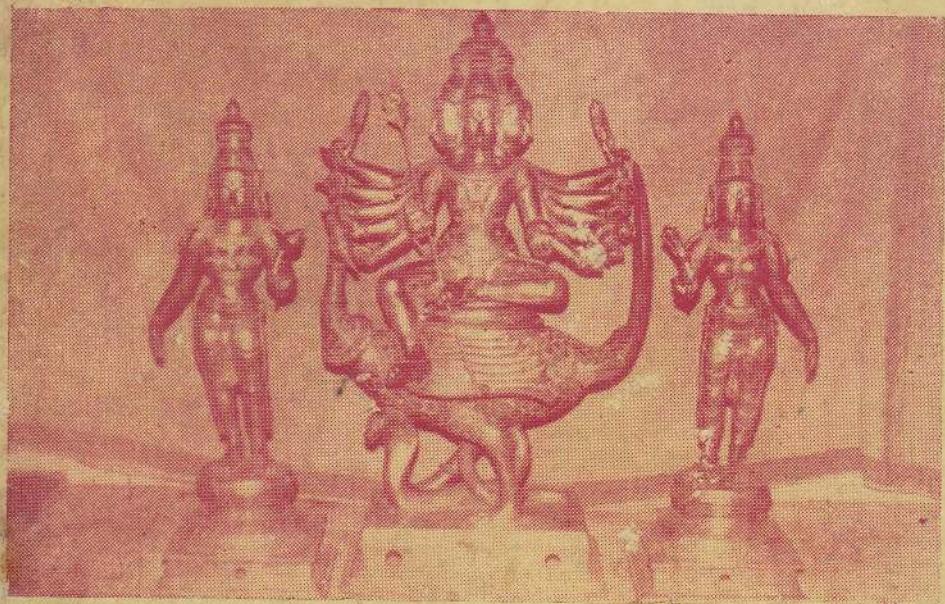

கொக்குவில்
கிருபாகர சிவசுப்பிரமணிய சுவாமிகோவில்
(புதுக்கோவில்)

சித்திரத் தேர் & சிறப்பிதழ்

1984-06-12

KOKUVIL

Kirupakara Sivasubramaniya Swami
Kovil (Puthukkovil)

SACRED CHARIOT - SPECIAL NUMBER

எங்கே ஒருவன் எழுந்துசென் ரூலும்பின்
அங்கே தொடரும் அவனிழல்போல் — இங்கே
சுழல்போலென் நெஞ்சம் சுழன்றுலும் அங்குக்
கழலாது கந்தர் கழல்.

With the Compliments of

V. P. Gnanakkone
& Co. Ltd.

**SHIPPING AGENTS
SHIP OPERATORS
& FREIGHT BROKERS**

Ceylinco House
Fifth Floor, 69, Janadipathi Mawatha,
Colombo - 1

Sri Lanka.

T'Phone : 20050 / 548751/83418

Telex : 21161 - A/B Gnanes Co.

Travel Dept :

GRIFFIN TRAVELS & TOURS

372, Galle Road, Colombo - 6.

Phone : 82499 / 589414

வ
சிவமயம்
கோக்குவில்

(வி)

கிருபாகர சிவசுப்பிரமணிய சுவாமி கோவில்
(புதுக்கோவில்)

சித்திரத் தேர்ச் சிறப்பிதழ்

கோக்குவில் கிருபாகர சிவசுப்பிரமணிய சுவாமி கோவில்
எழுந்தருளியிருக்கும் ஆறுமுகசுவாமிக்குப் புதிதாக அமைக்கப்
பெற்ற சித்திரத் தேரில் சுவாமி இரண்டாவது முறை வீதி
வலம்வரும் தினமாகிய இரத்தாகவி ஆண்டு வைகாசி மாதம்
30ஆம் திகதி (1984 - 06 - 12) செவ்வாய்க்கிழமை
மேற்படி திருப்பணிச் சபையினால் வெளியிடப்பட்டது.

தேர்த் திருப்பணிச் சபை வெளியீடு.

1984-06-12

KOKUVIL
KIRUPAKARA SIVASUBRAMANIYA SWAMI KOVIL
(PUTHUKKOVIL)
SACRED CHARIOT - SPECIAL NUMBER.

12th JUNE 1984

கொக்குவில்
கிருபாகர சிவசுப்பிரமணிய சுவாமி கோவில் (புதுக் கோவில்)
சித்திரத் தேர்

பக்திப் பாமாலைத் திரட்டு

சமர்ப்பணம்.

எத்திக் குஞ்சீர் பரங்தோங்கும்
எழிலார் கொக்கூர்ப் பதிமேவிச்
சித்திக் கிறையா மையனுடன்
சிறப்பா யுறையுஞ் செவ்வேளே
முத்திக் கரைக்கு வழிகாட்டும்
முச்சத் திக்கோர் முதலேயிப்
பத்திப் பரமா ஸுத்திரட்டுன்
பாத மலருக் கர்ப்பணமே.

கொக்குவில்
கிருபாகர சிவசுப்பிரமணிய சுவாமி கோவில்
தேர்த்திருப்பணிச் சபையார்

இதன் காலை

எங்கள் கோவிலின் ஆரம்ப காலந் தொட்டே முருகன் அடியார் கள் பல பிரபந்தங்கள் பாடிக் கிருபாகரன் திருவடிகளிற் சாத்தி இன் புற்றனர். ஆயினும், அவ்வப்போது எழுந்த பாடல்களைத் திரட்டி ஒரு தொகுப்பாக வெளியிடாதது பெருங்குறையாயிருந்தது. 1966-03-31இல் வெளிவந்த மஹா கும்பாபிஷேக மலரிலும், 1983-05-25இல் வெளிவந்த தேர்த் திருப்பணி மலரிலும் இக்குறை ஓரளவில் நிவிர்த்தி பண்ணப்பட்டிருந்தது. இக் கோவில் தொடர்பாகப் பாடப்பட்ட மிகப் பழைய பாடல்களுள் அண்மையிலே எமக்குக் கிடைத்தவற்றையும், 1983 வைகாசித் திங்களுக்குப் பின்னர் யாக்கப்பட்ட வேறுசில பாடல் கணையும் சேர்த்துப் “புதுக்கோவிற் பத்திப் பாமாலைத் திரட்டு” என்னும் பெயரில் இப்போது வெளியிடக் கிருபாகரன் திருவருள் துணைநின்றது.

ஈழம் தந்த தத்துவஞான மேதைகளுள் ஒருவரான கொக்குவிற் குகதாசர் ச. சபாரத்தின் முதலியாரின் பிரபந்தங்களிற் சிலவற்றை மறுபதிப்புச் செய்து தேர்த்திருப்பணி மலரில் வெளியிட்டதைப் போற்றி, சென்னை சைவசித்தாந்தப் பெருமன்றத்தின் தலைவர் பெ திருஞான சம்பந்தன் அவர்கள் 1983-11-06இல் எமக்கு எழுதியிருந்தார். வட்டுக் கோட்டை, ‘குஞ்சிதசரணத்தில்’ இருந்து முதலியார் செ. சின்னத்தம்பி யும், 1984-01-07இல் எமக்கு இதேகருத்தைக் தெரிவித்து, “ஒரும் வேதாந் தம் என்ற உச்சியிற் பழுத்த ஆரா இனப் அருங்களி பிழிந்த சாரங் கொண்ட சைவசித்தாந்தத்தேன்” அருந்திய சிலருள் சபாரத்தின் முதலியாரும் ஒருவர் என்றும், சைவசித்தாந்த மறுமலர்ச்சி இயக்கத்தை உருவாக்கி அத் தத்துவத்தை உலகறியச் செய்து பெருந்தொண்டாற்றி யவர் இவர் என்றங் குறிப்பிட்டிருப்பது இளந்தலைமுறையினராகிய எமக்குப் பெருமிதமளிக்கின்றது.

தேர்த்திருப்பணி மலர் முகவுரையில் சபாரத்தினமுதலியாரால் இயற்றப்பட்ட கொக்குவிற் கிருபாகரசப்பிரமணியர் ஊஞ்சற் பாடல்களையும் எமக்குக் கிடைக்காத ஏனைய பிரபந்தங்களையும் வைத்திருப்பவர்கள் அவற்றை எமக்குத் தந்துவுமாறு பகிரங்க வேண்டுகோள் விடுத்திருந்தோம். இந்த வேண்டுகோளைத் திருமுருகன் கட்டளையாகக் கருதிய பிரபல பஞ்சாங்க கணிதர் இ. வெங்கடேச ஐயரின் அயரா முயற்சியின் பயனும், கொக்குவிற் குகதாசர் ச. சபாரத்தினப்பிள்ளை

யால் (அப்போது அவருக்கு முதலியார் பட்டம் வழங்கப்படவில்லை) இயற்றப்பட்டு, யாழ்ப்பாணம் சைவப்பிரகாச யந்திரசாலையில் 1889இல் பதிப்பிக்கப்பட்ட கொக்குவிற் சித்தி விநாயகர் ஆசிரியவிருத்தம், ஷத்யூர் கிருபாகர சுப்பிரமணியர் ஆசிரியவிருத்தம், ஊஞ்சல், எச்சரிக்கை, பராக்கு என்னும் பிரபந்த க்ளன் 1983 மார்ச்சியில் எமக்குக் கிடைத்தன. இவை யாவும் இத்திரட்டிலே இடம்பெறுகின்றன. மறைந்து போயின என்றே கருதப்பட்ட இப்பழைய பாடல்களைத் தேடித்தந்து, அவற்றை மீள வெளியிட எம்மை வைத்ததும் முருகன் திருவருளே.

இனி, கொக்கூர்க் கிருபாகரன் பேரில் அந்தாதியொன்று பாடும் படி பண்டிதர் மு. சின்னத்தம்பியை நாம் 1972 வைகாசித் திங்கள் அளவிலேயே கேட்டிருந்தோம். அதற்கமைய அந்தாதியை அவர் தொடங்கியிருந்தார் என்பதைப் பண்டிதரின் மறைவிற்குப் பின் அவர் குடும்பத்தினர் வெளியிட்ட M. S. அன்புமலில் இருந்தே அறிந்தோம். எது தேர்த்திருப்பனி மலரிற் சேர்க்கப்பட்டிருந்த கலித்துறையந்தாதி யின் முதல் 29 பாடல்களும் மேலே சொன்ன M. S. அன்புமலில் இருந்தே எடுக்கப்பட்டவை என்பதை அங்கு குறிப்பிடத் தவறியதை அன்பர்கள் மன்னிப்பார்கள் என நம்புகின்றோம். அந்தாதி முற்றுப் பெறுதிருந்தமையால், குறைப் பிரபந்தத்தை அதாவது முதல் 29 பாடல்களை மட்டும் மலரிற் சேர்த்துக்கொள்ள முதலிலே தயங்கி னேரும். அதனைப் பூர்த்தி செய்து மலரிற் சேர்க்கும்படி இதழாசிரியரைக் கேட்டிருந்தோம். ஆனால், அவர் “அந்தாதி முற்றுப்பெறுமுன் ஆசிரியர் இறைவனடி சேர்ந்துவிட்டார்” என்று குறிப்பிட்டு, அதனைப் பூர்த்திசெய்யும் பணியை நூலாசிரியரின் மக்களுள் ஒருவரோ, மாணக்கருள் ஒருவரோ செய்ய விட்டிருந்தார்!

முருகன் திருவள்ளக் கிடக்கையை என்னென்று சொல்வது! ‘கிருபாகரன் தேருலா’ பாடியதவிய குகநேசனுக்குத் தேர்த்திருப்பனி மலரின் பிரதியொன்றை 1983 ஆவித் திங்களில் அனுப்பியிருந்தோம். குறையாயிருந்த அந்தாதிப் பிரபந்தத்தின் பாடல்களைக் கண்ணுற்று அவர் கவலைப்பட்டார். முருகன் திருவருளினால் உந்தப்பட்டுத்தான் போலும் அவர் தமது நண்பர் சின்னத்தம்பி குறையாக விட்டுச் சென்ற அந்தாதியை நிறைவு செய்ய விரும்பி, அவ்விருப்பத்தை 1983-10-01இல் எமக்குத் தெரிவித்தார். பெருமகிழ்ச்சியுடன் நாழும் இப்பனிசைச் செய்து தந்துதவும்படி வேண்டினேரும். கிருபாகரன் கிருபையால் அவ்வன்பர் கலித்துறையந்தாதியின் ஏஞ்சிய 71 பாடல்களை யும் 1983-10-31இல் பூர்த்தி செய்து தந்தார். இறைவன் புகழைச் சிந்தித்தல் மட்டும் போதாது; அவை மற்றவர்களின் சிந்தனையையும்

தூண்டவேண்டும். என்ற இவர் குறிக்கோள் தவறவில்லை என்பதை அந்தாதி முழுவதையும் (100பாடல்களையும்) படிக்கும் அன்பர்கள் உணர்வார்கள். விநாயகருக்குக் காப்புப்பாடாமல் நூல் தொடங்கப்பட்ட காரணத்தாற்போலும் அது முற்றுப்பெறப் பல தடைகள் ஏற்படலாயின என்று நாம் கூறி, அந்த அன்பரைக் கொண்டே காப்புச் செய்யலையும் பாடு வித்தோம். ‘குகநேசன்’ இந்த மட்டில் நின்றுவிடாமல், “சித்திவிநாயகர் இரட்டைமலிமாலை” என்ற பிற்தொரு தனிப்பிரபந்தத்தையும் பாடி 1983-12-06இல் எமக்கு அனுப்பியுதவினர். இத்துடன் பணியை நிறுத்த இவரை நாம் விட்டோமில்லை. மீண்டும் 1983-10-30இல் ‘கொக்குவிற் கந்தன் கலம்பகமாலை’ என்னும் வேறொரு பிரபந்தத்தையும் பாடியுதவ முருகன் திருவருள் இவரைத் தாண்டியிருக்கிறது. அவர் மேலுந் தொடர்ந்து ‘புதுக்கோயிற் சிவசய்பிரமணியர் தாண்டகப்பத்து’, ‘கொக்குவிற் கிருபாகரன் குறப்பத்து’, ‘‘சிந்தியற் பத்து’’, ‘‘வேலன் பாட்டு’’, ‘‘சைவரன்’’ என்னும் பாடல்களையும் யாத்து அவ்வப்போது எமக்கு அனுப்பி வைத்துள்ளார். இவை யாவும் இத்திரட்டிலே இரண்டாம் பகுதியாகச் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன.

‘குகநேசன்’ என்ற புனைபெயரில் மறைந்து விளங்குபவர் தமது பெயரை வெளியிட விரும்பாத போதிலும், அவரை நேயர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தாமல் விட்டால் நாம் எம் கடமையிலிருந்து தவறிய வர்களாவோம். ஆசிரிய சேவையிலிருந்து இளைப்பாறி, இப்போது வட்டுக்கோட்டை, அராவி தெற்கு, வடக்கு வீட்டில் சுசிப்பவரான திரு. அ. நாகலிங்கம் என்பவரே அவர். அவர் கொக்குவில் வாசியாயில்லாத போதும், எங்கள் கோயிலுக்கு அண்மையில் இருக்கும் கொக்குவில் இந்துக்கல்லூரியில் நீண்ட காலம் ஆசிரியராய்க் கடமையாற்றியவர்; புதுக்கோவில் முருகன்பால் ஆராக் காதல் கொண்டு ‘‘தேருலாப்’’ பாடித் தேர்த்திருப்பனி மலரை அலங்கரித்தவர். அன்னருக்கு எமது அன்பளவிய நன்றியைத் தெரிவிப்பதோடு, கிருபாகரன் அவருக்கு நலிவழித்துப் பொன்னுடலமும் நீண்ட ஆயுஞம் அருள வேண்டுமென்று நாம் பிரார்த்திக்கிறோம்.

இனி, தமிழ் வகைகளில் வெண்பா, அந்தாதி, கலித்துறையந்தாதி, நான்மனிமாலை, மும்மனிக்கோவை, வருக்கமாலை முதலியன எல்லாம் புதுக்கோயில் முருகன் பேரில் இருக்க, ‘இரட்டைமலிமாலை’ ஒன்று இல்லாத குறையை நிவிர்த்திபண்ண அன்பர் வேலாயுதபிள்ளை விரும்பினார். ‘இரட்டைமலிமாலை’ புனைவதோடு மட்டும் நின்றுவிடாமல் பதிற்றந்தாதி (வெண்பாவும், கட்டளைக்கலித்துறையும்), வேலவிருத்தம், சேவல்விருத்தம், மயில்விருத்தம் முதலியவையும் ஆக்கியுதவும்படி நாம்

அவரைக் கேட்டோம். சிரமம் பாராமலும் காலந்தாழுத்தாமலும் இவையாவற்றையும் பாடியுதவியதோடு, இத்திரட்டிலே சேர்க்கப்பட்டிருக்கும் ஏனைய பாடல்கள் அத்தனையையும் செவ்வைபார்த்துதவியும் அவர் இக் கைங்கரியத்துக்குப் பெருந்தொண்டாற்றியுள்ளார். புதுக்கோயில் முருகன் அவரை ஈர்த்திருக்கும் பெற்றியை “மடம்படு ஹஞ்சிற்கு வாய்த்தநன் மாற்றமென் சொல்லுகேனே” என்று வரும் ஒரு பாடல் அடியில் அவரே சொல்லிவைக்கின்றார். 1889 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் எங்கள் கோவிலிற் படிக்கப்பட்டு வந்த ஊஞ்சல், எச்சரிக்கை, பராக்கு என்னும் பாடல் வகைகளைத் தொடர்ந்து, “‘ஸாலி’, ‘மங்களம்’, என்பனவும் அமைவது மரபாதலால், இவை இரண்டையும் இவரே புனைந்து 1984-01-14இல் அட்பாடல் நிரைவுசெய்துதவி யிருக்கின்றார். இவருக்கும் எமது நன்றியைக்கூறிக் கொக்குவில்ல வாழையடி வாழையாக இருந்து வந்த தமிழ்ப் புலமையும், சைவசித்தாந்த அறிவும், முருகன் அடியார் கூட்டமும் மேன்மேலும் சங்கிலித் தொடர் போல் நீண்டு நிலைக்க வள்ளி தெய்வயானே சமேத கிருபாகரன் துணை புரிய வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கின்றோம்.

நன்கொடையாக முருகனடியார்கள் தந்துதவிய பணமே எமது திருப்பணி வேலைகளுக்கு மூலதனம். 1979-09-01 தொடக்கம் 1980-12-31 வரையுள்ள வரவு செலவு விபரங்களை 1981-04-01 திகதியிடப்பட்ட முதலாவது இடைக்கால அறிக்கையில் தனிப்பிரசரமாக நாம் வெளி யிட்டிருந்தோம். பின்னர் புதிய தேரின் வெள்ளோட்ட நாளில் வெளி யிடப்பட்ட தேர்த்திருப்பணி மலரில் 1979-09-01 தொடக்கம் 1983-04-30 வரையுள்ள வரவு செலவுக் கணக்குகளை தனுதிகாரியின் இரண்டாவது இடைக்கால அறிக்கையாக வெளியிட்டிருந்தோம். இப்போது கணக்குப் பரிசோதகர்களால் உறுதிப்படுத்தப்பட்ட 1984-04-30 வரையிலுள்ள முழு வரவு செலவுக் கணக்கு விபரங்களும், நன்கொடையாளர்களின் பெயர்ப்பட்டியலுடன் இவ்விதமின் இறுதியில் தரப்பட்டுள்ளன. தேர்த் திருப்பணிக்கென கொழும்புக்கிளையின் இனைச்செயலாளர் செ. இரத்தினப்பிரகாசத்தின் முயற்சியால் சேர்த்து எமக்கு அனுப்பப்பட்ட தொகை ரூபா 112,392/- வும் இக்கணக்கில் அடங்கியுள்ளது.

1983-05-23இல் நாம் வெளியிட்ட தேர்த்திருப்பணிமலர் கொழும்புக் கிளையின் தனிப்பட்ட முயற்சி. எனவே அதன் வரவு செலவுக் கணக்கு விபரங்கள் வேறுச் செலவுக்கப்பட்டு அவையும் இங்கே புறம்பாகத் தரப்பட்டுள்ளன. 1983 ஆடியில் நாட்டில் நடைபெற்ற அசம்பாவிதங்கள் காரணமாய் சில விளம்பரதாரர்களிடமிருந்து ரூபா 3750/-வரையில் இன்னும் சேர்த்துக்கொள்ள முடியவில்லை. இதுவரை விளம்பரங்க

ளால் சேர்க்கப்பட்ட தொகையும் மற்றைய செலவு விபரங்களும் மலர்க்கணக்கிலே காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. 1983-05-23இல் வெள் ளோட்டம் நடாத்தத் தேர்த்திருப்பணிச் சபையாரிடமிருந்த பணம் போதாமையால் மலர்க்கணக்கால் ரூபா 10,000/- கடனாக இனைச் செயலாளர் 1983-05-10இல் தந்திருந்தார். இப்போ அக்கடனை நன்கொடையாக மாற்றியுதவியிருப்பது பாராட்டத்தக்கதே. மலர்க்கணக்கில் எஞ்சியிருக்கும் பணத்துடன் “புதுக்கோயில் தேர்ந்தெடு” யொன்றை ஆரம்பித்து தேரின் வருடாவருடப் பராமரிப்புச் செலவுகளுக்கு ஒரு நிரந்தர வருமானங் கிடைக்க வகைசெய்ய யாம் முடிவு செய்துள்ளோம். இவ்வெண்ணம் செவ்வைனே நிறைவேறக் கிருபாகரன் துணைநிற்க வேண்டும்.

தேர்த் திருப்பணி வேலைகளில் ஈடுபட்டு அல்லும் பகலும் அயராதுழைத் தன்பர்கள் யாவருக்கும் எங்கள் நன்றி உரித்தாகுக. தேர்த் திருப்பணிமலரின் தொடர்ச்சியாக இன்று இச்சிறப்பிதழையும் அழகுற ஆக்கித் தந்ததும் சபையின் கொழும்புக்கிளையே. குறுகிய காலத்தில் தத்தம் ஆக்கங்களைச் செய்துதவிய அன்பர்களுக்கும், இதை அச்சிடுதுத தந்த திருமகள் அழுத்தக்கத்தாருக்கும் எமது அன்பளாவிய நன்றியைக் கூறி ஸ் வள்ளி தேவசேனை சமேத கிருபாகரப் பெருமான் திருவடிகளுக்கு இவ்விதழைக் காணிக்கையாக்குகின்றோம்.

தேர்த்திருப்பணிச் சபையார்.
கிருபாகர சிவசுப்பிரமணிய சுவாமி கோவில்
(புதுக்கோவில்)
கொக்குவில், 1984-06-12.

வ
சிவமயம்

பதிப்புரை

கொக்குவிற் கிருபாகர சிவசுப்பிரமணிய சுவாமி கோவில் (புதுக் கோயில்) தொடர்பான இப் பத்திப் பாமாலீத் திரட்டில் மூவர் பாடிய பாடல்கள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. இவர்களுட் காலத்தால் மூத்தவரான கொக்குவிற் குகதாசர் ச. சபாரத்தின் முதலியாருடைய பாடல்கள் மூதற்கண் வைக்கப்பட்டுள்ளன. ஏனைய இருவருள் முதுமை அடிப்படையில், குகநேசர் அ. நாகவிங்கம் பாடியவை இரண்டாவது தொகுதி யாகவும், செவ்வேள் அன்பர் செ. வேலாயுதபிள்ளை பாடியவை இறுதி யிலும் வைக்கப்பட்டுள்ளன. இம் மூன்று தொகுதிகளிலும் மூத்த பிள்ளையார் பேரிற் பாடப்பட்டவை முன்னுப், இளைய பிள்ளையார் பேரிற் பாடப்பட்டவை பின்னுமாக வைக்கப்பட்டுள்ளன. இவ்வைப்பு முறை சௌவரமரபு தழுவியது.

முதலியார் பாடிய சித்திவிநாயகர் ஆசிரிய விருத்தம், கிருபாகர் ஆசிரிய விருத்தம், கப்பிரமணியர் ஊஞ்சல், கப்பிரமணியர் எச்சரிக்கை, கப்பிரமணியர் பராக்கு என்னும் ஐந்து பாடல்களும் கிட்டத்தட்ட நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னே, ஒரு சிறு நூல்வடிவிலே தொகுத்து வெளியிடப்பட்டிருந்தன. அவை மறைந்துவிட்டன என்று கருதப்பட்ட நிலையிலே, அரிதிற் கிடைத்த ஒரு பிரதியைக் கொண்டு இங்கே மீளப் பதித்து வெளியிடப்படுகின்றன. முன்னை பதிப்பிலே சில குறைகள் காணப்பட்டன. அச்சுப் பிழைக்கோடு சீர் பிரித்தலிலும் அடி பிரித்தலிலும் சில தவறுகள் காணப்பட்டன; இரண்டொரு இடங்களில் பொருள் விளக்கமில்லாது சொற்கள் பிறழ்ந்தும், பாவின் அளவிற்குக் குறைந்தும் மிகுந்தும் காணப்பட்டன. இவை எல்லாப் முன்னை பதிப்பாசிரியர் போதிய கவனஞ் செலுத்திக் கையெழுத்துப் படிகளைத் தயாரிக்காமையாலும் சரவை திருத்தாமையாலும் நேர்ந்த தவறுகள் என்றே கருதவேண்டியுள்ளது. இப் பதிப்பிலே எனது சிற்றறிவுக்கெட்டியவரை இவையாவும் செப்பஞ்செய்யப்பட்டுள்ளன. மேலும், ஊஞ்சற்பாடிலிற் காப்புச் செய்யுளை சேர்த்தே செய்யுள்களின் எண்ணிக்கை பத்தெண் எண்ணிட்டுக் காட்டப்பட்டிருந்தது. இத்தகைய பாடவிற் காப்புச் செய்யுள் நீங்கலாகப் பத்துச் (அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட) செய்யுள்கள் இருப்பதே மரபாதலால், நூலாசிரியர் பாடிய பத்தாவது செய்யுள் எக்காரணத்தாலோ விடுபட்டு போக, அச்சிட்டோர் காப்புச் செய்யுளையும் சேர்த்துக் கணக்கிட்டுள்ளனர் என்று கருத இடமள்ளது. இதனால் இப்பதிப் பிலே காப்புச் செய்யுள் நீங்கலாக நூலிற் பத்துச் செய்யுள்கள் அமைய மாறு இருதிச் செய்யுள் புதிதாகப் பாடிச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

இனி, கோவிலில் ஊஞ்சல் பாடுவோர் அதனைத் தொடர்ந்து எச்சரீக்கை, பராக்கு, லாலி, மங்களம் என்னும் பாடல்களையும் பாடுவது வழக்கமாக்கயால், முதலியாருடைய பாடல்களைக்கொண்ட முதற் ரெஞ்சுதியிலே அவராற் பாடப்படாது விடப்பட்ட லாலி, மங்களம் என்னும் இரண்டும் புதிதாகப் பாடிச் (இயைபு நோக்கிச்) சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

இரண்டாவது தொகுதியில் இடம்பெற்றுள்ள கலித்துறை அந்தாநு உண்மையிலே இருவராற் பாடப்பட்டது. முதலிற் பாடத் தொடங்கிய வர் இருபத்தொன்பது பாடல்களைமட்டும் பாடி வைத்துவிட்டு இறையடி சேர்ந்தமையால், பின்வந்த அன்பர் ஏனைய எழுபத்தொரு பாடல்களையும் காப்புச் செய்யுளையும் பாடி நூலை நிறைவுசெய்துள்ளார். பண்டிதர் மு. சின்னத்தம்பியாற் பாடப்பட்ட முற்பகுதி ஏலவே அச்சில் வெளிவந்ததாயினும், நூலின் பெரும் பகுதியைப் பாடி அதனை முழுமையாக்கிய அன்பர் அ. நாகவிங்கத்தின் பேரிலே முழு நூலும் இத் திரட்டில் வெளியிடப்படுகின்றது.

இன்னும்² இப்பகுதியில் வரும் கலம்பக மாலை பற்றியும் சில சொல்ல வேண்டும். தமிழிலுள்ள தொண்ணுாற்று வகைப் பிரபந்தங்களுள் ஒன்றான கலம்பகத்துக்குப் பாட்டியல் நூல்கள் வரைவிலக்கணம் கூறுகின்றன. பாவும் பாவினமுமாகிய பல்வேறு வகை யாப்பினால் அகமும் புறமுமாகிய பல்வகைப் பொருள்களை அந்தாதித் தொடையாகப் பாடுவதே அதன் அடிப்படை இலக்கணம். தமிழில் உள்ள கலம்பக நூல்கள் எல்லாம் பாட்டியல் கூறும் இலக்கணத்தை முற்றுகப் பின்பற்றியுள்ளன என்றும் சொல்வதற்கில்லை. புலவர்கள் இலக்கண வரையறைக்குள் அடங்கிநில்லாமல் தம் இயன்மதிலிரு தோன்ற நூல் செய்துள்ளனர். அன்றியும், இறைவன்மீது பாடப்பட்டுள்ள பல கலம்பக நூல்களிலே பத்திச் சுவையைக் காண்பது அரிது. பாவியற்றுவதில் தமக்கு உள்ள திறமையைக் காட்டுவதிலே புலவர்கள் கருத்துச் செலுத்தியுள்ளனர். இவற்றுக்கு மாருக இவ்வாசிரியரின் கலம்பக மாலையில் பக்திச் சுவையே விஞ்சித் தோன்றுகின்றது. கலம்பகத்தின் அடிப்படை இலக்கணம் போற்றப்பட்டுள்ளது. கலம்பக உறுப்புகளிற் சில குறைந்துவரும் பன்மணி மாலையை ஒருசார் இலக்கண நூலார் கலம்பக மாலை என்று கூறுவர். பாட்டியலார் கூறும் இலக்கணத்துக்கு அமையாவிட்டால், இதன் பெயரை மாற்றியமைக்கலாம் என்று நூலாசிரியரே கருத்துத் தெரிவித்திருத்தாராயினும், அவ்வாறு மாற்றுவது அவசியமில்லை யென்று உள்ளவாறே வைத்துள்ளேன். பழும் பெயரிலே புதுமை புகுத்துவது வரவேற்கத் தக்கதே.

x

இறுதியாக அமைந்துள்ள தொகுதியில் இடம் பெறுபவை யான் பாடியவை. இத் திரட்டை உருவாக்கி வெளியிடுவதில் பேரார்வம் காட்டிய தேர்த்திருப்பணிச் சபை உறுப்பினர் திருவாளர் செ. இரத்தினப் பிரகாசத்துக்கும் அவருடைய இளவுல் திருவாளர் செ. நடராசாவுக்கும் யான் நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டுள்ளேன். உலகியல் வாழ்வில் எற்றுண்டு கலங்கும் என்னை ஒரு நாளில் ஒரு சிறு பொழுதாயினும் இறைபணி நிற்கச் செய்தவர்கள் இவ்விருவருமே. பன்னிப்பருவத்தில் முருகனை வழி படுவதிற் பழக்கப்பட்ட யான், பழவினைப் பயனால் இடைக்காலத்தில் அதனைக் கைவிட்டுக் கடவுளே இல்லையென்றும் வாதாடத் தலைப்பட்டேன். மறுபடியும் அந்த முருகன் என் மனத்தைத் திருத்தி அங்கே இடங்கொண்டுவிட்டான். மக்களைப் பாடுவதை விட்டுத் தன்னையே பாடுமாறு பணிக்கின்றன. இந்த மனநிலையில், மேற்சொன்ன அன்பர் இருவரும் என்னைக் கானும்போதெல்லாம் “கொக்குவில் முருகனைப் பாடுங்கள்; பாடுங்கள்” என்று வந்புறுத்த, யானும் பாட இசைந்தேன். அவர்களின் தாண்டுதலால் யான் அவ்வப்போது பாடிய சில பாடல்கள் இத் திரட்டிலே இடம் பெறுகின்றன. இவைபற்றி நானே விமர்சித்தல் தற்புகழ்ச்சியாகும்.

பதிப்பாசிரியர் என்ற முறையில் மற்றொரு குறிப்பையுங் கூறவேண்டும். செய்யுள்களை அச்சிடும்போது சொற்புணர்ச்சி இலக்கணத்தைப் போற்றவேண்டுமா என்பது வாதத்துக்குரிய ஒரு விடயமாகும். அதனைப் போற்றவேண்டும் என்பர் பழமை பேணுவோர்; புதுமை விரும்புவோர் புணர்ச்சி இலக்கணத்தைத் தளர்த்தவேண்டும் என்பர். “பாலென்பது, செப்புலத்திருந்த காலத்தும் ஒருவன் எழுத்துஞ் சொல்லுந் தெரியாமற் பாடமோதுங்கால், அவன் சொல்லுகின்ற செய்யுளை விகற்பித்து இன்ன செய்யுளைன்று உணர்தற்கேதுவாகிய பரந்துபட்டுச் செல்வதோர் ஒங்க” என்று தொல்காப்பியச் செய்யுளியல் உரையிலே பேராசிரியர் கூறுவர். இவ்விளக்கத்தின்படி செய்யுளைச் சந்தி பிரித்து எழுதினால் ஒரை விட்டிசைத்து அதன் அமைப்பைக் கெடுத்துவிடும். ஆகையினாலே ஆறுமுகநாவலர் போன்ற பழைய பதிப்பாசிரியர்கள் செய்யுளிற் புணர்ச்சி இலக்கணத்தை முற்றாகப் போற்றினர். செய்யுளைச் செவியாற் கேட்டு உணரும் காலம் மாறிவிட்டது; நூல்களிலே அதனைக் கண்ணாற் படிக்கும் காலம் இக்காலம். ஆதலால், உரைநடையைப் போலவே செய்யுளையும் சந்தி பிரித்து எழுதுவது வாசிப்பதற்கு இலகுவாயிருக்கும் என்று வாதிப்போர் பக்கத்திலும் நியாயமிருக்கின்றது. இப்பதிப்பிலே நான் பழைய மரபையே பெரும்பாலும் மேற்கொண்டுள்ளேன். ஆயினும், சில இடங்களிற் பொருள் மயக்கம் தோன்றுமைப் பொருட்டுச் சந்தி பிரித்தும் எழுதப்பட்டுள்ளது. பொதுவாக,

செய்யுள்களை இயற்றிய ஆசிரியர்கள் கையெழுத்துப் பிரதியில் எழுதிய வாரே அவை அச்சிடப்பட்டுள்ளன.

பழைய செய்யுள் இலக்கியங்களைப் படித்துப் பயன்கூடவதற்கு அரும்பத உரைகளும் அகல உரைகளும் துணைசெய்வன. ஆயினும், அத்தகைய உரைகளின் துணை இல்லாமலே இத்திரட்டில் இடம் பெறும் பெரும்பாலான பாடல்களை அன்பர்கள் படித்து இன்புறலாம். சில பாடல்களுக்கு அடிக்குறிப்பிலே ஓரளவு விளக்கக் குறிப்புகளுந் தரப் பட்டுள்ளன, ஓரளவு தமிழ் இலக்கண அறிவும் இலக்கியப் பயிற்சியும் இருந்தால், இத்திரட்டில் உள்ள பாடல்களை இடர்ப்படாது படித்துப் பயன் கொள்ளலாம்.

கொழும்பு,
1984-05-04

செ. வேஷாஷ்துபிள்ளை

—
சிவமயம்
வெலும் மயிலுந்துளை

கொக்குவில்

கிருபாகர சிவசுப்பிரமணிய கவாமி கோவிலில்
(புதுக்கோவிலில்) எழுங்தருளியிருக்கும்

சித்திவிநாயகப் பெருமான் பேர்லும்,
கிருபாகர சிவசுப்பிரமணியப் பெருமான்
பேர்லும்
பாடப்பெற்ற

பத்திப் பாமாலைத் திரட்டு

பதிப்பாசிரியர் :
செ. வேலாயுதபிள்ளை B. A. (Hons.)

வெளியிடுவோர்:
மு. கோவில் கேர்த் திருப்பணிச் சபையர்

கிழவை பிரகா யனியெறிந்து மூலம்
நடக்கப்படுத்துவா (கிழவைக்கு)

நடக்கப்படுவதுபற மூலம் சீதை
கொக்குவில் போர்வைப்பாகி மூலம்
நடக்கப்படுவது

நடக்கப்படுவது

உபாசி தீவியாப ப்ரதிகூப

(கோ) அ. க. வெள்ளியுபாகாலி எ. 10

மூலம் நடக்கப்படுகிற கிழவை கிழவை

ஒ
சுகமயம்

கொக்குவில்
சித்திவிநாயகர் ஆசிரியவிருத்தம்

ஷ்யூர்
கிருபாகர சுப்பிரமணியர் ஆசிரியவிருத்தம்,
ஊஞ்சல், எச்சர்க்கை, பராக்கு

இவை

கொக்குவில்
குதாசர் ச. பொரத்தினப்பிள்ளையால்
இயற்றப்பட்டு

யாழ்ப்பாணம் சைவப்பிரகாச யந்திரசாலையில்
1889ஆம் ஆண்டிற் பதிப்பிக்கப்பட்டவை

[எறத்தாழ நூறு ஆண்டுகளுக்குமுன் இயற்றி வெளியிடப்
பட்ட இப் பிரபந்தங்கள் இன்று கிடைத்தற்கியவாய்
விட்டன; மறைந்துபோயின என்றே கருதப்பட்டன. ஆயினும்,
கொக்குவில் கிருபாகர சிவசுப்பிரமணியசுவாமி கோயில்
தேர்த்திருப்பணிச்சபை உறுப்பினர் சிலரின் அயராழுயற்சியால்
அறிதிற் கண்டெடுக்கப்பட்டு இப்போது மீள வெளியிடப்படு
கின்றன. ஸாலி, மங்களம் முதலியன கொக்குவில் செ.
வேலாயுதபிள்ளையால் 84-01-14இல் இயற்றப்பட்டு இங்கே
சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன.]

1984

வ
குமयம்

கொக்குவிற் சித்திவிநாயகர் ஆசிரியவிஞுத்தம்

காப்பு

ஆரேங்கு செஞ்சடிலத் தைங்கரணைக் கொக்குவில்சேர்
வீரேங்கு சித்தி விநாயகனை — நீரேங்கு
மெய்யடையா என்றளித்த வேழமுக ணைப்பாடத்
துய்யவவன் ருளே துளை.

தியானம்

மாமேவு சிவபுண்ய விளைவுரு வெடுத்தனன
வலனுதிர மூரல் குஞ்சி
வரிவிழிக ளெண்புதசை பித்தநின மையாகு
மற்றிலை யுருத்தி ரிந்த
கோமேவு நவரத்தி ஞேத்தம குழாம்வளைஇக்
குருமகுட முடியெ றிப்பக
குண்டல மிரண்டுமா மேஞ்சுபொரு செவியிடைக்
கொண்டுபே ரொளி மண்டிடப்
பாமேவு நுதல்கிடந் தோவாது சுட்டியும்
பட்டமும் பளப ளெண்னப்
பலகோடி சூரியப் பிரகாச மென்னமார்
பத்தொளிர் பதக்க மின்ன
மீமேவு நினதுதிரு வடிவமுழு துங்காட்டி
வெளிவந்து தோற்று சித்தி
விநாயக வளங்குலவு கொக்குவி லமர்ந்தபர
வேதவே தாந்த விளைவே.

1

திருவவதாரம்

வந்துவந் தித்தமரர் தங்குறை யிரக்குநாண்
மால்விடைப் பரம ஸிமய
வல்லியொடு சித்ரமா டங்கிடைத் திடவாண்டு
வரைவுற்ற பிரண வம்மோர்
தந்தியொடு பிதியாகி மருவழு வகையுருத்
தாங்கிவந் தவத ரித்துத்
தண்ணளியி னலருட் கொம்பொன் றெடித்தசரர்
தம்மைநா மறத் தடிந்தாய்

பந்தமுறு மைவகைப் பாசவச ரேசர்பாற்
பாம்பின்வாய்த் தேரை யென்னப்
பதைபதைத் தழியுமென தின்னலுற வின்னுநீ
பார்த்ததில் லோகொ லெந்தாய்
வெந்துயர்ச் சும்மையிது தாங்ககில் லேனலேன்
வித்தகப் பெரும சித்தி
விநாயக வளங்குலவு கொக்குவி லமர்ந்தபர
வேதவே தாந்த விளைவே.

2

திருநாமக்கள்

ஆகுவா கனசுமக வேரம்ப தந்திமுக
வாதிபரை யாதி புதல்வ
அங்குசா பாசகர லம்போத ராவிகட
வாறுமதி யேறு சடைய
பாகுநேர் மொழிவலவை பாகவிக் னேச்சவர
பன்னிரு கரற்கு முனவ
பன்னுமறை யின்னமுந் தேரூத மெய்ப்படிவ
பன்னியக் கைய பழம
ஏகமா தந்தவரி மருகமுக் கணநாத
வியையுமைங் கர பாரத
விகிதவறி விச்சைதொழி லென்னுமத வருளாள
விகபர மளிக்கு மிறைவ
மேகவா கனவரத தாரக திருச்சொருப
வினையினேற் கருள்க் சித்தி
விநாயக வளங்குலவு கொக்குவி லமர்ந்தபர
வேதவே தாந்த விளைவே.

3

பதிநிலை

ஆதிபிர னவசொருப சோதியே யெப்பொருஞ
மாகியப் பாலு மான
வத்தனே யத்திமுக நித்தனே யன்பின
ரகந்ததும் பமிர்த வாரீஇ
வேதமுடி மீதுநட மாடருட் சித்தருஞ
வின்னு பணிலக் குரியனு
விரவவின் னருள்புரிய மொருவனே பாவியேன்
வெய்ய நிரயக் குரியமா

பாதக குலங்களோடு துல்லியமு மீட்டியே
பருவரற் பெளவ மாழ்ந்தேன்
பற்றுநின் கழவன்றி மற்றென்று மறிகலேன்
பாதுகாத் தருஞ கண்டாய்
மீதுநடு வங்கிமு மாருயிர்க் கோர்களோகன்
வேறுமுன் டோசொல் சித்தி
விநாயக வளங்குலவு கொக்குவி லமர்ந்தபர
வேதவே தாந்த விளைவே.

4

இதுவுமது

சத்தசாட் குண்யபரி பூரண நிராலம்ப
சொல்வடிவ மான படிவ
சொற்பத மனங்களுக் கெட்டாத நிர்த்தொந்த
சத்தமெய்ஞ ஞான விமல
எத்திசையு மெப்பொருஞ மாகிமற்
றெங்குமெஞ் ஞான்று மேவி
இன்னபல பலவுக்கு மப்பாலு மாகியே
யென்றுமடி யாருளத் தில்
புத்தமிர்த வானந்த மழைபொழிய மேகமே
போக புவனப் புணரியுன்
புக்குழலு நாயினே னின்னருட் கரைகண்டு
போத நாசம் பெறுவனே
வித்தக வினேதகர விபுதர்க்கு மெட்டாத
விக்கினேச் சுவர சித்தி
விநாயக வளங்குலவு கொக்குவி லமர்ந்தபர
வேதவே தாந்த விளைவே.

5

வேண்டுகோள்

தேறுவிஞ் ஞானகலர் பிரளாயா கலர்க்கலர்
சிந்தையுட் கொண்ட வெல்லாம்
சிறுவருக் கண்ணையுண ஓட்டுமுறை யூட்டியே
சேதித் தொழித்தவர் மலம்
மாறுபிறி தில்லாத நின்பாத கமலத்து
வைத்திரட் சிப்பை தமியேன்
வாஞ்சித் திரப்பயல வண்டெணினு மையகேன்
வறியனே னின்று வேண்டும்

பேறுமற் ரென்றுளது நின்னடிக் கண்பாய்
பெரியபொரு ஸெப்பொழு தினும்
பெருகியென துள்ளமிசை நிலையுமொடு பேறியான்
பெற்றுயக் கருணை புரிவாய்
வேறுபிற தஞ்சமுணை யன்றியெங் கெங்குமிலை
வேண்டுமில் தருஞ சித்தி
விநாயக வளங்குலவு கொக்குவி லமர்ந்தபர
வேதவே தாந்த விளைவே.

6

இதுவுமது

சக்சிதா னந்தமே சதுமறையி னந்தமே
தந்தையே மைந்த னேனுன்
சாற்றரிய பாதக மெலாம்புரிந் துய்யவோர்
சார்ப்பெட் டுண்யு மின்றி
இச்செக மெலாம்பழித் திடவழன் றழிதனீ
இன்னுமுட் கொள்கி லாயோ
ஈசனே யென்செய்கே என்செய்கே னிங்கியான்
ஸ்ட்டுபா வங்க ஜெல்லாம்
பொச்சமி னின்பாத பூசையாக் கொண்டுதுயர்
போக்கி ரட்சித் தளியனீப்
புன்னெறியி னீக்கியே நன்னெறியி லாக்கியென்
போதத்தை வேர றுக்க
விச்சைநீங் கியவெனது பேரகந் தைப்பினியை
வீட்டியரு ணை சித்தி
விநாயக வளங்குலவு கொக்குவி லமர்ந்தபர
வேதவே தாந்த விளைவே,

7

பதியுண்மை

ஏதுவுக் கேதுவா யேதுவொன் றில்லாத
வேதிலா யேது மறியா
திவ்வுலக நினையின்றி நிலையுமென் பாரறி
விருந்தபடி யென்கொ லந்தோ
யாதுமொரு காரியங் காரணை யில்லா
தியங்குமோ வகில மெல்லாம்
என்னையில் தென்னையில் தென்றதி சயிக்கவே
யெங்கணும் பெருவி யப்பாய்

ஒதுருவு கொண்டுநின் றழிவுறவு மிவையெலா
முன்தாட லென்ப துணரார்
உலகிடை யெதிர்ப்படுவ நூதனங் கட்கெலா
மோரொருகா ரணமுன் டென்பதோர்
மேதகு நியாயவனு பூதிகர மாயவிம்
மேன்மையுன ரார்கொல் சித்தி
விநாயக வளங்குலவு கொக்குவி லமர்ந்தபர
வேதவே தாந்த விளைவே.

சை மகத்துவம்

பார்பரவு பரசமய வழிபாடு மேற்றுநீ
பக்குவங் கண்ட ருளியும்
பல்லுயிரு மிறுதியி லீடேற வைத்துநாற்
பாதவழி முத்தி யும்த்தும்
ஆர்பரவு சீவர்முன் செய்தவினை யளவாக
வல்வவர் தமக்க ருளியும்
அநாதிபதி பசபாச மெனவுண்மை சாதிக்கு
மாகமந் தனைய ருளியும்
எர்பரவு ஞானத்தி னலன்றி வீடுபே
றில்லையென் ஹெகழறி யும்
எனதுயா னென்பவொடு சகலகே வலமுமற்
றின்புறன் ஞான மென்றும்
வேர்பரவு சைவமா மகிமைநனி காட்டியே
வீற்றிருந் தருள்வை சித்தி
விநாயக வளங்குலவு கொக்குவி லமர்ந்தபர
வேதவே தாந்த விளைவே.

பாரா ஷயணிதல்

நம்பிமா தர்க்கரசி யெளவைமுன் ணயபல
ஞானநிதி யோர் தொடுத்த
நற்றமிழ்ப் பாமாலை சுற்றுபொற் பாதனே
நாயினே னுளறு புன்சொல்
பம்பியுள வித்தொடைய லும்புனைந் தாள்வையோ
பாலர்பகர் கொச்சை மொழியும்
பண்ணினினி தென்னவுட் கொண்டுபுகழ் சீலமிப்
பாரினும் பயில்வ முக்கே

கும்பமத நம்பியா தலினெனது புன்மொழிக்
கோவையிது நீத ரித்துக்
குற்றமுள வெவ்வெவை கஞம்பொறுத் தருளியென்
குறையா வையுங் களைந்து
வெம்புபினி வறுமைதுய ரணுகாது நாயினேன்
வேண்டுவன வருஞ சித்தி
விநாயக வளங்குலவு கொக்குவி லமர்ந்தபர
வேதவே தாந்த விளைவே.

வாழ்த்து

வாழியுன தொருமுகம் வாழியுன திருசெவிகள்
வாழியருண் மும்ம தங்கள்
வாழிமணி நாலுவாய் வாழியுன தைங்கரம்
வாழியுய ராறு குண்யம்
வாழியுன தெழுகருணை வாழியென் டிக்காடை
வாழிநவ பூட ணங்கள்
வாழியுன தாகூர்தி வாழியடி யார்கழாம்
வாழிசித் தாந்த சைவம்
வாழிமறை யந்தணர்கள் வாழிநிக மாகமம்
வாழிமழை வாழி புண்யம்
வாழியா னினமரையர் வாழிபல வோரினம்
வாழி யாகுதி யாலயம்
வாழிசெப் தவவிரதம் வாழிகொக் குவினகரம்
வாழியுளை வழிபாடு பவர்
வாழியவ ரெண்ணுவன வாழியென் னுள்ளமிசை
வாழ்ந்துனடி வாழி வாழி.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உந்தவடி வங்கொண்டு மற்றவர்கள் புடையிலே
யற்றுலவி யாடல் குலவி
உம்பரிட ரொடுகுர னுறவோழிய வேலுய்த்த
வுன்கருணை நாஞ மறவேன்
கந்தசிவ குருநாத பிரணவசி ரங்கெழுமு
கலைஞருமரு கேச கிருபா
கரசுப்ர மணியவயர் கொக்குவி னடங்குலவு
கர்த்தசிவ சரவண பவா.

2

குகமயம்
கொக்குவி
கிருபாகர சுப்பிரமணியர் ஆசிரியவிருத்தம்

ஈப்பு

செஞ்சடில மாமதியத் தேவ எருள்மகவைப்
பஞ்சி னடியுமையாள் பாலகணை—மஞ்சபடிந்
தம்புலியூர் கொக்குவிலை மாறுமுக ணைப்பாடத்
தும்பிமுகன் ரூளே துணை.

தியானம்

சேரே மொருகோடி சூரியப் பிரபைகொடு
திகழுவ மணி மகுடமுந்
திரிபுண் டரக்கீறு மொளிர்திலத நெற்றியுஞ்
செய்யமதி முகமொ ராறும்
ஆரே மருள்வாரி பொழிவிழிக ஸீராறு
மாடக்க குழையி லங்கும்
ஆறிரு திருச்செவிக ஞஞ்சிவா கமஞான
வமிழ்தொழுகு மலர் வாய்க்கும்
போரே வேஞ்முதற் படையபய வரதமொடு
புடையினேளிர் கரமி ராறும்
பொன்செய்முப் புரியிலகு திருமார்பு மருளாறிவு
பொங்குபய பாத மலரும்
காரே மஞ்ஞையிசைக் காட்டிவந் தாள்வையோ
கந்தமுரு கேச கிருபா
கரசுப்ர மணியவயர் கொக்குவி னடங்குலவு
கர்த்தசிவ சரவண பவா.

1

கிருவதாரம்

அந்தநா னிமையவர்க டங்குறை யிரந்துசென்
றைம்முகப் பரகை வேண்ட
ஆதியறு மாமுகக் தொல்லைவடி வெய்திநுத
லக்கங் களிற்பு விங்கம்
தந்தருள வவவசென்று சரவணப் பொய்கையிற்
ரூமறு சிறுர்க ளாகிச்
சார்ந்தழியி றைலமிழ் தூட்டவுண் டம்மையுமை
தாணுவொடு வந்த ணைப்ப

திருவிளையாடல்

முன்றுலகு மாண்டுள சராசர மனைத்துமுன்
முறைபிறழ வைத்த ருளினுய்
முண்டகா சனமூர்த்தி குறியமுனி பரமற்கு
முதலெழுத தறிவு றுத்தாய்
ஆன்றதரு தொழில்வல்ல பிரமணைச் சிறைவீழ்த்தி
யகிலசிட் டிகள்பு ரிந்தாய்
அமரரொடு சூரயிய வாதிமறை யறியாத
வவ்வடிவு காட்டி நின்றூய்
தோன்றுநெறி முறையற்ற வவணையு மாட்கொண்டு
தொண்டுபட வைத்த ருளினுய்
சந்தரியொ டமிர்தவல் வியர்தமை வலிந்தாண்டு
சுபமங் கலம்பு ரிந்தாய்
கான்றவரு ணறவுபொழி விழியா றிரண்டுடைய
கடவுளே பெரும கிருபா
கரசுப்ர மணியவயர் கொக்குவி னடங்குலவு
கர்த்தசிவ சரவண பவா.

3

கிருவடிவம்

அருளினைடு சத்திபர ஞானமவை தம்மினை
லத்துவா மந்தி ரத்தால்
அருவினுட னருவருவ முருவங்க னின்னடிய
ராய்சகள மொடு நிட்களாம்
வருசகள நிட்கள மெனுவடி வெடுத்தென்று
மன்னுயிர்க் கருஞ மரசே
மைந்துபடு பிரணவமு மைந்துபிர மங்களினு
மாழுக மொராறு கொண்டு

தருகிரியை யிச்சைமதி முச்சத்தி பேதங்க
 நந்திகுறம் மாதொ டயிலாத்
 தாங்குருத் திரரையுயர் கைப்படைக ளாக்கொண்டு
 தமியேமை ரட்சித்து நங்
 கருமடிய மறையாதி தந்தருஞ மெந்தையே
 கர்த்தவ்ய நாத கிருபா
 கரசப்ர மணியவுயர் கொக்குவி னடங்குலவு
 கர்த்தசிவ சரவண பவா.

பதினிலை

அனுவினுக் கணுவா யகண்டிதா காரமா
 யனீத்துளவு மாகி யன்றுய
 அகிலத்து நீரனவி யெனவியா பித்துமற்
 ருங்குதோ யாம லயலாய்
 நனுகரிய தூரத்து மப்பாலு மாகியே
 நாடிமன வாக் கறிகலா
 நாதநீ யாவிலு மியாவுநின் மாட்டுமுறு
 ஞானவரு ணிலையறி வலே
 குணவடிவ முதலசந் நிதியளவி னேகொண்டு
 கொடியரே முய்யு மாறு
 குஞ்சித மலர்ப்பாத பஞ்சகிர்த் தியநடன
 கோலாக லம்பு ரிந்து
 கணிகமுறை தனிலெமைப் பரமுத்தி யுய்க்குமுன்
 கருணையறி வேன்கொல் கிருபா
 கரசப்ர மணியவுயர் கொக்குவி னடங்குலவு
 கர்த்தசிவ சரவண பவா.

அருணிலை

அற்பக விகந்தவச் சொற்றபு மிடத்தினே
 யன்பருளை யாரு மதீன
 அடியே முணர்ந்துய்ய வொருசிறிது மாதரா
 ராடவர்ப் பெறு மின்பினற்
 பொற்புற விளக்கியே பக்குவரை வன்பினிற்
 பூண்டிமை கோட றனையைம்
 புலவேடர் வாய்ப்பட்ட குறமகளை நாடியே
 போதந்து வேட்ட முறையிற்

தெற்றென விளக்கினை யதான்றியில் வாழ்க்கைநெறி
 செகதவத் தினிது நிகழச்
 சித்திதரு மிருவகைச் சத்திகளை மேவியே
 சீவரை யியக்கி நிற்பாய்
 கற்பக வெழிற்புலவ ரீடேற வேரேட்ட
 கருணைக ரேச கிருபா
 கரசப்ர மணியவுயர் கொக்குவி னடங்குலவு
 கர்த்தசிவ சரவண பவா.

ஆன்மநிலை

ஆணவக் குழியிலே யிருவினைத் தலையிலே
 யடுமாயை யழன்டு விலே
 ஆர்த்திதரு பொருளிலே கீர்த்திபெறு நெறியிலே
 யாலவிழி யார் மயவிலே
 காணிவித் தைகளிலே சுற்றமித் திரரிலே
 கடையே எமிழ்ந்த ழிந்து
 கனவிலும் விதிமுறையி னினதடியை யரச்சியேன்
 கர்த்தனே யென்செய் குவேன்
 நானமற் றுளவெனது சிந்தையோ புத்திமதி
 நானெந்த தனைசொ னாலும்
 நாடாது பொய்களவு கோபமோ கக்குழியு
 ணுயேனை யீர்த்த மிழ்த்திக்
 காணவெரட் டாமலுன தருளினை மறைக்கவுன்
 கருணையெவ னுற்ற கிருபா
 கரசப்ர மணியவுயர் கொக்குவி னடங்குலவு
 கர்த்தசிவ சரவண பவா.

இதுவுமது

தீவினைக் கேயெனது திரிகரண மடிமையாய்ச்
 செய்வதறி யாத ழிந்து
 சீலமரு ணீதிபொறை தானந் தவங்களொடு
 தேவதா பத்தி நியம
 ஆவலெட் டுணையளவு மின்றியெனை யேநிரய
 வாழிக்கொ ராளாக்கு மேல்
 அப்பனே யிப்புவியி லாருக்கு மொழிகுவேன்
 அடியே னிதாற்ற வலனே

பாவலர்க் கெளியையெனு நசையினு ஸறிவற்ற
பாவியே னுளறு புன்சொல்
பன்னிரு செவிப்புலனி லேற்றுமயி லேற்றீ
பட்ரோடு கூற்று வருநாட்
காவலுற் றெதிர்வந்து ரட்சித்த லுன்பரங்
கனோகணே பெரும கிருபா
கரசுப்ர மணியவுயர் கொக்குவி னடங்குலவு
கர்த்தசிவ சரவண பவா.

8

வேண்டுகோள்

அன்னையொடு தந்தைந் பின்னையள சற்றநீ
யடியேன யாண்ட குருநீ
அருமைதரு மனைவிநீ யுரிமைபெறு புதல்வர்நீ
யாதர மனைத்து நீயே
என்னையென் பிழைகுறித் தெந்தைந் கைவிடி
லெனக்குமோ ருய்தி யுண்டோ
ஏதேதி யான்செயினு மதையுன்து சேவடிக்
கேள்றபூ சனையெனுக் கொண்
தின்னலொடு வறுமைபினி மனமிடிக ளனுகாம
லெக்காலு மெனையி ரட்சித்
திருநிதியொ டறிவுபுக முயர்மகவு முதலாய
வினியபோ கங்க ஞட்டிக
கன்னல்கற் கன்டுபா கெனருசித் திடுமுன்து
கழுலொழிவி லருஞ கிருபா
கரசுப்ர மணியவுயர் கொக்குவி னடங்குலவு
கர்த்தசிவ சரவண பவா.

9

இதுவுமது

செந்திமுன் யைவறு சேந்திரப் பிரியனே
திருமருவு கதிரை முதலே
சேந்தனே கவிகால வேந்தலே யாதிநாட்
டிருவடி பிழைத்த விருவா
பந்தமற வந்தாண்ட வினைமறந் தழியவிப்
பாழ்வனத் தெனைவி தித்தாய்
பராமுக மினிச்செயா துண்துபணி புரியவுன்
பதிமீ தழைத்த ருளியே

சிந்தனை யொடுங்கிவரு சிற்சத்தி யாலுனைத்
தெரிசித்து யாவு நீயாத்
தேறியறு சகலகே வலமற்று யானெனது
சேதித்து நோக்க மற்றுக்
கந்தவனு பூதியிடை யான்றிளைத் திடவுன்து
கருணைமழை பொழிவை கிருபா
கரசுப்ர மணியவுயர் கொக்குவி னடங்குலவு
கர்த்தசிவ சரவண பவா.

10

வாழ்த்து

துய்யசதூர் மறைவாழி யாகம குலம்வாழி
தோத்திர செபங்கள் வாழி
தோமறு புராணவகை மிருதிவழி நூல்வாழி
துவிதிய பூசை வாழி
செய்யமனு நீதியொடு தானந் தவம்வாழி
சிவகுமர னமம் வாழி
சேவலோடு மயில்வாழி தந்திகுற மாதரார்
சேவடித் துணைகள் வாழி
ஐயமற வெளையாஞ மறுமுகப் பண்புடைய
வயில்வாழி குலிசம் வாழி
ஆறிரு கரம்வாழி யற்பகுக தாசனே
னர்ச்சனை தழைத்து வாழி
கையருற வற்றகொக் குவினகர முறையினெக்
காலமும் வாழி கிருபா
கரசுப்ர மணியரடி யடியருள மீதிலே
கற்பமுறை வாழி வாழி.
திருச்சிற்றம்பலம்

உ
குமயம்

கொக்குவிற் கிருபாகர சுப்பிரமணியர் உள்ளுஞ்சல்

கூப்பு

செந்திருவுக் குறையுள்ள விளங்கு கீர்த்திச்
சேஞ்சேஞ்கு மணிமாட விஞ்சி சூழ்ந்த
கந்தமலி கொக்குவினங் கடவுள் கிர்பா
கரசுப்ர மணியர்மீ தூஞ்சல் பாட
முந்திமய சயிலமயி நன்னை வேட்டு
முன்னவர்க்கு முன்னை முதல்வ னீஞ்ற
தந்திமுக வெந்துகர வெந்தை தூய
தாமரைச்செஞ் சரணமல ரினைகாப் பாடுமே.

நால்

தூயதொரு பிரணவமே பீட மாகச்
சத்தமறை யொருநான்குங் கால்க ளாக
ஆயுமுய ராகமங்கள் விட்ட மாக
ஆறங்க மிருதிவைக விதான மாகப்
பாயபுரா ணம்பலமேற் படாம தாகப்
பன்னுகலை ஞானங்க ஞைக ளாகக்
காயபொழிற் கொக்குவினங் கந்த கிர்பா
கரசுப்ர மணியரே யாட ருஞ்சல்.

1

பேசரும் லப்பகுதி பீட மாகப்
பெருமைதரு மிச்சிரங்கள் கால்க ளாக
ஆசுதவி ரெந்துசிவம் விட்ட மாக
அத்துவா தீதபர மரண தாகப்
பாசவகை நாற்புறமு மெழினி யாகப்
பஞ்சபுலன் பொறிகரணந் தீப மாகக்
காசணவு கொக்குவினங் கலைஞ கிர்பா
கரசுப்ர மணியரே யாட ருஞ்சல்.

2

தொண்டருள மெங்கமலம் பீட மாகத்
துதிகுலவு மவரன்பே கயிற தாக
மண்டியம நியமங்கள் விட்ட மாக
மன்னுதோழி லைந்துமரு ளாட ளாக

அண்டரிய ஞானவொளி தீப மாக
ஆகமவே தாந்தவகை பாட ளாகக்
கண்டமுவு கொக்குவினம் பெரும கிர்பா
கரசுப்ர மணியரே யாட ருஞ்சல்.

3

ஆரோளிய வைரமணி பீட மாக
அரசவை டிரியங்கள் விட்ட மாக
சிரியநித திலநிரைக ஞைக ளாகச்
செம்பவள மாணிக்கம் விதான மாக
நேரியகோ மேதகமேற் ரெங்க ளாக
நீலமொடு புட்பரா கங்கா ளாக
காருலவு கொக்குவினங் கடவுள் கிர்பா
கரசுப்ர மணியரே யாட ருஞ்சல்.

4

பூமகஞ மாமகஞ மூஞ்ச ளாட்டப்
புகல்விசய கலைமகளிர் கீதம் பாட
ஏமமொடிந் திரையிரதி யடைப்பை யேந்த
இருபுறமு மரம்பையர்கள் கவரி வீச
தாமழடி யரிபிரம ராசி கூறச்
சதமகஞு மமரருமேற் குடைக விப்பக்
காமருவு கொக்குவினங் குமர கிர்பா
கரசுப்ர மணியரே யாட ருஞ்சல்.

5

தந்தருவர் கின்னர்க வியங்க ளார்ப்பக்
கலமுறுக்கி யாழ்முனியே ழிசைகள் பாட
அந்தணரா ரியர்முனிவர் வேத மோத
அடியர்குழா மாகமநூற் றுறைப ராவ
சந்தரவேத் திரமேந்தி யிளவ னிற்பத்
தொக்கபிற வீரரெலாஞ் சூழ்ந்து போற்றக்
கந்தமலி கொக்குவினம் பெரும கிர்பா
கரசுப்ர மணியரே யாட ருஞ்சல்.

6

வீரியவேற் படையாட விசிக மாட
விறல்பரவங் சூசகேத னங்க ளாட
சீரியவச் சிரவபய திறங்க ளாட
திகழுமணி மரைவரதச் செவ்வி யாடப்
போரியறன் டணிமணிவிற் பொலிவற் றுடப்
புறவிணையிற் றந்திகுற மாத ராடக்
காரியல்கொக் குவிலமரெங் கந்த கிர்பா
கரசுப்ர மணியரே யாட ருஞ்சல்.

7

ஆறங்க மிருதிபுரா ணங்க வோங்க
 ஜந்தெழுத்தா கமமறைக ஸடர்ந்து தேங்க
 நீறெங்கு மக்கமணி யோடி வங்க
 நிகமனெறி யாறெழுத்து நெடிது பொங்கப்
 பேறெங்கு மிருவகைய பூசை நல்கப்
 பிதிரர்கட விறையொழியா துலகு பேணக்
 காறங்கு கொக்குவினங் குமர கிர்பா
 கரசப்ர மணியரே ராம ருஞ்சல்.

8

நின்னடியர் சுற்றமெழு மூன்று மோங்க
 நீதிமுறை யரசர்பணி நெடிது தூங்க
 உன்னரிய சைவனெறி யுலகு தேங்க
 உனதுதிரு வடியன்பெ னுளத்து வீங்க
 மன்னுமென குறைகளைலா மரபி னீங்க
 மற்றுன்தா லயசேவை மரபு வாங்கக்
 கன்னிலவு கொக்குவிலெங் குளக கிர்பா
 கரசப்ர மணியரே யாம ருஞ்சல்.

9

பல்லுயிரு மீடேறி யின்ப மாரப்
 பாரெங்கும் போரின்றி யமைதி சேர
 நல்லவர்கண் மேன்மேலும் விருத்தி யாக
 நாடெங்குஞ் செழிப்புற்று வறுமை போகு
 சொல்லுதமிழ் மொழிவழக்கு நீடு வாழச்
 சுத்தாத்து விதசைவந் துலங்கிச் சூழக
 கல்விகெழு கொக்குவிலெங் கந்த கிர்பா
 கரசப்ர மணியரே ராம ருஞ்சல்.

10

வாழி

வேல்வரழி மயில்வாழி குலசம் வாழி
 விறல்பரவு நவவீர ரடியர் வாழி
 பாலேறு தந்திகுற மாதர் வாழி
 பன்னுமறை யாகமமா றெழுத்தும் வாழி
 நூலேறு மக்கமணி கண்டி வாழி
 நோன்புசிவ நெறியரச நீதி வாழி
 கால்குழுங் கொக்குவில்வா மேந்தை கிர்பா
 கரசப்ர மணியர்பதம் வாழி வாழி.

திருச்சிற்றம்பலம்

2
 குகமயம்

கொக்குவிற்

கிருபாகர குப்பிரமணியர் எச்சரீக்கை

சீரார்தரு கொக்கூர்வளர் செல்வா — எச்சரீக்கை
 சேந்தாசரர் வேந்தாவுமை யேந்தால் — எச்சரீக்கை
 செவ்வானிகர் மெய்யாய்சிவ குருவே — எச்சரீக்கை
 தெவ்வானவர் தமைவீட்டிய திறலோய் — எச்சரீக்கை
 இந்தராதிபர் சிறைமீட்டரு ளெந்தாய் — எச்சரீக்கை
 இருக்கெழு வருகுருடு மிறைவா — எச்சரீக்கை
 தேஞ்சுழன் மானுர்புணர் தேவே — எச்சரீக்கை
 தியோருள் நாடாதகல் செவ்வேள் — எச்சரீக்கை
 மயிலூர்ந்தொரு சேவற்கொடி வைத்தாய் — எச்சரீக்கை
 மலைகிண்டிடு செவ்வேற்படை வரதா — எச்சரீக்கை
 என்னரூயி ரன்னய்பர மன்னே — எச்சரீக்கை
 இன்னவுற வினியாற்றல மெந்தாய் — எச்சரீக்கை.

கொக்குவிற் கிருபாகர குப்பிரமணியர் பராக்கு

முத்திமுதல் வாகுமர முருகா பராக்கு
 முன்னர்வரு கொக்குவையுண் முனியே பராக்கு
 பத்திதரு சக்தியுமை பாலா பராக்கு
 பன்னிரு கரத்தவொரு பரமே பராக்கு
 தந்திகுற மாதர்புணர் சாமி பராக்கு
 சங்கரனுக் கோத்துரைத்த தாதா பராக்கு
 பச்சைமயின் மீதுவரு பத்தா பராக்கு
 பங்கயனீச் சிறைவீழ்த்த டகவா பராக்கு
 தொண்டர்வறு மைப்பினி துடைப்பாய் பராக்கு
 தூயசிவ ஞானவடி வானுய் பராக்கு
 கெருடேறிவ ரம்மான்மரு கோனே பராக்கு
 கிருபாகர சிவசப்பிர மண்யா பராக்கு.

திருச்சிற்றம்பலம்

2

கொக்குவிற்

கிருபார் சிவசுப்பிரமணிய ஸ்வாமி லாலி, மங்களம்

லாலி

லாலி லாலி லாலி லாலி
 ஆலமர்ந்த செல்வன் மைந்த லாலி லாலி
 பச்சை மேனி யுமை பயந்த பாலா லாலி
 அச்ச மகற்று மாறு முகவா லாலி லாலி
 குரன் குலம் வேரறுத்த சப்ரமண்யா லாலி
 சடர்வடிவேல் ஏந்து வீரா லாலி லாலி
 முத்தமிழ்க் குரவ கிருபா கரமுருகா லாலி
 முத்துக் குமார சாமி யெங்கள் வாழ்முதலே லாலி
 வள்ளி தெய்வ யானை யணையும் வள்ளலே லாலி
 புள்ளிமயி லேறி யிடர் போக்க வருவாய் லாலி
 பக்கு வர்க்கு ஞான நல்கும் பரமகுரு லாலி
 கொக்குவி லமர்ந்தகிரு பாகரனே லாலி லாலி.

மங்களம்

மங்களம் மங்களம் மங்களம் சய சய
 மங்களம் மங்களம் மங்களம்
 ஒப்பிலாத பிரமமே யோருருக் கொண்டுவந்து
 செப்புமாறு முகமுடைச் செல்வனுய சேந்தனுக்கு (மங்)
 காலையினம் பரிதிபோலக் கவினும்பொன் மேனியனுய
 வேலையோச்சி யிருப்பைக வேரறுக்கும் வேலவற்கு (மங்)
 சரவணத்தி லேபிறந்து சராசரத்தி லேநிறைந்து
 பரமனுக்குப் பிரணவத்தின் பொருளுரைத்த பாலகற்கு (மங்)
 ஆறுபடை வீடமர்ந்து மாறுபட்ட சூர்த்திடந்து
 வீறுகொண்ட சேவலேந்தி யேறுமயி லமர்ந்தவற்கு (மங்)
 இச்சாகிரியா சத்துமார் இருமருங்கு மமர்ந்திட
 இச்சகத்தி லுயிர்களை இயக்கிஞான மருள்பவற்கு (மங்)
 கொக்குவிற் பதிநாயந்து கோயில்கொண்ட குமரன்பால்
 மிக்குயர்ந்த பத்திகொண்டு மேவுமன்பர் யாவர்க்கும் (மங்)

திருச்சிற்றம்பலம்

கொக்குவில்

இந்துக் கல்லூரி முனினான் ஆசிரியரும்
 வட்டுக்கோட்டை வாசியும்

குநேசருமான

அ. நாகலிங்கம் அவர்கள் பாடியவை

- * கொக்குவிற் சித்திலிநபர் இட்டைமனியாலை
- * கொக்கார் கிருபார் அந்தாதி (கலித்துறை)
- * கொக்குவிற் புதுக்கோயிற் கந்தன் கலம்பகமாலை
- * புதுக்கோவிற் சிவசுப்பிரமணியர் தாண்டகப்பத்து
- * வேலன்பாட்டு
- * சிந்தியற்பத்து
- * குறட்பத்து
- * சைவ உரன்
- * தேவபாணி

வ.

கணபதி துணை

கோக்குவில் (புதுக்கோயில்) சித்திவிநாயகர் இட்டை மனிமாலை

திருச்சிற்றம்பலம்

நேரிசை வெண்பா

சித்தி விநாயகனே தேவேகொக் கூர்வாழும்
அத்தி முகனே அருமருந்தே — முத்திமுதல்
தெள்ளு தமிழ்தருவாய் தேர்வார் திறத்துதிக்கும்
வள்ளலே யென்மனத்து வந்து.

கட்டளைக் கலித்துறை

வந்திப் பறியேன் வருவினை நீக்கும் வகையறியேன்
சிந்திப் பவருள்ளஞ் சேர்வானே சித்தி விநாயகனே
அந்திப் பிறையணி யத்தா வடியேன் மனத்தகத்துப்
பந்தித்து நின்ற பழவினை போக்கிப் பரிந்தருளே.

நேரிசை வெண்பா

அருடரு மண்ண லயனரி யானேர்
மருவினை நீக்க மதித்தே — ஒருதேருக்
கன்றஹத்தா னச்சை யவனெம் முடலச்சை
இன்றஹப்பா னெம்மா னிறை.

கட்டளைக் கலித்துறை

இறைப்பொழு துள்ள மொருக்கி யுனையுன்னு மொண்புலவோர்
மறவி வரினு மனமஞ்சார் சித்தி விநாயகனே
பிறவி யடையார் பினியினி வியார் பெரிதுவந்து
நிறைவி னுறைவார் நிதிய மவர்க்கு நினகழலே.

நேரிசை வெண்பா

நினகழல் வாழ்த்த நிறையொளி நீடும்
மனவிருஞும் மாய்ந்து மடியும் — புனமலர்சேர்
சித்தி விநாயகனே சீரார்கொக் கூர்வாழும்
நித்தனே நீயென் றுனை.

கட்டளைக் கலித்துறை

துணைவா கிருபா கரற்குத் துடியிடை மான்மகளோ
அணைய வருஞ மரசே யறிவாய் நிறைந்திருப்பாய்
பணிவார்க் கருஞும் பரமனீ யென்கை பகருமதோ
புணியாயென் னெஞ்சம் புகுந்து புரத்த நினகடனே.

6

நேரிசை வெண்பா

நினகட னெற்றங்க னின்பணி செய்தல்
எனகட னாகு மிறையே — மனமணியே
சிந்தை நிறைவுறஞ் சித்தி விநாயகனே
பந்த மெனக்கினி யேது.

7

கட்டளைக் கலித்துறை

ஏதம் புரியைம் புலவேட ரென்னை யிகலுகின்றூர்
சீத மதியணி செஞ்சடைச் சித்தி விநாயகனே
போது மவர்செயும் புன்மைகள் பேசும் பரிசுதுவோ
கோதற நீக்கிக் குணஞ்செய்வா யென்றன் குருமணியே.

8

நேரிசை வெண்பா

மணியாய் மணியியி னெளியாகி மன்னிப்
பினியாய்ப் பினிக்கு மருந்தாய்க் — கணபதி
எல்லவுமா யல்லவுமா யீசுயைத் தாசனுமாம்
மல்லல்மா னாலத்து மன்.

9

கட்டளைக் கலித்துறை

மன்னு புவனங்கள் மற்று மழிய மடிதலின்றித்
துன்னி யமர்வான் றுளங்கலில் சித்தி விநாயகனே
பின்னை யவைதோன்றத் தன்னாற்றல் கொண்டு படைத்திடுவான்
தன்னிலை மாருத் தனிப்பொரு னென்றஞ் சலிப்பிலனே.

10

நேரிசை வெண்பா

சலித்ததில் வாழ்வ சரணைன்று காணேன்
அலுத்தா ரவல் மறுப்பாய் — நிலைத்ததோர்
லீடு தருவாய் விநாயகனே மற்றதனற்
கூடுங் குறையென்ன கூறு.

11

கட்டளைக் கலித்துறை

சுற்றம் வருமுன்னே குஞ்சி வெளுத்துக்கண் பஞ்சடைமுன்
போற்றிப் புகழ்ந்து புனைமினே சித்தி விநாயகன்றுள்
ஊற்றமா யெம்மா னுறைகின்றுள் கொக்கூர்ப் பதியதனிற்
காற்றுள்ள போதிலே தூற்றிக்கொ ளௌப்பர் கவிஞர்களே. 12

நேரிசை வெண்பா

கவின்சிறந்த கொக்கூர்ப் பதிவாழ் கணேச
நவினவி னின்றுறை நாத — புவியெல்லாம்
போற்றிட மன்னும் பொருளே நினதுபகழ்
சாற்றிடுவேன் நின்னையே சார்ந்து. 13

கட்டளைக் கலித்துறை

சார்ந்தார் நலம்பெறல் கண்டுமே சார்குவன் பொய்ப்பொருளை
நேர்ந்த மனக்குறை நீக்கிடு சித்தி விநாயகனே
கூர்ந்த மதியிடைத் தித்தித்தல் கூரும் மதுரசமே
பேர்ந்து பிறப்பதும் வேண்டுவன் நற்சார்பு பெற்றிடனே. 14

நேரிசை வெண்பா

பெற்ற மனிதப் பிறப்பிது பேறுறவே
நற்றவஞ் செய்தல் நமதுகடன் — மற்றதுதான்
சித்தி விநாயகன் சீர்ப்பாதஞ் சிந்தையில்
வைத்தே யொருமை யுறல். 15

கட்டளைக் கலித்துறை

உற்று ரூறவினர் சுற்றமே யொக்க வெளைப்பலரும்
பற்றி யிருந்து பலபல பேசவர் சில்பொழுது
மற்ற விநாடி கலைந்திடு வார்சந்தைக் கூட்டமிதே
உற்ற துணையது சித்தி விநாயக ஞௌப்பதமே. 16

நேரிசை வெண்பா

ஒள்ளியா னன்னைர்க்கு நண்ணூருக் கோர்வரியான்
உள்ளி னவனுரு வோங்காரம் — வள்ளலாஞ்
சித்தி விநாயகன் சேவடிகள் யாவர்க்கும்
அத்தமே யாகு மகத்து. 17

கட்டளைக் கலித்துறை

அகத்துறு நோயை யறிவா ரகத்தி னமர்ந்திருந்தே
மிகைத்திடு நாளென தென்னு மகந்தையை வேர்களைவான்
செகத்தினில் வைத்தியன் போலருள் சித்தி விநாயகனே
திகைப்பறு துன்ப மருந்தென ஒட்டிட்ச் திருத்துவனே. 18

நேரிசை வெண்பா

திருந்தா வவுனன் றிறல்கெட வீட்டிப்
பெருந்தேவ ரின்னல் களைந்தான் — அருந்தவத்தோர்
சேர்கொக்கூர்ஸ் சித்தி விநாயகன் சீராரும்
பேர்சொல்லப் போமே வினை. 19

கட்டளைக் கலித்துறை

வினைப்பகை வெல்ல விரும்பு நமர்காள் விநாயகற்கு
முனைப்பொன்று மின்றி முழுமுத ளையே யெனமொழிந்து
மனத்தினிற் சேவடி சேர்த்தி மறைமுறைப் பூசணைகள்
தினைத்துணை செய்யினுஞ் சிந்தித்த காரியஞ் சித்திக்குமே. 20

திருச்சிற்றம்பலம்

மருவார் கடம்பன் மலரடி மன்னு மணத்தினர்க்குத்
திருவார் நிதியுங் திடனுந் தெளிவுஞ் சிறந்திடுநற்
பெருவாழ்வும் புகழும் பெட்பும் பிறவிப் பினியறுக்கக்
குருவாந் திருவரு ஞங்கூ டிடுமிக் குவலயத்தே.

4

குவலயத் தேகட லேழுங் குடித்த குறுமுனிதன்
கவலகத் தேதமிழ் தேக்கிக் கருது கலையனைத்து
நுவலவ ருள்கிரு பாகரன் நாளு நினைபவர்க்கிங்
கவலம் ருத்தரு ண்குவ னன்பி லகமகிழ்ந்தே.

5

மகிழ்வ தனமு மலர்க்கண்ணு மார்பும் வரமருளத்
திகழ்வேற் கரமுங் கடம்பமர் தோளுந் திருந்தடியார்
புகழேர் பதமு நினைந்தக மேற்றுப் புனைந்துநித
நெகிழ்ப வருக்கென்று நீடுய ரின்பா நிலைத்திடுமே.

6

நிலையாய் நிறுத்தி யிருதாள்க ஞய்த்து நினைபவர்தந்
தொலையாத் துயர்மாய் விக்க மயிலிற் ரூரிதமுட
நிலைவா யயில்கொண் டருகி லைவ னிகலவுணர்
தலையா யெழுகுர் முதறடிந் திட்ட சரவணே.

7

சரவண னேசஞ் சல்நெஞ்சஞ் சோரச் சலித்தலமந்
தருகணை வார்த மருவினை தேய்க்கு மருட்டுணேயே
யொருகண நான்மற வேனு பயபத மோருதரக்
கருவனை யாவகை யுய்த்துக் கருணையிற் காத்தருளே.

8

காத்திடு கைகளா றிரண்டுங் கருணை கதுவிமகிழ்
பூத்திடு நெஞ்சந் தலையி லணிந்து புனைந்தடியா
ரேத்திடு பாதமு மென்று மருளு மெழின்முகமு
மீத்துயர் தீர்த்திடு வேலுமிங் குண்டு விழுத்துணேயே.

9

துணையுஞ் செழும்பொரு ஞந்தொடர் சீருஞ் சுகநலனு
மினையில் புகழு மிசையு மெழிலு மிருந்தியுங்
தணையிற் ரெறலுங் கிருபணென் ரேத்து தகவுடையோ
ரணையும் புகலெய்தி யார்த்த பிறவி யறுப்பவரே.

10

அறுத்தே னெனதறி யாமை யருவினை யாதியெலாஞ்
செறித்தேன் றிருவடி யகத்தே சீர்திகழ் தின்மையினர்
பறித்தேன் பிறவி பொருந்தே னரகம் பயமொழிந்தேன்
வெறுத்தேன் புலனுசை மன்னுவேற் கையனை வேட்டபீன்னே.

11

கிருபாகர சிவசப்பிரமணிய குவாமிமீது பாடப்பெற்ற அந்தாதி

[குறிப்பு: இவ்வந்தாதியைப் பாடத் தொடங்கிய கொக்குவில்
பண்டிதர், சைவப்புலவர் மு. சின்னத்தம்பி அவர்கள் முதல் இருபத்
தொன்பது (1-29) பாடல்களை மாத்திரம் பாடியிருந்தார். நால் முற்றுப்
பெறுமுன்பே ஆசிரியர் இறையடி சேர்ந்தமையால், அந்தாதி குறை
யாகவே தேர்த்திருப்பணி மலரில் வெளியிடப்பட்டிருந்தது. இப்போது
அவ்வாசியியின் நண்பரொருவர் ஏனையை எழுபத்தொரு (30-100) பாடல்
களையும் பாடி இவ்வந்தாதியை முடித்துத்தந்துள்ளார். தம் பெயரை
வெளியிட விரும்பாத இவர் “குக்நேசன்” என்றே தம்மைக் குறிப்பிட
விரும்புகின்றார். அன்னர்க்குத் தேர்த்திருப்பணிச் சபையினர் தமது
ஆழ்ந்த அன்பளாவிய நன்றியைத் தெரிவிக்கின்றனர்.]

காப்பு

சீரார்ந்த கொக்குவிற் சேந்தன் சிவசப் பிரமணியன்
வாரார் பலைமுலை மாத ரிருவர் மருங்கணையுந்
தாரார் கடம்ப னடிக்கீழ்த் தமிழ்மாலை சாத்துதற்குக்
கூரார்ந்த கோட்டுக் கணேசன் குரைகழல் கூடுதுமே.

நால்

வடித்த தனிவே ஒமதி வதன் மலர்ந்தையு
மெடுத்த வரதா பயகர முந்தோளி லேருருவத்
தொடுத்த சுடர்த்தெ ரியலுங் கடம்புந் துணைப்பதமு
மடுத்த விழுத்துணை யாங்கும் ரேச னடியவர்க்கே.

1

அடியா ரவல நினைவிற்கொண் டடி லருள்கரக்கக்
குடியார் மனைக னலைகு மரனருள் கூடிடுமேல்
படியார் மிசைவரு நோய்ப்பகை யாதி படரனைத்தும்
பொடியாம் பரத்திற் புகழ்முத்திப் பேறும் பொருந்திடுமே.

2

பொருந்து புவனப் பொருண்முத லாசை புறனகற்றித்
திருந்து கிருபா கரன்துணைத் தாண்மலர் சேர்நினைவி
விருந்து மிகநெந் திரங்கி யலமந் தெழுபவர்கள்
மருந்து மகிழ்வு முடனென்யதி முத்தி மருவவரே.

3

பின்னே துரந்துன் னடியாரை யன்பிற் பிணிப்பதற்குங்
கன்னே ருள்ளெனி முக்கனிந் தென்றுங் களிப்பதற்கும்
முன்னே விரத முயன்றுகொண் டேன்னியன் மூவுலகும்
மன்னு கிருபா கரனே வரமருள் மாணிக்கமே.

12

மாணிக்க மேயடி யாருள்ள மன்னி மதிப்புயரு
மாணிப்பொ னேயம ராத்துணை யாய வருணிதியே
சேனிற்கு நெஞ்சினர் சேராத திருவேயென் சிந்தையுணின்
தாணிற்க வேயருள் வாய்தகை சால்நின் தடையுளமே.

13

உளமே விருத்தி யுணரவ் பூரியநின் றுயர்கதியின்
வளமே விநிற்க முயல்பவ ரார்வர் மயலொழித்துக்
களமே வுபகை தொலைக்கக் கமல கயமருவ
தளமே யகிரு பாகரன் தாண்மலர்த் தண்ணிழலே.

14

நிழலே விரும்பி நவிவர் வெயில்கட நிற்பவர்நின்
கழலே கதியெனக் கொண்டுண் மகிழ்வர் கவினடியார்
தொழலே யினியென்றெண் டாகுந் துரந்து தொடர்வினையி
ஹழலேன் மனத்திற் கிருபனு யர்கருணை பூறிடவே.

15

ஊறு சுவைநாற்ற மோசை யொளியென் றுறுபுலன்கள்
வேறு வழியுப்பக்கக் காலன் முடுகி விரெந்திடுநா
ளாறு துரந்தே யெனைக்காத் தருளன் றெனக்குதவித்
தேறுத ன்கு சரர்சிறை மீட்ட சுடர்க்கொழுந்தே.

16

கொழுந்தே மனங்க சியத்தலை தாழக் குனிந்துதரை
விழுந்தே பரவு மவர்வினை வீக்கும் விழுப்பொருளே
செழுந்தேனே சேர்ந்தேன் திருவடி வந்து திரும்பவினி
யழுந்தேன் பிறவி யதுநான் புரிந்த வருந்தவமே.

17

தவம்புரிந் தேயென் கரும மியன்றேன் தவமறியா
தவம்புரி வார்நெறி நில்லே னிடர்தரு மார்வினையாந்
துவந்துவந் தேயத் திருவுயர் தொண்டர் தொடர்வழியே
நிவந்துறு மார்வ மிகுந்தே னிலைத்திட நீயருளே.

18

அருளாரு மன்னை கருணை யறியா தழுஞ்சிகப்போல்
மருளாரு நெஞ்ச முலைவெற் கருளி மகிழவெனத்
திருளார் நரகி விருங்கால னுய்க்க விசைந்திடுநாள்
பொருளார் கழலா வெனைக்கா பொருவில் பூரவலனே.

19

பூரவல னேபுண்ணி யர்தம் பொருளே புலஜைந்தும்
பரவல ருங்கங்கை மைந்தா படரும் பகையவுணர்ப்
பொரவல னேயன்ப ருள்ளம் பொருந்து பொருளஜைத்துந்
தரவல னேசன் முகனே தருதிநின் தண்ணவியே.

20

அளியே யடியா ரகம்புக் கிருந்தின் கருள்சரக்கும்
விளியே விரதிய ரின்னல் லிலகிட வீசுதென்றல்
வளியே யெயினர் குலவள்ளி சேனை மனமகிழுங்
களியே புதவு கருதிடு மின்பக் கதியெனக்கே.

21

கதிநல்கு ஞானமு நல்குங் கருதுகங் கைநதியாந்
ததிநல்கு சாவா மருந்தாய்த் தகுவோர் சரண்டைய
மதிநல்கு முத்திக்கு வித்தா முதனல்கு மன்னுயிர்க்கே
விதிநல்கு வேதா சிரமொக்கு வான்றன் விரைகழலே.

22

விரையு மறவி யுயிர்க வருமுன் விழைந்துமனங்
கரையு மெனைக்காத் தருள்வாய் கனலுங் கனகதழல்
புரையு முருவிற் பொலிதரு வாய்புகழ் பொன்மறையி
னுரையு முதலு முடிவு மெனவுய ருத்தமனே.

23

உத்தம னென்னை யவனியிற் காத்திடு மொண்பொருளாய்
மத்தம னைத்தினர்ச் சேரா மதிநல்கி வாழ்வளித்தே
சித்தம கிழவித் தடிக்கே புருத்திச் சிறப்புயர
வைத்தன னன்பை வகையறிந் தெத்திறம் வந்திப்பதே.

24

வந்தனை செய்துள மார வணங்கி வழுத்திமன
நொந்தனை வார்துணை யாகி நினைவி னிலைத்திடுஞ்சீர்க்
கந்தனை வள்ளி மணைளை யானைதன் கேள்வனையே
சிந்தனை செய்மன னேசெல்வன் சேவடி சேர்வதற்கே.

25

சேரன் புடன்செய் பூசையிற் றிகழ்ந்திடு செவ்வயிலோன்
பேரன் பினிலே பினிபடு வான்பின்னும் பீடுயரு
மாரன் பினிலே யருளீவ னற்றர்க் கருந்துணையாஞ்
குரன் பினேதொடர் சுற்றந் தொலைத்த சரர்பதியே.

26

பதியேன் பொருளாம் பதமகத் தேபத்தர் பற்றுநெறி
வதியேன் கிருபற் பரவி வழுத்து வகையறியேன்
மதியேன் மகிழமை மலர்கரு ஜைக்காய் மனனைகிழத்
துதியே னிருந்தேன் தொலைத்திடு வேஞேவென் தொல்வினையே.

27

தொல்வினை வேரறத் துன்னு பவந்தேயச் சொல்லரிய
நல்வினை யாலுன் னருள்பெற்றேன் நாளினி நண்ணுகிலேன்
வல்வினை யும்க்கு நிரயம் பணிவன் மனமெனு மென்
கல்வினை மென்கனி யாக்குங் குமரன் கழவினையே.

28

இனையி லருள்பெறு தற்கே யிராப்பக லேங்கினிற்குங்
துனையி வியைக்காத் தருள்வாய் துதியாருந் தொண்டரா
கணையங் கிருபா கரனே மறைபுக மூராழுதாய்
பினையன் பினிற்றுயர் மாயப் பிறவிப் பினியறுத்தே.

29

பினிவே ரறுக்கும் பெருமா னடியார்க்குப் பேற்றுள்வான்
அனிசேர் மடவா ரிருவர் மருங்கே யமர்ந்திருக்கப்
பினிமுக முருங் கிருபா கரனுயப் பிறங்குகின்றுன்
பணிபவர்க் கென்றும் பரிந்தருள் செய்யும் பதியவனே.

30

பதியாய்ப் பசுவினை போக்கும் பிரான்கிரு பாகரனே
நதிசேர் புனலொத்த வாழ்வினை மாற்றி நடுவசெய்வான்
துதியார் மனத்தினிற் ரூராறிற் பானைகள் தொல்முருகன்
கதியே தருவான் றனைப்பணி யுத்தம் சிலருக்கே.

31

சிலந் தருவாழ்க்கை யுள்ளத்த ருள்ளே சிறந்தினிக்கும்
மாலது வானவர் மற்றதை யீதெனக் காணகில்லார்
ஓலிடு வானவ ருற்ற துயர்களை யொண்பொருள்காண்
மேலிடு முள்ளத் துணர்வாய் மிளிர்கிரு பாகரனே.

32

கரம்பன் னிரண்டுடைக் காலைபா லண்புகூர் காதலர்கள்
நிரம்பு மனநிறை நேயர் நிதஞ்சலிப் பில்லவர்கள்
வரம்பு கடவார் வணங்கிய சென்னியர் வானவருங்
கரங்குவி கண்ணியர் கங்குல் பகலது கான்கிலரே.

33

கான்கிலர் நின்னைக் கடுந்தவஞ் செய்துங் கலைப்புலவோர்
தீண்டினன் பாதஞ் செருச்செய்து நிற்பினுந் தீயவுணன்
ஈண்டிதன் விந்தை யெவரறி வார்க ஜௌழின்முருகா
மான்ட தவத்தின் மகிமை யறிவார் மதிபெரிதே.

34

மதியுடை வேடர் மகளை மணந்தான் மழுமுருகன்
நதியன் வாழ்வில் நசையுடை யானே நமையுடையான்
சதியுடை யைம்புல வேடரி னீக்கித் தனதடிக்கீழ்க்
கதிபெற வைத்தனன் கார்வளர் கொக்கூர்க் குருமணியே.

35

குருமணி யாகிக் குடிலையைத் தந்தைக்கு முன்னுரைத்தான்
உருகி யுளங்கொள் வாறெற்றுத் தோது மொருமையரை
கருவினில் வாரா வழியருள் செய்வான் கலந்துநின்று
செருவினிற் குர்முதல் செற்றிட்ட சேவற் கொடியவனே.

36

கொடிய வவுணரைக் கோவினிற் காய்ந்த குமரணையே
படியி லெழுதிப் பலமுறை யென்மனக் கோயிலினுள்
நெடிது நிறுவி நிறைபுன லாட்டு நிலைவருமோ
செடிகொ ஞடவினைச் சீர்பெறப் போற்றுஞ் சிறியெனுக்கே.

37

சிறியனேன் புன்மொழி செல்லுமோ வுன்செவி செந்திவாழ்வே
குறுகுநோ யெண்ணில் கொள்கல ரிவ்வுடல் கோதைமார்த்தந்
திறமுளேன் நீமையே செய்வன்யா னென்செய்கேன் நெய்வமாதர்
புறமுளாய் யான்செயும் புன்மை யனைத்தையும் போக்குவாயே.

38

போக்கில னென்றும் வரவிலன் யாண்டு நிறைவினனுய்
ஆக்கி யெவையு மளித்தழிப் பானைங்க ளாதிமுதல்
நோக்கினிற் ரூய்மை நுனுக நுனிக்குமெய்ஞ் ஞானியரைத்
தாக்கறத் தானுக வாக்கு மெழில்சேர் சரவணனே.

39

சரவண னென்றெருரு காற்பேசிற் சாந்தி நிலைத்திடுமே
நரகமு மில்லை நமனை ரனுகார் நலங்சிறக்குஞ்
சுரருல காகுஞ் சுமைபல நீங்குஞ் சுகம்பெருகும்
பரவிட வாரீர் பணிவோம் பதமலர் பன்னிநின்றே.

40

பன்னிப் பணிந்து கிருபா கரவென் றழுதழுதே
துன்னித் துனைவைனக் கூடும் படியு முனதுகொலோ
முன்னைப் பிறவி வினைவந்து கூட முழுமகனுயப்
பொன்னைப் புகழொடு பூமியைத் தேடும் புலையெனுக்கே.

41

புலையனுயப் போகம் புரிந்து திரியும் வினையுடையேன்
அலைபுன லாடி யடியினை குடி யகனமர்ந்தே
நிலைமன னேடு நினைவுறு நாளு நிகழ்ந்திடுமோ
சிலைநுதற் றேவி துணைமூலை சேர்ந்திடுஞ் சண்முகனே.

42

சண்முகா வென்றன் றயாறிதி குற்றந் தவிர்த்தருள்வாய்
மண்ணிலே வந்து மயங்கினேன் மாதர் புணர்ப்பினிலே
கண்ணிலேன் மற்றேர் துனையிலேன் கந்தப் பெருந்தகையே
வின்னுளோர் வாழ விடுத்தனை வீர வடம்பிடியே.

43

உடம்பிடி யேந்தி யொருபெருஞ் சூர்மா வடறடிந்தான்
கடம்பமர் காளை யெனிலவன் செய்கை கதமுடைத்தோ
கொடுஞ்சூர் மமதை குறைத்தது ஞானங் கொழுத்துதற்காந்
திடம்படு மாணவ நீங்கித் திகழ்வது நங்கடனே. 44

கடனெமக் கிங்குன் கழலடிக் கண்பு கடைப்பிடித்தல்
உடையவ ஸீயுன் கடனெது வென்று முரைப்பதாமோ
இடைவிடா துந்ற னடியார்க்கட் தத்தி விருக்கவைப்பாய்
கொடைமிகு கொக்கூர்ப் பதியினில் மேவும் குமரவேலே. 45

குமரனைக் கொக்கூர்க் கொழுந்தினைக் கொங்கார் கடம்பணையே
அமரர்கள் வாழ்த்தி யடலுடை யாற்ற லிடர்கடந்தார்
சமரிடை வந்திடுந் தாரகன் சிங்கன் சரிந்துபட
நமரென யாரு நஷிவுறச் சூரனும் பட்டனனே. 46

பட்டது போதும் பரம குருவே பழியுடையேன்
இட்டரைச் சேர்ந்து னின்தெதாடுங் கூடி யிருப்பதெந்நாள்
மட்டவிழ் மாலைக் கடம்பணி மார்பா மதிதருவாய்
துட்டரை நீங்கித் துரிச மகன்று சுகம்பெறவே. 47

சுகம்பெற லாகுமக் சூர்முதல் கீண்ட துணைவனடி
அகந்தனில் வைத்துத் தனசெய லற்றுத் துயில்புரிந்தால்
இகலுற வில்லை யிடர்க்கை மில்லை யெவையுமொன்றே
புகலுதற் கில்லைப் புதுநிலை மற்றிது போதுவமே. 48

போதுவங் கொக்கூர்ப் பதியினிற் பூரணன் கோயில்கொண்டான்
மாதுயர் தீர்க்க மறுவறு மாத ரிருவரோடும்
நாத நமவென நல்வாழ்த் தெடுப்பவர் நண்ணினின்றூர்
தீது நெறியினிற் சேரா திருந்திடச் சேருவமே. 49

சேவற் கொடியவன் வந்தெனைச் செய்தலை செப்பவற்றே
பாவைக் கொடிய ரிருவ ரிருக்கவும் பார்த்துநின்றூன்
தாவிப் பிடித்தெனைத் தன்னரு காக விருத்தின்கான்
ஆவிக்கு மோசம் வருமோ வறிகில ஞரணங்கே. 50

ஆரணம் போற்றிடு மாறு வதனத் தழுகொழுக
வாரணி கொங்கை மடவா ரிருபால் மகிழ்ந்தமரச்
சிரணி சேவல் மயிலொடு வேலுஞ் சிறந்தொளிரப்
பூரணன் கந்தன் புதுக்கோயின் மேவும் பொலிவிதுவே. 51

பொலிந்திட மேனி பொதுள வணிபூதி கண்டிகையும்
மெலிந்திடு யாக்கையுங் கோவன வாடையு மேவுதண்டும்
நலிந்தெனை நோக்கு நயனுறு பார்வையு நாடிக்கண்டேன்
வலிந்தரு ளாண்மை வருமோ வெனக்கிந் நிலையதுவே. 52

அதுவே குறியங் நிலையெற் கருளா யருட்கடலே
கதிரவே வைனே கடம்பணி மார்பா சரவணனே
புதிதா வருமொரு கோயிற் புனிதா புகிலிடமே
மதுவா யெனது மனத்தினுள் வாராய் மறைப்பொருளே. 53

மறைப்பொருள் காட்டும் வழிநின்று மாத்துயர் மாற்றிடுவீர்
இறைத்துணை சோதிக்க வேண்டா மிறைவ னருட்பெருமை
துறைப்பல காட்டினன் ரெஞ்லுயர் வாழ்ந்து துறையடையக்
கறைப்பா டிலாதன கண்டிப்பாய் வீடு தருவனவே. 54

வீடு பலிக்க விறைவறு நெஞ்சே விரிந்துசெல்லும்
பீடில் மனத்தைப் பிடித்து நிறுத்தி யொருகுறியில்
நீடு நிலைக் கிடுவாய் முயன்று நினைவொருக்கிற
கூடு முனக்கொரு கூரைஞ வின்பக் குறிநிலையே. 55

குறியொன் றிலாத கொடுவினை யேனைக் குலைகுலைத்து
மறுகிட வாட்டும் பழுவினை தீர்த்தால் மறுவருமோ
அறுவ ரளிக்கு மழுதுண்ட கந்தா வணிமலர்சேர்
மறுவறு கற்புடை வள்ளிதெய் வாஜைக்கு வாய்த்தவனே. 56

வாய்த்துநின் கோலத்தை வானவர் காணைர் மயங்குகின்றூர்
தீய்த்தொழிற் குருனே மற்றதைக் கண்டு தினாத்துநின்றூன்
ஈய்த்துநீ காட்டித் தெளித்தியிற் காண வியல்வதுவே
மாய்த்திடு குருனைக் காணென்று காட்டித் தெரித்தெனயே. 57

தன்னையே தந்திங் கெளைக்கொண்டான் சன்முகன் தாரணியில்
பின்னைப் புதுக்கோயில் மேவிப் பிரிகிலன் பேணிநின்றூன்
என்னை யுடையா னினியெனக் கேதுங் குறைவிலையே
மன்னி மகிழ்ந்து மருவிநின் ரூடுவென் கூத்தினையே. 58

தினைத்துணைப் போது நிலையிலா விந்த வுடம்புகொண்டே
எனைத்துணை யேனு னினக்குறு பூசை புரியவென்னேன்
பணைத்துணை தேடிப் பசிக்கும் புதல்வர்க்கும் பாவையர்க்கும்
மனைக்கு மெனவே மறுகுகின் றேனென் மதிமயக்கே. 59

மதிகெட்டு மங்கைய ராசை வலையிடைப் பட்டுநின்றேன்
கதிகெட்டு வஞ்சப் பொறிவழிச் சென்று கலங்குகின்றேன்
நதியன்ன வாழ்வை மறக்க வறியே னறுங்கடம்பா
பதுமைகொள் கோயில் புரிந்திருந் தாய்நீ புகலிடமே. 60

புகலரு வாவி யிடைவரு கந்தக் கடம்பணிவான்
நகைமுகப் புண்டரி கத்திடை மேவு மயனைமுன்னள்
தகவறு வேத சிரப்பொருள் கேட்டுச் சிறையில்ட்டான்
மிகையிடை யாரும் மமதை யுறுதன் முறையலவே. 61

முறையில் ராகி யமரர் முதலோ ரிடருமுந்தார்
கறையயில் வேலைன் வாழ்த்திக் களைந்தார் தமதிடர்கள்
இறைநிலை யமர்ந்தோ ராயினும் வீழ்வர் முறைதவறின்
நறைமலர் மாலைக் கடம்பணை வாழ்த்தின் நலம்வருமே. 62

வரும்பவ நோய்கெடும் வள்ளி மணைனை வாழ்த்தினர்க்குத்
திருந்தா மனமுந் திருந்திடுந் தீயார் பகையழியும்
பொருந்தாத பூத மடைத்த சிறைநீங்கிக் கீரனுமே
பெருந்தமிழ் பாடி முருக்கைப் பேறு பொருந்தினனே. 63

பொருந்தும் பிறவியைப் போக்கலாம் புன்மை தவிர்த்திடலாம்
திருந்திய நல்லன வெல்லாம் பெறலாங்க்ரு பாகரனை
நெருங்கி யொருதரம் கொக்கூரிற் சென்று தொழுதிடவே
மருந்தாய்ப் பினிதீர்ப்பன் மாமறை கானை மறையவனே. 64

மறைமுதல் தந்தை செவியின் மருவ மொழிந்தருளிச்
சிறைவீ டயனுக் களித்தசெய் யோயெஞ் சிவகுருவே
நறைநிறை பூஞ்சோலைக் கொக்கூர்ப் பதியி யைந்திருந்து
முறைமை நிலைபெறச் செய்வாய் சிறியேமை யேன்றுகொள்ளே. 65

என்ற சராசர மெல்லா மொருதன் வயிற்றடக்கித்
தோன்றுப் பொருளதாய்த் தானே தனித்த தொருபொருளாய்
ஈன்றுகும் போதி னிருவரைக் கூடி யெழிற்குமரன்
முன்றுய தன்மைய தாகி முழுதுந் தொழிற்படுமே. 66

படுகின்ற வெல்லா மவனன்றி யில்லைப் பரந்தபொருள்
நடுநின்று காப்ப ஞெருதனி வேலு முடன்பொருந்த
முடிவினி வெல்லா முடன்றனிற் சேர முகிழ்துநின்று
துடியிடை யாரு மடைவில் ராக நடித்திடுமே. 67

நடிப்பள வேயா முடலுயிர் வாழ்வு நலமழிவும்
படிப்படி யாக விதனை யுணர வருமருவி
செடிச்செடி யாக வினைபடச் செய்து முவர்ப்புறவே
நொடிப்பொழு துண்மை யுணர்வு பெயர நுவன்றிடுமே. 68

நுவன்றன கொண்டே நுவல்வழி நின்று நுவலரிய
பவநீங் கிடலாம் பரவெளி யுள்ளே புகுந்திடலாம்
நவநவ மான நிலைமைகள் கூடு நமதிறையும்
புவிமுதன் மாளப் புறத்தினி வின்றி யுணர்வறுமே. 69

உணர்வி லொளியாகி யூற்றெறுதுத் தோடு மழுதமதாய்ப்
புனரு முருகன் புதுக்கோயில் சென்று பணிந்திடுவோர்
இனையி லருள்பெற் றடையார் நரகக் குழியதனிற்
புனையா மவர்க்குப் பொருகந்த வேளிப் புவியிடையே. 70

புவனியி னின்னடி யானை நாடக மாடுகின்றேன்
அவமுடை யென்னிடை யன்பு நினக்குச் சிறிதுயில்லை
பவமறுப் பேணெனப் பாவனை செய்ய மனத்திடையே
சிவகுரு நாதா வுனக்கன்பு செய்ய வருஞுதியே. 71

அருளே யமையும் பிறதொன்று வேண்டேன்க்ரு பாகரனே
பொருளாய் மதியேன் புரந்தரன் வாழ்வும் புவியரசும்
நிரந்தர நின்னை நினைக்கப் பெறினமை யும்முருகா
சரந்தமு தாறு மடியினைக் கீழூன் றலைமறைவே. 72

மறைந்தே யொழுகிடும் வாழ்க்கை யுடையேன் மறைமுருகா
நிறைந்த மரஞ்செறி கொக்கூர்ப் பதியிற்க்ரு பாகரனைக்
குறைந்து வழிபடும் பேறுள தேவிப் புவிமிசையே
பிறந்த பிறப்பும் புனித முளதேயிப் புன்மையற்கே. 73

புன்மை கெடமன நின்னை நினைக்க சிரமதுவும்
நின்னடித் தாழ்க் திருமேனி கண்களுங் கண்டிடுக
பன்னியே வாயும் புகழ்பேச கொக்கூர்க்ரு பாகரனே
இன்ன வகையெற் கருஞுதி யேலென் றவம்பெரிதே. 74

தேவே கடம்பணி மார்ப குமர வெமதிடரைக்
காவா யெனவே யமரர் முறையிட வாங்கவர்க்காக்
கோவா மசரன் கிளையொடு மாள வயிலெடுத்தாய்
ஓவா தெனையடர் தீவினை யோட்ட ஊனகடனே. 75

கடலே நிலனன் காற்றிருடு விண்ணு மிருசுடரும்
விடவே ருடையிய மான்னு மாகி விரிந்துநின்ற
சுடர்வே ஒடைய பராபர கொக்கர்க்கு பாகரனே
அடர்கின்ற நோயென யாற்ற லினந்தோ வென்செய்வனே. 76

செய்ய சடையிடைச் சேர்கங்கை மெந்தா சிவகுமரா
உய்ய வழியறி யாது மயங்கு மொருவனுக்குத்
துய்ய திருவடி காட்டி யளித்தாற் குறையுளதோ
ஐய கிருபா கரகொக்கர் வாழ்வே யறுமுகனே. 77

அறுமுகச் செல்வா வமர்கள் கோவே யகப்புலன்கள்
வெறியறு கின்ற விளைவ தறியேன் விடுதிகொலோ
நெறியற நின்று நினையறி மார்க்க நிலையுருளாய்
பொறிவழிப் போகா வழிபெற வேண்டும் புரவலனே. 78

புரையுடைத் தோற்பை யுடவிது நாஞும் புதுக்குகின்றேன்
வரைவில் வியர்வை வடிந்திட நீராற் கழுவுகின்றேன்
விரைவலர்ச் சோலைக்கொக் கூர்க்கிரு பாகரன் வாழ்த்தறியேன்
நரைதிரை மூப்புளே வெற்றுக்குத் தோன்றின வில்வுலகே. 79

உலகி ஹறுதுணை யாவன் கிருபா கரப்பெருமான்
அலகில் விளையாட உடைய ஏமரரைக் காத்துநின்றுன்
பலபல செய்வான் பகைவர வொட்டான் பரந்துலகில்
நிலைநெறி தந்து நினைவினுள் வந்து தலைப்படுமே. 80

தலைப்பட்டு நின்னடி சாரும் வழியெற் குளதுகொலோ
அலையிடைப் பட்ட துரும்பென லாணேங்க்கு பாகரனே
உலையிடை யோடுங் கமட மதுபோ லுகந்திடுவேன்
அலைவா யமரு மழுதே கிருபா கரமுதலே. 81

முதலு முடிவு மிலாத முருகா முழுமுதலே
சதமொன்று காணேன் சலிக்கின்றேன் சாவாய் விடுதிகொலோ
சதமிலா விந்த வுலகினில் வாழே எழைத்தருளாய்
புதுக்கோயில் மேவும் புனித கிருபா கரமுதலே. 82

கிருபா கரமுதல் கேடில் விழுப்பொருள் கிட்டினர்க்குக்
கரவா தளிக்குங் கடம்பணி மார்பன் கதியளித்து
மருவ மஷரை மறைமுறை காட்டு மதிக்கொழுந்தே
அருவ முருவட ஞைவ ஞையென றனித்துணையே. 83

தனிப்பொருள் யாவுக்குந் தாரகந் தோன்றலில் சன்முகனே
நுனித்தறி யொண்ணைத் துண்பொருள் கொக்கூர் நுழைபொருளே
பளித்த சடையுடைப் பாலா கிருபா கரமுதலே
இனித்த முடைநின் னாடிக் ளகத்தே யியைவனவே. 84

இயைந்தே யெவையுங் கலந்துறை யுங்கிரு பாகரனே
பயந்தார் துணையாகும் வேற்படை யாய்மயில் வாகனனே
அயர்ந்தேன் பினியொடு மூப்புக்கு மாளாகி யாற்றகில்லேன்
உயர்ந்தார்க் கருள்புரி யுத்தம் ஞையெனக் கூவிக்கொள்ளோ. 85

கூவா தொழியி னுயிர்விடு வேன்பழி கூடிவிடும்
நாவாற் றுதிப்பா ரினியுனை யென்றுமே நாடியிடார்
பாவானர் தாழும் படியார் கிருபா கரவுனையே
தேவா னவருஞ் சிரிப்பார் பினையென்ன செய்குவையே. 86

செய்ய திருப்பொற் பதமல ருஞ்சீர் பொலிந்திலங்கும்
துய்ய வரையி ஒடையி னழகுந் துதைந்தமைய
ஐயன் கடம்புந் திருமுகச் செவ்வியுஞ் சேர்ந்தொளிர
மெய்யன் கிருபா கரளை யணியுறக் கண்டனனே. 87

கண்களுன் ரூள்களைக் கண்டு களிப்புற் றமர்ந்திடுக
பண்புகள் கேட்க செவிகள் பரந்த புகழ்களையே
என்பெறு வாடு மியம்புக கைகள் மலர்கள்கொண்டே
அண்மி யணிகவென் கால்களு மாலயஞ் குழுகவே. 88

குழந்தடித் தாழுக சென்னி முரலுக முக்கினியே
ஆழந்தொருப் பட்டு நிலையுக சிந்தனை தாளினைக்கீழ்
வீழந்து தரைமிசை யாகுக மேனி வினைகெடுத்து
வாய்ந்த பிறப்பிது வாய்த்த தவனியி னந்தமக்கே. 89

கேடொன்று மில்லைக் கிருபா கரனம்மைக் காத்திடுவான்
நாடு நலம்பெறு நம்பினி போயறு நாழுயர்வோம்
பீடை கெடுமினிப் பேதுற வில்லைப் பெருமைவரும்
வீடும் பகையும் விளைவுறும் வீர மினிதுறுமே. 90

உறுவ வுறுக வொருதனி வேலுண்டின் கஞ்சவதேன்
அறுமுக வண்ண லமர்ந்துளன் கொக்கூர்ப் பதியினிலே
உறுதி யுடனவ னுண்பைகள் பேசி யுருகிடுவோம்
இறுதி வரினு மயர்விலை யின்பழு மெம்பொருளே. 91

பொரளாட்ட செல்வம் புனைவது கந்தை புசிப்பதுவும்
பெருகிய வையம் புறங்கடைத் திண்ணை யுறங்குவது
பருவர லேது பழவடி யாரெம் முறவினராம்
பரிதியு மெங்கே யெழிலென் கவலீ யுறவிலமே.

92

இல்லையென் தையு முள்ளமு மென்னுங்க்ரு பாகரனே
அல்லல் வரினு மசையா நிலையு முருத்தெழுந்து
கொல்ல வரினு நங்கசெய் முகஞ்சு சின்ததலிலா
நல்ல வுறுதியு நான்பெற வேண்டுஞ் சிவகுருவே.

93

வேலாற் றுலோத்து வரையைப் பிளந்த சிறுகுமரா
நூலா லறிந்திட லொண்ணுமோ நீயே தெரிக்கினன்றிக்
காலா யுதக்கொடிக் கந்தா முருகா கடம்பணிவாய்
சீல மிலாத சிறியே னுனையெங்ஙன் ரேர்வதுவே.

94

தேரேன் சிவசுப் பிரமணி யாவுன் றிறங்களல்லாற்
பாரே புனலனல் காற்றுட னகாச மாகிமற்றைச்
சீர்சே ரிருசுட ராண்மாவு மாய்நீ மருவியெங்கும்
பேராது நின்றுய் பினிப்பில னகிப் புவியினிலே.

95

ஏது மறியா ரயன்முதற் றேவர்க னின்பெருமை
மாத ரிருவர் மருவிட வெல்லா மளித்தழிப்பாய்
சோதி சுடர்விடு தோன்றல் கிருபா கரகுமரா
ஆதி யெனவே யறைவே னென்று நின்புக்கே.

96

புகழ்பேச வல்லா ராஞ்ச கிரியொடு கீரனுமே
அகழ்வாரைத் தாங்கு நிலம்போல நீயு மறுமுகவா
இகழ்வாரை யுங்காத்து நிற்பை நெறிமுறை நாட்டிடுவாய்
தகவிலாச் குரணை யூர்தி கொடியாகக் கொண்டணையே.

97

கொண்டா யிடமாக வாறு படைவீடு கோமகணே
தண்டா வலைவாய் பழழுதிர் சோலை பழனியொடு
துண்டாது சிந்து பரங்குன் றுடன்வரு மேரகமும்
எண்டிக்கு முள்ள மலைகளு நின்விளை யாட்டிடமே.

98

ஆடுங் குமர னைணந்தென் னுளத்துட் புகுந்துநின்றுன்
பாடும் பரிசு மளித்துப் பணிந்து பரவவைத்தான்
கூடும் பரிசன் றெங்க்கிது கொச்சைக் குறுப்புடையேன்
தேடு மமைதி மனத்தி லடைந்தனன் றேசிகனே.

99

தேசிக கொக்கூர்க் கிருபா கரனே யெனநிழைந்து
மாகில் கழற்கீழ் மருவி யிருக்கு மதுவைது
வீசு கதிர்முடி வேந்தர் பெருநிலை வந்துறினுந்
தூசெனக் கொள்வேன் ரூளங்கிடே னென்றன் சுகவடிவே.

100

திருச்சிற்றம்பலம்

வெலும் மயிலுந் துணை

கொக்குவிற் புதுக்கோயிற் கந்தன் கலம்பகமாலை

வஞ்சி விருத்தம்

சித்தி யானைதன் சேவடி
நித்தம் நீடி நினைந்திடச்
சித்தி யாயிடுஞ் செய்தொழில்
பத்தி செய்து பணிமிடே.

1

ஏழுசிர்க் கழிநடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்

பணிபடச் சீறும் பச்சை மயின்மிசைப்
பறந்து நொடியினிற் பரிந்தருள்வான்
பினியொடு பீழை பிறங்கு முடலிது
பேணி நிதமும் வளர்ப்பதெண்ணீர்
நனுகுமின் நல்ல கொக்கூர்ப் பதியது
நாடி நலிவு நனியகல்வான்
பணிவொடு பால் முருகனைப் பாடப்
பாற்றிடும் பாவ விணைகளையே.

2

எண்சிர்க் கழிநடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்

பாவ விணைகள் கலைவாய் நீயே
பண்ணிரு கையுடைப் பரமன் நீயே
தேவ தேவனுய் நின்றுய் நீயே
தேறுவா ருள்ளஞர் வானுய் நீயே
தாவு மயின்மிசை வருவாய் நீயே
தறுக ணசுரனைத் தடிந்தாய் நீயே
கூவு தொண்டார்தங் கோமான் நீயே
கொக்க ரமருங் கொமுஞ்சுடர் மூர்த்தி.

3

ஏறுசிர்க் கழிநடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்

மூர்த்தி மூவர்க்கும் முன்னவன்
முழுது மாகி முகிழ்ததவன்
தீர்த்தன் செம்மையுள் நிற்பவர்
சிந்தை மேவிய சேவகன்
ஆர்த்த சூர்முத லட்டவன்
அண்ணல் கொக்குவில் மேவினை
வார்த்தை யொன்றென் செவியுளே
வண்ணம் பேசி மகிழ்தந்தான்.

4

2. நனியகல்வான் — மிக நீங்கும் பொருட்டு; பாற்றிடும் — ஒழிக்கும்.

கல்நிலைத்துறை

தந்தைதாய் சுற்றமே தார மகவன் றிவரியாரும்
சந்தையிற் கூட்டமே யல்லது மற்றென் றிலையெனவே
சிந்தைசெய் நெஞ்சமே தேட்டருங் கொக்கூர்ப் பதியமரும்
எந்தைதாள் வாழ்த்தி யிறைபணி நிற்ற லருந்தவமே. 5

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்
மேலை யிந்திரன் வானவர் தானவர்
மேவ வார்நினைத் தம்பதம் பேணக்
கோல மஞ்ஞென்றுயர் கொக்குவில் மேய
குமரனே யுனைக் கூடுமா றறியேன்
சால நின்பதத் தன்புதந் தருளாய்
சார்வ தற்கொரு சார்பது காணேன்
காலன் வந்தெனைக் கைக்கொளும் போது
கைகொ டுத்தெனை யாளுதி ஐயா.

6

கல்விருத்தம்

ஐயநின் பற்றெழுதிய மற்றெழுபற் றீங்கில்லை
செய்யசே வற்கொடிசேர் சேந்தனே கொக்கூர்வாழ்
தையல்தெய் வானையொடு வள்ளிசேர் தற்பரனே
உய்யுநெறி காட்டுவா யுன்றுளௌன் சென்னியவே. 7

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்
சென்னியோ ராறுந் திருவிழிகள்
மூலாறுந் திருமுகஞ்சேர் செவ்வியும்
பன்னிரு கையிற் படையுங்
கடம்பணி மார்பகமும் பான்மதிபோல்
மின்னுந் திருநீற்றின் மெய்யொளியும்
மேவி யரைக்கசைத்த மென்றுகிலும்
துன்னு திருவடியின் ரேற்றமுங்
கண்டேன் றுக்களைனை யடையாவே.

7

8

கல்விருத்தம்

அடைக்கல முனக்கே யறுமுக மணியே
துடைக்கினும் போகேன் ஏறுமது வணங்கி
மிடுக்குறு சிற்பேன் மேவல ரஞ்சி
நடுக்குறு வார்கள் நமன்றமர் நனுகார். 9

8. துகள் — குற்றம்; அதாவது தீவினை முதலியன; மிடுக்குறுகிற்பேன் — வீரச் செருக்குக் கொள்வேன்.

நேரிசை வெண்பா

நனுகா வினைகள் நலியா பசிநோய்
மெவியோமே யென்று மெதற்கும் — வலியாய்
குர்முதற் செற்ற சுடர்வே ஒடையானைக்
கார்மேவு கொக்குரிற் கண்டு.

10

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்
கண்டா ரூணயிலை விண்ணிலு மண்ணிலு
மென்று பழமறை சாற்றியிடும்
தண்டேன் பிலிற்று மனமாலை பண்டு
குறமகள் குட்டிடுந் தாபரனே
தொண்டான்டு கொண்ட தூமன்த் தாருளங்
கோயிலாக் கொண்டாளுள் செய்பவனே
கண்டே நறவொடு பாகே யெனவவர்
சிந்தையு ஞநிடுஞ் செம்பொருளே.

11

வஞ்சித் துறை

செம்பொரு ளானைக்
கம்பித மாகிக்
கும்பிடு வார்கள்
வெம்பினி போமே.

12

கல்நிலைத்துறை
போமா றுஸதோ புழுத்தலை யேற்குப் பொய்ம்மையெல்லாம்
ஆமாறு மென்றே அயிலோய் நின்னுடை யின்னருளே
தேமா மதுரக் கொக்குவிற் பதியிற் றெள்ளமுதே
காமா திக்கெட நின்றவர் போற்றுங் கதிரொளியே. 13

நேரிசை ஆசிரியப்பா

ஓளியுந் இருஞூந் ஒருதலீப் பொருஞே
அளிதரு மண்ணை் ஆர்வலர்க் கமுதநீ
இன்பநீ துன்பநீ ஏதிலர்க் கிடியுந்
துன்பற நீக்கிடுஞ் சோதிந் ஆதிநீ
அறமுநீ மறமுநீ அந்தமு நடுவுநீ
திறலுநீ தீனநீ திருத்திகழ் செல்வநீ
துக்கமொடு சுகமுநீ நீயாலா லொன்றிலை
கொக்குவிற் பதியமர் குமர
திக்கெலாம் விளக்குஞ் தீபமு நீயே.

14

11. தாபரன் — கடவுள்; 14. அண்ணை் — அண்ணல் நீ; தீனநீ — தீனம் (எளிமை) நீ.

அறுசிர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

தீயன புரிபவ ராயினுஞ்
சென்றுகொக் குவிலிறை யுற்றிடின்
போயவை மாய்ந்து மதிந்திடும்
புத்துயிர் பெற்றவ ராகுவர்
சேயன சேவலங் கொடியவன்
தெய்வத நற்றிரு வந்திடும்
தூயன சிந்தை நிறைந்திடும்
சோதி முகத்தின ராவரே.

15

எண்சீர்ச் சந்தவிருத்தம்

வரமாணப் பெற்றந்த அயனுதி வானேரை
வானூட்சி குலைவெய்த வருமாறு வதைசெய்த
சுரநாசன் முடிவெய்தச் சுடர்வேலைத் தொட்டன்று
சுரர்வாதை துடைத்திட்ட சிவன்மைந்த னிருதான்கள்
திரமாகப் பற்றிப்பின் றீதான செற்றிட்டுச்
சிறியேனு முய்யுநெறி தேர்ந்தே னெனக்கினியென்
அரியாதி யமர்கள் அனுதினமு மர்ச்சிக்கும்
அரசான கொக்குரிற் பரானூரென் சிரசாரே.

16

அறுசிர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்

சிரமா ரூடைய செம்மல்செவ் வேற்பெருமான்
திருக்கோயில் கொண்டமருங் கொக்குரில்
வருமாலோ வீதி வனிதைய ரிருவரோடும்
வண்ணங்கள் பேசி வடிவழகன்
உருகிற்றை நூள்ள முளைகின்ற தென்மனமும்
ஒருதுறையுங் காணே னெங்செய்கோ
மருவி யெனையனைய வாரான் முகம்பாரான்
மாதிமையோ மற்றிவற்கு மங்கையிரே.

17

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

மங்கைய ரிருவர் மருவின ரென்னும்
மல்லிகை மாலை புரள்கிற தென்னும்
தங்கிலன் சென்றுன் றகவில னென்னும்
தருமோ மாலை தாணெனக் கென்னும்
கொங்கலர் கோழிக் கொடியவ னென்னும்
கூறருங் கூர்வே றுடையவ னென்னும்
அங்கிளர் மயின்மே ஸமர்வா னென்னும்
ஆலயஞ் சென்று மீண்டவென் பெண்ணே.

18

15. போயவை — பழவினைகள்; சேயன — எய்துதற்கு அரிய; 16. சுரநாசன்—சுரர்க்கு அழிவு செய்தவனுகிய சூரபன்மன்; 17. மாதிமை—தகுதி.

பதின்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

பெண்க விருவர் பெட்புறு பெம்மா னிவனேகான்
பேதையர் நெஞ்சம் பேதுற வருவா னிவனேகான்
வெண்சடர் வேல்கொடு வீறுகொள் வீர னிவனேகான்
வெந்துயர் தந்தெமை மெலிவறச் செய்வா னிவனேகான்
தண்ணளி யில்லான் றுவி மயின்மிசை வருகின்றுன்
தார்தரி ஜென்னே தாழ்ச்சி யிவற்கா மென்பார்கள்
வண்ண வடிவன் வருவழி நின்ற மடநல்லார்
வாடி வதங்கி வார்த்தை யிவையிவை பகர்வாரே.

19

ஷி வேறு

பகர்வா யெங்க்கிது பண்பறி யேலுனை வின்னிடுவேன்
பாங்குற வெப்பால் வள்ளியை வைத்தாய் இச்சைகொலோ
நிகரி லிட்பால் தெய்வி யமர்தல் கிரியைதோ
நேர்பெறு வேலது நிறைதரு ழரண ரூனமதோ
குகனே கொடியொரு கோழிய மாதி குடிலைகொலோ
கொண்டிடு மயிலுங் குணமுடை மாயை யதுதானே
சகமுழ தாடத் தனிமுத லான தற்பரனே
தாதவிழ் பொழில்குழ் கொக்குவிற் பதியமர் சன்முகனே.

20

வஞ்சி விருத்தம்

சன்முக னடிகள் தொழுதெழுவார்
மண்மிசை வாரார் மதியாளர்
புண்ணிய பூமி கொக்குவிலை
நண்ணினர் நானும் நலிவெய்தார்.

21

அறுசிர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

நலிகின்ற நானென் மலமான குரன்
உடன்மாய்ந்து வீழ வெறியும்
வலிநின்ற வேலை வலமா யுயர்த்து
வருகின்ற செந்தி முதலே
கிலியொன்றி நின்று கெடுகின்ற வென்னைக்
கிலிதீர்த்த லுண் கடனே
ஒலியொன்று பாட லுளமார வோதி
உறுசேவை செய்த லெனதே.

22

20. குடிலை — சுத்தமாயை; இங்கே சுத்தமாயையில் தோன்றும் நாதத்தைக் குறிக்கிறது; கோழி நாதத்தைக் குறிப்பது. குணமுடை மாயை — சுத்தமாயை; இங்கே மயில் சுத்தமாயையில் தோன்றும் விந்துவைக் குறிக்கின்றது. 22. நானென் மலம் — ஆணவமலம்.

கலிவிருத்தம்

எனதெனு மமதை யிறவருள் முருக
உனதினை யடிக ஞறுகவென் மனனே
தனமொடு தாரந் தனையரு நீயே
மனமறு நிலையும் மருவுக மன்னி.

23

ஆரடித்தாவு கொச்சகக் கலிப்பா

மன்னதி மன்னவரும் மாய்ந்து மடிகின்றார்
மன்னதை வாழ்க்கையிது மன்னுமென் மாய்கின்றாய்
என்ன சுகநெஞ்சே நீகண்டா யில்வாழ்வில்
பன்னிப்பல சொன்னாலும் பாழ்மனமே கேட்கிலையே
கொன்னுனைவேற் கோமானைக் குறுகிப் பணிகிலையே
உன்னுடனே வாழுகிலே னுறுதியிது கூறிவிட்டேன்.

24

கட்டளைக் கலித்துறை

கூறுந் தரத்ததோ கொள்ளை கொலைகள் குவலயத்தே
நாறுங் கடம்பன தாள்களை நாடா நலிவிதுகான்
கூறுங்கொக்க கூரிற் குமரனைச் சென்றுநீர் கைதொழுவீர்
வேறு புரிவது மற்றிதற் குப்பாரி காரமன்றே.

25

அறுசிர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

பரியென மயிலினை நடவின னகிலமு
தொடியினில் வலம்வந்தான்
கரிமுக னிருமுது குரவரைக் கடிதினில்
வலமிடக் கனிகொண்டான்
முருகனும் வருதலும் புகுவது தெரிவுறப்
பொருமினன் துறவுற்றான்
புரிவது மிருமுது குரவரி னகிலமும்
புறத்திலை யெனுமுணர்வே.

26

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

உணர்வதற் கரியவ னிலனல் னுளனவன்
உயிர்களுக் கருஞ்செயு மொருபெருங் கருணையினேல்
புணர்வுறும் பகுதியி னுலகமு முடல்களும்
புலங்கெடு போகமும் பொருத்தி யியங்கவிட்டான்
குணங்குறி யிலனென வரைப்பினு முயிர்களின்
குறையனர்ந் துருக்கொடு வறிப்பட வந்தருள்வான்
மணங்கமழ் பொழில்வளர் கொக்குவிற் பதியிறை
மருவுவ னடியாள் மகிழ்வரு சிந்தையிலே.

27

27. உணர்வதற்கு அரியவன்; இலனலன்; உளன்; அவன் என்று கண்ணழிக்க. பகுதி — பிரகிருதி மாயை.

அழுசிர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்

சிந்தை செய்கை வாக்குக் காயஞ் குறுக்கும்பால
சேர வொன்றி நின்றிலேன் புந்தி கெட்டுப் புன்னை மிக்குப் போத மின்றி யுழவுகிறேன்
எந்தை கொக்க ரீச வென்னை ஆண்டு கொள்ள மூன்னை யன்றி யுளர்கொலோ.

28

வஞ்சித்தளையுடை நாற்சீர்ச் சந்தவிருத்தம்

உளனென்பவர்க் குளனுமை னிலனென்பவர்க் கிலனே
தெளிவில்லவர் தேரூதவன் றெறுகுர்முதற் றதிந்தான்
அளியுள்ளவர்க் கருஞ்முமை தருகாதலன் முருகன்
துளியன்புவைத் திடினுமவர் துயர்தீர்த்தரு டருவான்.

29

அழுசிர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

அருள் பொழி வதன் மாறுகன் டொருத்தி
அறிவழிந் தாடன் னிறையிழந்தாள்
பருவர லெய்திப் பசலை படர்தரக்
கைவளை சோர்ந்தாள் கண்கலுழும்ந்தாள்
அரகர முருகா வம்பிகை பாலா
எனமொழிந் தாள்கை கூப்பினின்றுள்
தெரிவரி தாலவன் செய்கை யிதுவெனத்
தேறில னந்தோ திகைக்கின்றுள்.

30

அழுசிர்க் கழிநெயிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

திகைப்பினை யொழிந்து நெஞ்சே
சேர்குவை கொக்கூர் தன்னில்
பகைப்புலஞ் செற்ற செல்வேள்
பரிந்துணைப் புரந்து காப்பான்
மிகைப்படு துயர மெல்லாம்
வீந்தொரு நொடியில் மாயும்
பகைப்பவ ரில்லை மேலை
வானமு முனக்கு வாய்க்கும்.

31

29. தெறு குர்முதல் ததிந்தான் — தேவர்க்குக் கொடுமை செய்த சூர பன்மனை அழித்தான். 31. வீந்து — அழிந்து.

எண்சீர்க் கழிநெறிலடி ஆசிரிய விருத்தம்
வாய்த்தொரு நற்பிறவி வையமிசை யெற்கு
வானவருந் தானவருந் தாம்விழைவர் சார
தீத்தொழிலால் வேதியர்கள் செம்மையறு கொக்கூர்
சென்றுதொழு வார்வினைகள் தேய்ந்தொழிதல் திண்ணம்
சாய்த்ததலை யோடுநிதஞ் சண்முகனை வாழ்த்திச்
சஞ்சலமு நெந்துபடச் சாதனைகள் செய்வேன்
தூய்த்தமிழின் மல்குபுக மூரமவை சாத்தித்
தொண்டுபல செய்துவினை தூறுநெறி நிற்பேன்.

32

நேரிசை வெண்பா

நிற்பது கொக்கூர் நிமலை வாழ்த்தியே
கற்பதுங் கந்தன் கதைகளே — பற்பல
பேசிப் பொழுதென்றும் போக்குவ தில்லினி
நேச மவனிடை வைத்து.

33

நேரிசை ஆசிரியப்பா

வைத்தன னுனக்கே யென்மனம் வேலவ
கைத்துனை கொண்டு கடிமலர் சொரிவேன்
பைத்தலைப் பணியைப் புடைக்கும் மயிலோய்
நித்தனே நிமலா நிகிள் நிறைவே
பத்திசெய் பவர்தம் பாவந் துடைப்பாய்
நோயவை களைவாய் நுனைனை வோர்க்குப்
பாய புகழோய் பாலெனத் தேனெனச்
சேயே நிற்பாய் நியே
தூயநின் சேவடி தொழுதமர் வேனே.

34

அறுசீர்க் கழிநெறிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

அமரரு முனிவரு மருந்தவஞ்
செய்து வாடினர் காணகிலார்
சமர்பொரு குரனுங் களித்தனன்
கண்டு சார்ந்தன னார்தியாகிக்
குமரனே கொக்குவி லமர்தரு
கோமான் காத்தரு ளனத் தொழுதேன்
தம்ரொரு வருமிலர் தாங்குதல்
வேண்டுஞ் சண்முக தற்பரனே.

35

32. தீத்தொழில் — வேள்வி (அக்கினி வழிபாடு); தூய்த்தமிழ் — தூய தமிழ் 34. நுனை — உன்னை; பாய — பரந்த.

அறுசீர்க் கழிநெறிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

பரனே பதியே பல்லுயிர்க் குயிரே
பரவுவார்க் கணியவனே
குரவா குமரா குறமகள் கணவா
கொக்குவில் வாழ்முதலே
அரனூர் மகனே அம்பிகை பாலா
ஆதுலர்க் கருள்பவனே
எரியா ரூருவா இறைவா எம்மான்
என்பவ ரிடரில்ரே.

36

ஞானி வஞ்சிப்பா

இடர்கூர்தர வலமந்திடுங்
கொடியேனுன வடிசாருவன்
வடிவேலவ சிறிதேயருள்
புலனுனவை வலிபொயிட
மனஞேர்நிலை நெடிதுற்றிட
என்றும்
மகிழு நிலையை மருவ
திகழு நினதடி தலைமிசை யனவே.

37

வஞ்சித்துறை

வேலன் சேவடி
நாலின் முறையால்
சிலஞ் செப்பக்
கால ஞேடுமே.

38

கட்டளைக் கலித்துறை

ஓடொடு செம்பொனு மொன்றென நோக்கு முயர்தவத்தோர்
நாடிடு கொக்கூ ரமர்தரு நாதவென் னுள்ளிருக்கக்
கோடிடு வேந்தன் கொடுமைகள் செய்து குலைத்திடிலென்
ஓடி நமனுடை யொற்றர் குறுகி யொறுக்கிலுமே.

39

களிவிருத்தம்

ஒறுத்திடு புலன்களை யொடுக்கி நிலைகொள்
நிறுத்திடு நலத்தவர் நீடுறை கொக்கூர்க்
குறத்தி மணைனைக் குறித்துணர் மேலோர்
மறப்பிலர் நினைப்பில ரேமுறு வாரே.

40

36. ஆதுலர் — வறியோர்; துணையின்றி வருந்துவோர்; எரியாருருவா — தீப்போலச் சடரும் மேனியனே. 37. அலமந்திடும் — மனங்கலங்கிச் சுழலும். 39. கோடிடு வேந்தன்—செங்கோல் செய்யத்தவறும் அரசு (கோடுதல் வளைதல்); ஏமுறுவார் — களிப்பெய்துவார்.

நாலடித் தரவு கொச்சகக் கலிப்பா

ஏரார்ந்த கொக்கூரி வியைந்திருந்த வெம்பெருமான்
சீரார்ந்த சேவடியே சேர்ந்தபெருந் தனமெமக்குப்
பேராது நாடோறும் போற்றிடுவோம் மற்றவையே
ஆராத வீட்டுலகு மாசைகொள்ள மாட்டோமே.

41

நேரிசை வெண்பா

மாடுறு செல்வமும் மற்றுள போகமும்
வீடுமே வேண்டா விறலுடையார் — நாடியுனக்
காளாவார் கொக்க ரரசே யன்னார்க்குக்
கேளாவார் வேறுண்டோ கூறு.

42

பதின்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

கூறு மடிய ரிடர்கெட வருள்புரி குமரன்
கொக்க ரமருங் குருபர னெழில்மிகு மிறைவன்
நாறி யசரர் முறிதர மெர்புரி நுகவன்
நுஞ்சி யறிய மறிவின ரறிவினுள் நுழைவன்
நாறு மலர்க ளனிகுழன் மடவரல் நயவன்
நானு நலியு மடர்புல னிடரவை நவிவன்
பேறு பணியு மடியவர் பெறவருள் பெரியன்
பீடை நலியப் பருவர லுறுமெம தரணே.

43

பன்னிருசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

அரணு யறுபவ னமல னுதி புராதன னிறைவன்
அன்பர்தம் நெஞ்சினி மலர்வா னந்தமி வின்பினை யருள்வான்
சரணை யடைபவர் சார்பு சாத்திரம் பலபல வளித்தான்
சாரா ராயினுஞ் சரணைஞ் சஞ்சலந் தீர்ந்திட வாள்வான்
முரனை மூர்க்கலை முனிவான் முன்னிக் கொக்க ரமர்ந்தான்
முயல்வர் முயற்சியு னிற்பான் முடிவி வின்னருள் செய்ய
அரங்க கன்றுரை செய்தா னுதிக் குடிலையின் பொருளை
அண்டினென்றுமுக னடியை யவனே யெனக்கொரு துணையே.

44

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

துணையோ சற்றமு மக்கனுந் துண்ணி நமனைர் பற்றிடுங்கால்
அனைவான் றுணையென வேலவ னண்மிக் கொக்கூரி மெர்ந்தருள்வான்
பணிவோம் பற்றி யவன்பதம் பாறும் பாவ வினைமுழுதும்
மணியே முத்தே பொன்னே மன்னே யெனப்பாடி யாடுவமே.

45. நுகவன் — வலிமையுடையவன்; [நுகம் - வலிமை] நயவன் — காதலன்; கணவன்; பணியும் அடியவர் பேறு பெற அருள் பெரியன் என மாறுக.

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

ஆடிப் பாடி யணிகொக் கூரா
அன்பர்தந் தாசா வெணப்பேசித்
தேடிக் கூடித் திருமால் மருகன்
தேவர் தஞ் சேஞ் பதிதன்னை
வாடு மெனது வாட்டந் தீர்க்க
வருவாய் மயின்மீ தெனத்தொழுவேன
நாடும் பொருளே நம்பா நாதா
நாயேற் கிலைமற் ரெருவருமே.

46

எண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

ஒருவனே யோர்வாருக் குண்மயனே கொக்கூர்
உத்தமனே யோங்காரத் துட்பொருளே முன்ன
வருகைமா முகற்கிளையாய் வணக்குவா ருள்ளந்தே
வள்ளிமகிழ் மணவாளா வண்மைநிறை மருந்தே
கருவா யுலகுக்குக் காரணமாய்ப் பல்லுயிர்க்கும்
களிப்புட்டிக் காத்திடுங் கருணைமிகு கடவுளே
தருவாயுன் ரூவிளைக்கீழ்த் தண்ணிழலெல்ல் குருப்பம்
தாங்ககிலே னிந்த நாறுடவின் பாரமுமே.

47

நேரிசை வெண்பா

பார முனக்கே பழனி முருகையா
வாரமு முன்னடிக்கே வைத்தேனன் — ஆரமுதே
உன்னையே தஞ்சமென் றுள்குவே னென்னிலைமை
தன்னை யறியாயோ தான்.

48

கட்டளைக் கலித் துறை

தானே யெனக்குத் தலைவனுய்க் கொக்க ரமர்ந்தருள்வான்
நானு மவன தடியவ னென்னுமிந் நீர்மையினால்
தேனைடு பாவெனத் தித்தித் திருக்கு மெக்கவனே
ஹனுயி ரெல்லாங் கலந்தின்ப நல்கு முறுமுதலே.

49

நாலடித் தரவு கொச்சகக்கலிப்பா

முதலாகி முடிவாகி முன்னுமாய்ப் பின்னுமாகி
இதமாகிக் கதமாகி யேகமாய்ப் பலவுமாகிக்
சதமாகித் தனையடைவார் தம்வினைகள் போக்குவிக்கு
மதனுவில் வுயிர்கடைவே யம்முத்தி சித்திக்குமே.

50

திருச்சிற்றம்பலம்

47. முன்னைவருகைமா முகன் — எச்செயற்கும் முன்னக வருகின்ற
ஆனைமுகன். உருப்பம் — வெப்பம்.

செய்குவன செய்யாதே யவமே செய்யுஞ்
செடியனேன் செனித்தபயன் கொள்ளே வெந்தாய்
நெய்யொடுபா லாட்டுகந்த நிமல வாழ்வே
நிறைபொருளே சிவகப்ர மணிய மூர்த்தி
மையமருங் குழல்வள்ளி மையல் நீங்க
மணமாலை சூட்டியருள் மலையே யுன்னைக்
கைதொழுவார் குறை நீக்கல்கட்டை தன்றே
கடம்பமலர் மாலைபுணை கொக்கூர்க் கோவே.

4

புதுக்கோயிற் சிவகப்பிரமணியர் தாண்டகப் பத்து

திருச்சிற்றம்பலம்

பத்திசெயு மதியாரைப் பயந்தீர்த் தாண்டாய்
பாவியேற் குன்னருஞ் கிட்டு மோதான்
வித்தித்தருஞ் சேவகனே தேவ தேவே
சிவகப்ர மணியனே சிவனூர் பாலா
முத்திமுதல் முன்னவனே மூவா மூர்த்தி
முழுதானு நாயகனே முயல்வோர்க் கென்றும்
நித்தியமாம் நிலையருஞ் நேய மிக்காய்
நீசனேற் கருஞ்வது மென்று தானே.

1

என்றென்றே ஏங்குவேற் குறுதி யுண்டோ
இவ்வுக்கி வினியெனக்கிங் கியாரு மில்லை
நன்றதுவுந் தீயதுவும் நீதா வெந்தாய்
நாயகனே சிவகப்ர மணிய மூர்த்தி
பொன்றுத் புதுக்கோயில் மேவு மீசா
புத்துயிரெற் களித்தருள்வ துன்றன் பாரம்
கண்ணறநினை தாயெனவே வந்திங் கென்னைக்
கருமாளக் கடைக்கணிப்பாய் கந்த வேளே.

2

கந்தவேட் பெருமானே கருது வார்க்குக்
கருணைமழை பொழிமுகிலே களகக் குன்றே
சிந்திப்பார் சிந்தைநிறை தேனு ரூற்றே
சிவகப்ர மணியனே சிவனூர்க் கன்று
முந்தைமறை முதலைமுறை யாகச் சொன்ன
மூர்த்தியே ஆத்தமாம் பேறு நல்கும்
ஏந்தையே என்னையுமோர் பொருளாக் கொண்டென்
இலம்பாடிங் கொழித்தருளிச் செய்தி டாயே.

3

கோவாகிக் குவலயத்தைக் காக்குஞ் கோனே
குறிகுணமொன் றில்லாத குமர வேளே
சேவாருந் தில்லையுளான் சேயே கொக்கூர்ச்
சிவகப்ர மணியனே செவ்வே லேவி
மாவாருஞ் குரானுட் விருக்க ருக்கி
மயில்சேவ லெங்வடிமை கொண்ட மெந்தா
பூவாரு மாக்கள்படு துயரந் தீரப்
புன்மையவை போக்கிடுவாய் பூத நாதா.

5

நாதவடி வாகியுறு சேவ றன்னை
நல்லகொடி யாவுயர்த்த நம்பி யெந்தாய்
சீதமிகு சோலைசெறி கொக்கூர் மேய
சிவகப்ர மணியனே செம்மை யாள
போதமுறு பிரணவத்தின் பொருளைக் கேட்டுப்
பிரமணைவெஞ் சிறையிலிடு புனித வேலா
தீதின்றி யுலகமெலாஞ் சிறந்து வாழுத்
திருவருளின் நிறைவருள்வாய் தேவ தேவே.

6

தேவரொடு முனிவர்களுந் தொக்கி ருந்து
தக்கன்செய் வேள்வியவி யுண்ட பொல்லாப்
பாவலினை நீங்கிடவே சிறையிற் புக்கார்
பரவவரு சிவகப்ர மணிய மூர்த்தி
மூவரொடு மொருவனை முறைமை யாக
மூவுலகும் படைத்தளித்தே அழித்தல் செய்வாய்
பூவுலகு புன்மைமுதற் பகைமை நீங்கப்
புன்னையனே நின்னருஞ் கூடல் வேண்டும்.

7

வேண்டியன ஈபவனுய் நின்ற நின்னை
வேதங்கள் தேடியலைந் திளைத்து நின்ற
தீண்டரிய கற்புடைய தெய்வ யானை
கணவனே சிவச்சுப்ர மனிய தேவே
தூண்டுசுடர் விளக்கணையாய் சொல்லுக் கெட்டாத்
தூமணியே சொற்பொருளே துலங்கு நின்னைப்
பூண்டுகொண்டு தலைமீதே போற்று நாயேன்
பூவுலகிற் கிடந்துழலப் பிறந்த வாரே.

8

பிறப்பிறப்பைக் கடந்தார்கள் பேசிப் போற்றப்
பெரியவுல கவர்க்கருஞும் பிரானே எந்தாய்
சிறப்பர் நிறை மாடமலி கொக்கூர் மேய
சிவச்சுப்ர மனியனருள் ஞானம் நல்க
அறப்பணிகள் பலபுரியுந் தொண்டர் பல்லோர்
அறிவாளர் அவரெந்தம் உச்சி மேலார்
மறப்பாரிதா மவர்பெருமை மாண்பு மிக்கார்
மற்றவர்தஞ் சேர்க்கையெனக் கென்று கிட்டும்.

9

கிட்டுதற்கே எட்டாதான் கொக்கூர் வாழ்க
கிடைத்தற்கிங் கரியவவன் அருஞும் வாழ்க
கிட்டார்போற் றெடுப்பவமர் கின்ற செல்வச்
சிவச்சுப்ர மனியனுமே வாழ்க வாழ்க
மட்டலங்கற் குழலிருவர் வாழ்க வாழ்க
மயிலுடனே வேல் சேவல் வாழ்க வாழ்க
பட்டவிடர் நீங்கியிட வுலகம் வாழ்க
பல்லோரும் மகிழ்தாங்க வாழ்க பத்தி.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

வேலும் மயிலுந் துணை

வேலன் பாட்டு

திருச்சிற்றம்பலம்

உள்ளத்தாற் பொய்யாதோ ருறவு கொள்ளேன்
உன்னடியை ஒருமையுட னுணர மாட்டேன்
பள்ளத்தே பாய்ந்தோடும் நீரே போலப்
பரங்கருணை பொழிமுகிலே பைந்தார் வேலா
தெள்ளுற்றே சிந்திப்பார் சிந்தை யானே
தேவசே பைதியே தெய்வி கோனே
கள்ளத்தேற் கருஞ்புரியுங் கால முண்டோ
கலங்கினேன் களைகணிலேன் கந்த வேளே.

1

வேட்டுருகு மடியார்த மூள்ளத் துள்ளே
விளைதேனே வேறின்றித் தோன்றும் வேலா
வாட்டமுட னுணையடைந்தேன் வைவேற் கந்தா
வள்ளியெனுங் கொடிப்பதரும் வயிரத் தூணே
வீட்டுதெறி காட்டித்திற்கும் வேத நாதா
வேண்டியதே தந்தருள்வாய் வெம்மை நீங்கி
சட்டுவிணை யவையெரிய எளிய ஞெந்தும்
இனியவுரை யொன்றுசெய்வ தெந்த நாளோ.

2

நாளோடு கோளவையும் நமையென் செய்யும்
நமனுடைய தூதருமே நனுக மாட்டார்
தூளாக வரைபொடித்த வேலன் ரூள்கள்
துணையுண்டு பயமில்லைத் துரிச ருத்தோம்
கேளானு ரவண்டியார் நேயம் மிக்கார்
கேடுபடாத் திறமுடையார் பிறப்பு மில்லார்
ஆளாகி யவனுக்கே அங்பு செய்வோம்
அருள்வழியே அமைந்திருப்போம் அலைவி லோமே.

3

இலையார்த பொருநெடுவே லொருகை யேந்தி
இமையோர்தம் இடர்களைந்த எந்தை வேலா
உலைபாய்ந்த மெழுகதென ஒருத்தி காதல்
உன்பால்வைத் துருகுகின்றுள் விந்தை யீதே
அலைபாய்ந்த என்மனமு மொன்றி நிற்க
அருஞுவது முன்றிறமே யன்றி யில்லை
கலைவாய்ந்த தமிழ்முழுது மகத்தி யற்கே
கற்பித்தாய் நின்றிறங்க ளரிவார் யாரோ.

4

அறிவாகி யுள்ளத்தே அமர்வான் றன்னை
அறுபடை வீடுடைய அப்பன் றன்னைக்
குறியான கோமானைக் குமரன் றன்னைக்
குறமகடன் காதலைஞக் குழகன் றன்னை
வெறிவிரவு மலர்கணிறை கொக்க ராணை
வேலவனை மாலவற்று மருகன் றன்னை
நெறியதைனை விரித்துரைத்த நீர்மை யானை
நினையாதே வீண்காலம் போக்கி ஞேனே.

5

போகங்கள் புனர்த்துகின்ற பூத நாதா
 பூரணனே பொய்யிலியே பொருவி லாதாய்
 வேகங்கள் கெடுத்தாண்ட விமல மூர்த்தி
 விண்ணவர்தஞ் சிறைமீட்ட வீர வேலா
 மோகங்கொள் முறையில்லாக கொற்றம் நம்மை
 முருக்குதலை ஆற்றகிலோம் ஏந்தா யீசா
 சோகமுறு தனயர்துயர் துடைப்ப தற்குன்
 சுடர்நெடுவேல் மீண்டொருகால் எடுத்தி டாயே. 6

ஆயுடனே அப்பனுமாய் அணைத்துத் தாங்கி
 அருங்கருணை பொழிமுகிலே அணியார் கொக்கூர்
 மேயபெரு மலையேயெற் கபயந் தாராய்
 விறலார்ந்த வடிவேலா விழுமி யோனே
 காயமிது கானனீ ரொனவே கண்டேன்
 கருவினிலே வீழாத வழியே காட்டாய்
 தூயனின் தடியினைக்கே அங்பு பூண்டேன்
 துயர்க்கடலைத் தாண்டுதற்கோர் நாவாய் நியே. 7

ஏரகமும் அலைவாயு மென்ன என்றன்
 இதயத்து மமர்கின்ற இறையே அன்று
 வாரிலங்கும் அறுவர்முலை சுரந்தே யூட்டி
 வளர்க்கவளர் சரவணப்பூம் பள்ளியானே
 குசனுடல் துணிப்பவே ஏறியும் வேலா
 சோலைசெறி கொக்கூரிற் சிறந்த செல்வா
 பாரவன மூலைமடவார் பற்றுய் நின்றுய்
 பணிபுரிந்தே பிறந்தபயன் பெறுவன் யானே. 8

யான்பெற்ற பெருஞ்செல்வம் யாரே பெற்றார்
 யாண்டுமுறை சேந்தனையே பாடப் பெற்றேன்
 ஊன்செறிந்த இவ்வடலம் ஒன்றென் றெண்ணேன்
 உழைப்பதற்கே வந்ததென உணரப் பெற்றேன்
 தேன்மிகுந்த அவ்வாழ்வுந் தேட மாட்டேன்
 திருமுருகன் திருநாமம் நாவிற் கொண்டேன்
 காண்புதுந்தே ஊன்வற்றிக் கழிய மாட்டேன்
 கருத்தழிந்து கழல்வணங்கப் பெற்றேன் பேறே. 9

பேறிதனின் மிக்கதொன்று முண்டோ சொல்வீர்
 பேசாதே வாய்முடி மெளனி யானேன்
 நாறுமலர் பறிக்கவெனில் நானுணுக் கைகள்
 நல்வேலன் நயந்துங்கே நன்னாநு கின்றுன்
 கூறுமொழி யாற்குமரன் குணங்கள் பேசக்
 குணமில்லாக் கோமானைக் கூற வெங்கன்
 ஆறிமனம் அவன்டிக்கே யிடமா வைத்தேன்
 அகவிடத்தீர் வம்மின்அமர்ந் துள்ளு வோமே. 10

மெளனம்

திருச்சிற்றம்பலம்

வேலும் மயிலும் துணை

சிந்தியற் பத்து

நீக்க மறவெங்கும் நின்றிலங்கும் வேலவணைப்
 பூக்கொண்டு நாடோறும் பூசிக்க — வாய்த்திடுமே
 செப்பற் கரிய சுகம்,

கந்தக் கடம்பனைக் காடுமே டெங்கனும்
 முந்தி முயன்றால் முடியாது — சிந்தையரே
 நாடுவீ ருள்ளே நயந்து. 1

இந்தப் பிறவி எமக்கிதோர் நற்பிறவி
 எந்தப் பிறவியு மீடாக — சிந்தை
 திருந்திடுக சேந்தற் றெவிந்து, 2

பகைக்கிற் பகையாகும் பண்பிலார் செய்கை
 மிகைசெய்தே குரங் மடிந்தான் — நகைவேலோற்
 கண்புசெயின் வேலே அரண். 3

நன்னேர்க் கரியகுகன் நற்றாள் மனத்திருத்தி
 எண்ணி இறைஞ்ச எவிவருவான் — மன்னேர்
 மருஞக் கவன்வேல் மருந்து. 4

முன்னை விண்யவையே மூன்றுமென்பார் மேலோர்கள்
 எண்ணவினை செய்தேமோ யாமறியோம் — இன்னினியே.
 எந்தை குமரனுக்கே ஆள். 5

ஆளானூர் செய்கை அயில்வேலன் ஏன்றிடுவான்
 கேளாகி நாமவற்கே கீழ்ப்படுவோம் — தூளாகும்
 நஞ்செய்கை எல்லாம் நசிந்து. 6

நானே அவ்வென்று நன்றுகப் பாவிக்க
 நானே அவனுக நன்னைடலாம் — ஆளவிது
 நல்ல மருந்தாம் நமக்கு. 7

ஆறெழுத்தை ஐந்தடக்கி ஆர்வ முடன்கணிக்க
 மாறிடுமே முன்னைப் பயின்றவெலாம் — தேறுமிது
 சிந்தைக்கு நல்ல செயல். 8

என்செயலே எல்லாமென் றெண்ணி இளைத்திருந்தேன்
 உன்னருளே யென்ன உணர்ந்ததன்பின் — உன்னருளின்
 உள்ளடக்கி நின்றேன் உவந்து. 9

திருச்சிற்றம்பலம்

வேலும் மயிலுந் துணை

கொக்குவிற் கிருபாகரன் குறட்பத்து

திருச்சிற்றம்பலம்

சித்தி விநாயகைச் செவ்வேற் பெருமானைப்
பத்திசெய்வேன் பாதம் பணிந்து.

கொக்கூர்க் குழகன் கொழுகொம்பு கூறுநர்க்குத்
தக்கார்க்குத் தண்ணிழலே யாம்.

புதுக்கோயில் மேவும் புதுப்பூவின் நாற்றம்
மதுப்பில்கு மென்னுள் மலர்ந்து.

பாட்டிற்பன் பாவின்னைய் பாலகிரு பாகரனை
நாட்டினேன் நெஞ்சள் நயந்து.

ஆதித்த னிற்சோதி ஆக்குகிரு பாகரனைச்
சாதித்தே னென்னுட் டரித்து.

ஆறு முகவின அண்ணுகிரு பாகரனைத்
தேற வனத்துள்ளே தேடு.

வள்ளிகிரு பாகரனை வானவர்தங் கோமானை
உள்ள மலமகல் ஒது.

தெள்ளு தமிழ்க்குரவன் தேவகிரு பாகரனை
உள்ள வுருகுமென் நெஞ்சு.

பள்ளம் படர்புனல்போற் பாய்ந்தோடி வந்திடுவான்
உள்ளவே கொக்கு ரிறை.

சேந்தன் சிவசுப் பிரமணியன் பாதங்கள்
சாந்துணையுஞ் சாராத தேன்.

திருச்சிற்றம்பலம்

1

2

3

4

5

6

7

8

10

வேலும் மயிலுந் துணை

சௌவ டரன்

திருச்சிற்றம்பலம்

இன்னிலை வெண்பா

கிருபா கரற்கே அடித்தொண்டு பூண்டோம்
மருவிய சற்றமும் மற்றவன் கிருண்டார்
உருகிய சிந்தை உறுமோ பயந்தான்
பொருப்படைக் கிங்கென் செயல்.

சொல்லுவது யார்க்கு மெளிய அரியவாஞ்
சொல்லிய வண்ணஞ்சு செயலென்று முன்னமே
சொல்லிவைத் தானெங்கள் தொல்லானை வள்ளுவனும்
நில்லோமோ நாமவ் வழி.

யாதனின் யாதனின் நீங்கியான் நோதல்
அதனின் அதனின் இல்லென்னும் வாய்மொழியைத்
தீற்றவே கைக்கொண்டு சேந்தன்றுள் சேர்வோமேற்
போதுமோ நம்மாட் டிடர்.

இன்ன செய்தாற்கு மினியவே செய்யாக்கால்
என்ன பயத்ததோ சால்பென்றுண் எம்முன்னேன்
மன்னுகிரு பாகரனை மனத்தி ஹறவைத்து
நன்னயமே செய்வோம் பிறர்க்கு.

துட்டரென் செய்தாலுந் தாய மனத்தேமாய்
இட்டங்கெய் வோமெங்கள் சசன்க்கு பாகரற்கே
அட்டாங்க மாக அடிவணங்கி ஆர்வமுடன்
அட்டபுட்பஞ் சாத்தி அமைந்து.

கட்டங்கம் பாய்ந்தாலுங் கையற் றமுங்காமல்
சிட்டங்க்கு பாகரற்கே சேவைகள் செய்திடுவோம்
நெட்டிருப்புப் பாரைக்கு நெக்குவிடாப் பாறையினும்
விட்டுருவிச் செல்லுமர வேர்.

1

2

3

4

5

6

வாரி வளங்குன்றி வற்கடந்தான் வந்தாலுஞ்
சோருவதின் கெற்றுக்குத் தூயகிரு பாகரனார்
பேரருளின் குண்டென்றே பேதுரு நெஞ்சமுடன்
சாருவோம் மற்றவன்றன் றன்.

சாதி சமயமுதற் பேதமிலை எவ்வுலகுந்
திதின்றிச் சேருவோம் தீமையொரு நன்மையிலை
இதுகிரு பாகரனார் உள்ளறைவார் நம்மனதில்
பீதி உறுவோமோ பேசு.

கோள்கள் குறிதவறிக் கொட்டுற்றுச் சென்றுவென்
ஆழியொரு தேரோன் அருக்கன் அவிந்தாலென்
ஊழி முதல்வன் கிருபா கரற்கடியோம்
தாழ்வு வருமோ நமக்கு.

கந்தை உடையுண்டு கஞ்சி குடிக்கவுண்டு
சந்திசேர் சாவடி தங்கிச் சரியவுண்டு
வந்தித்து வாழ்த்துதற்கு வேலுண்டு வாய்த்ததுவே
இந்தப் பிறவி எமக்கு.

திருச்சிற்றம்பலம்

உணவுகளை கடுமையாக குடித்து வாய்வு செய்து
உணவுகளை கடுமையாக குடித்து வாய்வு செய்து

உணவுகளை கடுமையாக குடித்து வாய்வு செய்து
உணவுகளை கடுமையாக குடித்து வாய்வு செய்து

உணவுகளை கடுமையாக குடித்து வாய்வு செய்து
உணவுகளை கடுமையாக குடித்து வாய்வு செய்து

உணவுகளை கடுமையாக குடித்து வாய்வு செய்து
உணவுகளை கடுமையாக குடித்து வாய்வு செய்து

7

8

9

10

[வெலும் மயிலுந் துணை]

வெலும் மயிலுந் துணை

கொக்குவிற் கிருபாகர் திருவடி பரவிய தேவயாணி

அம்போதரங்கு ஒரு போகு (கொச்சகக் கலிப்பா)

திருச்சிற்றம்பலம்

[தாழிசை]

கலைக்கூட மிருபாலுங் கதிர்பரப்பிக் கவின்சிறந்து
நிலைக்கொண்டு *நீடியிட நிகழ்த்துகிரு பாகரனே
உலைக்கொண்ட மெழுகதென வருகியுள மொருப்பட்டுத்
தலைக்கொண்டு தாள்டையத் தருமதுவு முன்னுகொலோ;

பள்ளியிரு பாலுமாய்ப் பாரித்து நிலைகொள்ள
அள்ளியருண் மழைபொழிய மழக்கிரு பாகரனே
உள்ளியுள மொருப்பட்டுன் னுணர்வினிலே யூறியென்றே
வள்ளலுன தாள்டைந்து வாழ்வுபெற்றிங் குயவதுவே ;

அருங்கலைகள் பலபயிற்று மருங்கூட மிருபாலா
நெருங்கிநிலை கொள்ளவருள் நீடுகிரு பாகரனே
ஒருங்கிமன முனைமுயங்க வன்பாட தாமரைகள்
வருங்கால மென்றுகொலோ வடிவேற்கைப் பெருமானே;

[அராகம்]

உள்ளிறை வொடுபல வடியவர் வழிபட
வளமலி கொக்குவிற் பதிநயந் துறைகுவை;

அரிவைய ரிருபு மணவுற வமர்பர
சரவண பவகுக சஞ்சல மறவருள்;

[தாழிசை]

கரும்பெனவே யுளத்தினிப்பாய் கார்மயில்வா கனவேலா
அருந்துயர மவைதீர அருஞவதுன் கடன்றே;
ஜம்புலனுக் கெட்டாத ஆதிமுதற் பரம்பொருளே
வெம்புபவக் கடல்கடக்க வினைதீர்த்திங் கருள்வாயே;

* 'நிலைகொண்டு' என்பது எதுகை நோக்கி
'நிலைக்கொண்டு' என்று நின்றது.

[நாற்சூடு அம்போதரங்கம்]

மணியனி பினிமுகம் பக்டென ஊர்வைநீ;
பணிபவர்க் கருள்கொடுத் தாட்கொளும் பரமனீ;
துளவனி மாயவன் றையலர் துஜைவனீ;
வளமலி புதியநற் கோயிலி இறைவை நீ;

[முச்சூடு அம்போதரங்கம்]

சிந்தை மருவுந் தேவனீ;
முந்தி முளைத்த முதல்வனீ;
பந்த மகற்றும் பரமனீ;
அந்த மாதி யானுய்நீ;

[இகுசூடு அம்போதரங்கம்]

புனலு நீ;
அனலு நீ;
வளியு நீ;
வெளியு நீ;
மண்ணு நீ;
மதியு நீ;
கதிரு நீ;
உயிரு நீ;

[தனிச்சொல்]

எனப்பேச

[கரிதகம்]

நின்ற நிமலா நீண்ட சுட்ரோய்
அன்று மின்று மென்று முன்ளோய் மூன்றில்
பூத மெந்தும் புனர்ந்து நின்றேய் மூலமுக
நாதங் கடந்த நங்கள் பெருமான்
கிருபா கரநின் சேவடி
மருவி நின்று வாழ்த்து வோமே.

திருச்சிற்றம்பலம்

பாலோமூர் குத்தியீர் கல்லாக்கி வைப்பாலை
கொடுமி காதும் குடும்ப வெள்ளாலை
குத்தும் குத்தும் வெள்ளாலை

ஏ.

குகமயம்

கொக்குவில் இந்துக்கல்லூரி
முன்னைநாள் ஆசிரியரும் இலங்கைக் கல்விச்சேவையிற்
பிரதான கல்வி அதிகாரியாய்ப் பணியாற்றி
ஓய்வு பெற்றவரும்
செவ்வேள் அன்பருமான

செ. வேலாயுதபிள்ளை அவர்கள் யாடியவை

- * கொக்குவிற் சித்தி விநாயகர் பதிர்றந்தாதி
- * கொக்குவிற் கிருபாகர் சிவகுப்பிரமணியர் பதிர்றந்தாதி
- * கொக்கூர் ஒருபா ஒருபங்கு
- * கொக்குவிற் கிருபாகர் இரட்டைமணிமாலை
- * வேல் விருத்தம்
- * சேவல் விருத்தம்
- * மயில் விருத்தம்

வ
சிவமயம்

கொக்குவிற் சித்திவிநாயகர் பதிர்ரந்தாதி கட்டளைக் கலித்துறை

திருச்சிற்றம்பலம்

செந்தமிழ் மோடு சிவநெறி நின்றேங்கு கொக்குவிற்கண்
வந்து வழிபடு வார்க்கருள் சித்தி விநாயகனே
எந்தையென் வல்லினை போக்குவா யென்றுளை யேத்துதற்கென்
சிந்தையி னின்றருள் செய்வாய் பிரணவச் செம்பொருளே. 1

பொருளஸ் வைற்றைப் பொருளௌனக் கொண்டவென் புன்மதியால்
மருஞுற் றலைந்து மறந்தனன் சித்தி விநாயகனே
இருளைப் பகலென்றே யென்னி யிறுமாந்த மூடனுக்குன்
அருளிற் றினைப்பது மாகுமோ வானை முகத்தவனே. 2

முகத்தொரு கையுடை முன்னவ முன்னெரு காகமாகி
அகத்தியன் றன்னெடு மாடினை சித்தி விநாயகனே
நுகத்திடை மாடென நொந்தனன் வையக வாழ்வினிலே
நகத்தகு வேனுளை நாடினே ஒன்டரு னையகனே. 3

நாயே நுனைமறந் தாலுமென் னன்மை கருதியெந்தாய்
தாயே யெனவெனைத் தாங்குவாய் சித்தி விநாயகனே
ஏயே யிவனெரு பேதையென் ரென்னை யிகழ்ந்துவிடேல்
*நீயே சிவனுமை சேயென நெஞ்சி னிறுத்துவனே. 4

நிறுத்தற் கரிய மனத்தினை நின்கையி னங்குசத்தால்
மறித்துன் னடியின் மடுத்திடு சித்தி விநாயகனே
கறுத்தெதிர் வந்த கயமுகற் காய்ந்துன் மருப்பொடித்தே
ஓறுத்தனை யன்னை னெவியாய் வருதலு மூர்ந்தனையே. 5

* இவ்வடிக்கு இருவகையிற் பொருளாம்: 1 நீ சிவனுக்கும்
உமைக்கும் பிள்ளை; நீயே சிவன்; நீயே உமை; நீயே முருகன் (செய்) -
விநாயகன், சிவன், உமை, முருகன் என்னும் நால்வரும் ஒரே பரம்
பொருளின் வெவ்வேறு மூர்த்தங்களே யாவர்.

ஊர்தொறுங் கோயி ஒடையா யுலக முமுதுடையாப்
சீர்மிகு கொக்கூ குவந்துறை சித்தி விநாயகனே
நீர்மிகு நன்செய் நிலமு நிழன்மரக் கீழுமன்றி
ஆர்வல ருள்ளமு மாகு முனக்கிட மைங்கரனே. 9

ஐந்து மதவேழ மார்க்கும் வனத்தி லைக்கழிந்தே
நைந்து கலங்கி நலிகின்றேன் சித்தி விநாயகனே
மைந்தர் மலைவி துணைவர் மாட்டார் மறுமையிலே
உய்ந்து கரையேற வன்றூள் புணையாகு முத்தமனே. 7

உத்தம ருள்ளூள் பணிவ ரூலக மடங்கலுமே
சித்த மழகியார் சிந்திக்குஞ் சித்தி விநாயகனே
மத்த மனத்தேன் மதியாய் பிழைபொறுத் துன்னடியில்
நித்த மெனது மனதிற்க வைப்பாய் நிறைகுணனே. 8

குணங்குறி பிள்ளாக் குடிலைப் பொருளே குணங்குறித்து
வணங்குநர்க் காக வடிவுகொள் சித்தி விநாயகனே
கணங்களுக் கிசா கடம்பனுக் கண்ணு கலைமுதல்வா
இணங்கவுன் றுளி விறுத்துவா யென்னை யிறையவனே. 9

இறைவந் யெங்கு மிருப்பினுங் கொக்குவிற் கோயிலெனும்
சிறையி விறுத்தி வணங்குவன் சித்தி விநாயகனே
நிறைவெனி ஒன்றன் நிறைவன்றி யில்லை நினைப்பதற்குச்
சிறியனே னெங்குனஞ் செப்புகே னுண்மையுஞ் செம்மையுமே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

வினையேனுக் கிவ்வுகில் வேறுதுணை யில்லை
உனையே யுறுதியென வுள்ளி — நினைவெல்லாம்
உன்னடிக்கே வைத்தே னுயர்கிரு பாகரனே
என்னிடும்பை தீரா யினி.

5

இனியா ரெனக்கில்லை மீங்குள்ளை யன்றி
இனியா ரூறவெனக் கெந்தாய் — கனியாருஞ்
சோலைகுழ் கொக்கூர்ச் சுடரேயென் வல்வினைமேல்
வேலைநீ வாங்கி விடு.

6

விடுதற் கரியானே விண்ணேர் சிறைமீட்க
அடுவேல் விடுத்த வழகா — நெடுமால்
மருகனே கொக்கூர் மகிழ்ந்துறையுங் கந்த
முருகனே முன்னின் றருள்.

7

அருள்பொழியு மாறு முகத்தொளியால் வெய்ய
இருண்மலத்தை யோட்டு மிறைவா — தெருண்மனத்தார்
போற்றுசீர்க் கொக்கூர்ப் புதுக்கோயிற் பூரணனே
மாற்றுவா யென்றன் மயல்.

8

மயல்கொடுத்துப் பாச மலங்கெடுக்கு மாண்பைக்
கயல் விழியார் மேல்வைத்துக் காட்டி — வயல்குழுங்
கொக்கூர் வருகருணைக் கோவே யுணநினைந்து
நெக்குருகு வேண நினை.

9

நினையன்றி வேறு நினைப்பின்றிக் கொக்கூர்
முனைவாவென் வாழ்வின் முதலே — நினதிருதாள்
துப்பாம் லேயென் றலைசேரத் தாழ்ந்தென்றும்
அப்பாவுன் பால்வைத்தே னன்பு.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

கொக்குவிற் கிருபாகர சிவகப்பிரமணியர் பதிற்றந்தாதி

காப்பு

நேரிசை வெண்பா

செந்திருவாழ் கொக்குவிற் செவ்வேட் கொருபதிற்
றந்தாதி பாட வருந்துணையாம் — செந்துவர்வாய்
மாணை மருவ மயிலோற் கருள்செய்த
ஆணை முகத்தா னடி.

நூல்

நேரிசை வெண்பா

அன்பர்க்கு நீயிங் கருஞுந் திறங்கேட்டே
அன்பிற் கடையே னுஜையடைந்தேன் — அன்பர்வாழ்
கொக்குவின் மேவுங் குமரகிரு பாகரனே
பக்குவயில் லாவெணையும் பார்.

1

பாரேனை யண்டமெலா மீன்றபரை பாலகணே
சிரேறு கொக்குவில்வாழ் சேயோனே — தேரேறி
அன்பர்க் கருள்பொழியு மாறுமுக வேலவநீ
என்பக்க நோக்காத தென்.

2

என்னுள்ளங் கல்லென்ப தெந்தா யறிந்தாலும்
உன்னடிநீ வைப்பி னுருகாதோ — மன்னுபல
குன்றுதோ றுஉங் குமரகிரு பாகரனே
என்றுகொலோ தீர்ப்பா யிடர்.

3

இடர்கு முலகத் தெணைவைத்த நீயே
படர்தீர்க்க வல்லை பரமா — சுடர்நெடுவேல்
எந்துகரத் தெந்தா யெழிலாருங் கொக்குவில் வாழ்
வேந்தே களைவாய் வினை.

4

நீயே யாவுமாய் நிறைந்துளா யிறைவ
மாயையிற் ரேயந்தும் மாக்கு துள்ளாய்
தாயுந் தந்தையுந் தமையனுந் தாரமும்
ஆயி னுனக்கிலை யாபினு நாலோர்

5 ஆதரத் தாலுனக் கம்முறை கூறுவர்
நீதரு மருளின் றிறத்தினை நினைந்தே
பிறவா யாக்கைப் பெரியோய் நினக்கும்
பிறப்பென வொன்றினைப் பேசவ ரதஞாற்
பலப்பல பெயரும் பண்பும் செயலும்

10 உலப்பிலா வுனக்கே யேற்றி யுரைப்பர்
படைத்தலும் படைத்தவை காத்தலுங் காப்பவை
துடைத்தலு மெலாமுன் ரேஷல்லருட் செயலே
ஆணவ மலத்தி னழிம்பினை முனைத்தே

15 மாணல மழிக்கு மறத்தினை யடக்கித
தின்மையின் நிறமெலாம் வலிகெடத் தேய்த்து
நன்மையை யுலகிடை நாட்டுதற் குனது
நற்றுனை யல்லா னடுதற் கொன்றிலை

20 வெற்றிலே லேந்தும் வீரனே கொக்கர்
உறைவா யுண்ணடி வாழ்த்தக்
குறைவிலா வன்பைக் கூட்டுவை யகத்தே.

2. அடி. 1. இறைவ - எப்பொருளிலுந் தங்குதவின் கடவுளை இறைவன் என்பர். 4. ஆயின் - ஆராயுமிடத்து; இல்லையாயினும் நாலோர் கூறுவர் என்க. 6. நீ தரும் அருளின் றிறத்தினை நினைந்தே - நாலோர் அவ்வாறு கூறுவது நீ உயிர்களுக்குச் செய்யும் அருட்டிறங்களை நினைத்து என்க. 7. பிறவா யாக்கைப் பெரியோய் - சிலப்பதிகாரம்: ‘பிறவா யாக்கைப் பெரியோன் கோயிலும்’ எனக் கூறுமிடத்து அது சிவபெருமானைக் குறிக்கும்; சிவனும் முருகனும் வேறுல்லர் என்பதால் அப்பெயர் இங்கு முருகனுக்கும் கூறப்பட்டது. 13. அழிம்பு - தீங்கு. 15. தின்மை - தீமை. 20. கூட்டுவை அகத்தே - உள்ளத்தில் குறையா அன்பைப் பெருக்க செய்வாய்: ‘கூட்டு வையகத்தே’ என்று பிரித்தும் பொருள் கொள்க.

கொக்கர் குருபா குருபஃது

நேரிசை ஆசிரியப்பா

1

உலகம் யாவையு முனதா ணையினுல்
மலர வைத்தனை மாயையி னின்றே
ஆணவ மலத்தி னமுந்திய வுயிர்களை
5 மீணரை யுய்க்க விளங்குணர் வோடு
பொருந்திய வுடல்களிற் பொருத்தனை மேலும்
திருந்திய பிறவி சேர்த்திட வென்றே
ஐம்புல வறிவினை யடைவே நல்விச்
செம்பொரு தேருந் திறம்வளர்த் திடவே
10 மக்க டமக்குயர் மனவறி வருளினை
தொக்கபல் லுயிர்க டொழிற்படு மாற்றால்
அறிவு கூர்தற் காம்வகை யுள்ளிச்
செறியு மிச்சை செயல்களைத் தூண்டுவை
உலகுயிர் தப்பு ளொன்றியும் பிரிந்தும்
நிலவையை யுன்றிற நினைக்கவொன் னைதே
15 காட்சிக் கரியை யாயினுங் காண்டகு
மாட்சி யுள்ளாய் வளங்கெழு கொக்கர்ப்
பதிநயந் துறைவாய் பாங்கா யன்பர்
துதிசெய் தேத்தித் தொண்டுகள் புரியக்
கிருபா கரணென வருவளர்
20 திருமேனி யோடு திகழுவை நீயே.

குறிப்புக்கர

அடி. 1 ஆணை - சிற்சத்தி (சிவஞானபோதம் - ஆணையின் நீக்க மின்றி நிற்கும் குத். 2.) 2. மாயை - சுத்தமாயை. 4. மீணரை (மீன் + நெறி) - ஈடேறும் வழி. 7. அடைவே - ஓரறிவுயிர், ஈரறிவுயிர் என்றில் வாறு உயர்ந்து வரும் முறையிலே, 8. செம்பொருள் தேரும் - கடவுளை ஆய்ந்தறியும். 11. கூர்தல் - உள்ளது சிறத்தல். 15. காட்சிக்கு அரியை - இறைவனின் அருவத் திருமேனி குறிப்பிடப்பட்டது. காண்டகு - காணத்தக்க (உருவத் திருமேனி குறிக்கப்பட்டது.)

அகந்தை யென்னு மாணவச் செருக்கது
மிகுந்துரு வெடுத்தென விளங்கிய சூரன்
அறங்கெடத் தேவருக் கல்ல விழைத்தே
மறந்தலை யெடுக்கவும் வன்செய லோங்கவுங்
5 கொடுங்கோ லாட்சி நெடுங்கா னடாத்திக்
கடவுளை மறுக்கவுங் கங்கணங் கட்டிய
அவல் நிலைமையி னமரர்கோ னந்நாட்
சிவபெரு மாஜைந் திருக்கயி லைக்கட்
10 சென்று வணங்கித் தீயவல் லசரரைக்
கொன்று தேவர் குறைதீர்த் திடற்கொரு
குமரனைத் தந்தருள் கோவே யெக்குறை
இரந்திட விறைவனு மிரங்கித் தன்னு
நுதல்விழி வழியாய் நூக்கிய மூவிரு
15 கதமுறு பொறிகளைக் காவுக வென்றே
வாயுவைப் பணிக்க வாங்கி யவனுங்
காயு மனலாற் கலங்கித் தேயுவாங்
கடவுளின் கையிற் கதுமென வளித்திட
இடருமந் தவனு மிமயத் திழிதருங்
20 கங்கையில் விடுக்கப் பொங்கிடு மவனும்
வெங்கனற் பொறிகளை விருப்புட ணெடுத்துச்
சரவணைப் பொய்கையிற் சார்த்தலு மாங்கவை
விரைகம மாறு மரைமலர் மேவிக்
குழவிக் ளாகிக் கோடி சூரியர்
25 சூழுமியாங் கவிரொளி கூர்தர வளர்கையிற்
கார்த்திகை மாதர் காதலி னைணத்தே
ஆர்த்திடு முலைப்பா லருத்தியோ லாட்டுநாள்
அப்பனே டாங்கே யணைந்த வம்மை
ஓப்பி றஹவரை யொருங்கெடுத் தலைந்தலும்
மூவிரு முகமு முந்நான்கு கையுஞ்
30 சேவடி யிரண்டுங் கொண்டு திகழுங்
கந்த னுயினை காதலி னன்னையுந்
தந்தை கையிற் றருதலு மகிழ்ந்தே

3. அடி 5. நெடுங்கால் நடாத்தி - நீண்டகாலம் நடாத்தி: கால - காலம்; சூரபன்மன் 1008 அண்டங்களையும் 108 யுகங்களாக அரசாண்டவன் என்பது புராணம். 13. நூக்கிய - செலுத்திய. 14. கதம் - உக்கிரம். 16. தேயுவாங்கடவுள் - தீக்கடவுள். 21. சார்த்தல் - அடைவிக்கல். 22. மரைமலர் - தாமரை மலர். 24. சூழுமியாங்கு - தொக்கது போன்று. 26. ஆர்த்திடுமுலை - கச்சணைந்த முலை; அருத்து - ஊட்டி; ஓலாட்டுநாள் - தாலாட்டு நாளில்.

உச்சி மோந்தனை மெச்சிமு வீரும்
சச்சிதா னந்தமாந் தத்துவந் தெரிக்க
35 இடப்பா லுமைக்கிடை யிருத்தினன் கயிலையிற்
கிடைத்தற் கரியிலிக் கேழ்கிளர் தெய்வக்
காட்சிகண் டமரர் கதிபெற் றனரால்
மாட்சியின் மிக்கோய் மயிலோ யயிலோய்
பிறவா விறவாப் பெற்றியை யென்பதின்
40 கறிகுவ னுயினு மான்ரேர் காட்சியிற்
கண்டதை யடியனுங் காணுமா சையினால்
விண்டே னென்பிழை விமலா பொறுப்பாய்
உலகுக் கொருமத லுண்டது தானும்
மலவழுக் கிள்ளா மாண்புறு சிவமாம்
45 சிவமே நீயெனுஞ் செம்பொரு டெளிந்தேன்
பவழுனக் கோதிய பாவலர் மொழியில்
வான் முதலா வந்பூத மைந்தும்
ஆனுய நீயெனு மரும்பொருள் கண்டேன்
கலக்க மிகுமிக் கலியுகந் தன்னில்
50 அலக்கண் போக்கி யருள்வாய் வரமெனக்
கொக்கார்ப் பதியிற் பக்குவ ரெடுத்த
கோயி னயந்துறை குமரநின் னுடல்
ஆயுந் தோறு மருவினை
வீயுமென் னசயால் விளம்புவன் மேலே.

அடி. 33 - 35. மூவீரும் - நீயும் சிவனும் உமையும்; இங்கு சோமாஸ் கந்த மூர்த்தியின் தத்துவங் கூறப்படுகின்றது. சிவபெருமான் கந்தனைத் தமக்கும் இடப்பாகத் தமர்ந்த உமையம்மைக்கும் இடையிலே இருத்தியருளினர்; இவ்வாறு வீற்றிருந்த மூவரும் ஸத் (சத்து - உண்மை), சித் (சத்து - அறிவு), ஆனந்த (ஆனந்தம் - இன்பம்) வடிவாக விளங்கினர் என்பதாம்; சத்து சிவனையும், சித்து உமையையும், ஆனந்தம் கந்தனையும் குறிக்கும். 36. கேழ்கிளர் தெய்வக் காட்சி - சிவபெருமான் செம் மேனியும், உமையம்மை பச்சை மேனியும், கந்தன் இளஞாயிறு போன்ற பொன் மேனியும் உடையராதலின் கேழ்கிளர் தெய்வக்காட்சி எனப் பட்டது; கேழ் - ஒளி, நிறம். 39 - 42. முருகக் கடவுளுக்குப் பிறப்பும் இறப்பும் இல்லை என்பதை உணர்ந்திருந்தாலும் ஞானிகள் பிறப்புக் கூறுவதிலுள்ள நயத்தை அவர்களது காட்சியில் வைத்துக் காணும் ஆசையால் தாழுங் கூறுவதாக ஆசிரியர் அமைதி கூறுகிறார்.

மேலவை யாவினு மேலோய் நீயே
பால னெயிளம் பரிதிபல் கோடி
தருங்குதித் தாலு முவமை சொல்லொனு
விருந்தொளி வீசி வெண்ணிலா நாணத்
5 தண்மையு மினிமையுந் தழுவி யானது
கண்பொழி கருணையுங் கடவினிற் காட்டி
எழிலெலாந் திரண்டதோ ரெழிற்பிழும் பாயும்
அழியா விளமைக் களவைவரம் பாயும்
10 ஒருதிரு முகமு மிருகையுங் கொண்டு
வருவா யொருகால் வடிதே வேந்தி
மூவிரு முகமு முந்நான்கு கையும்
மேவி மயின்மிசை வருவா யொருகால்
15 நகைமுக மொன்றுட னன்கு கையுந்
தகைபெறத் தோற்றித் தகர்மிசை வருவாய்
மயக்கறு முனிவரு மற்றுளோர் யாவரும்
வியப்புறப் பலப்பல விஞ்சைகள் புரிவாய்
20 கடிமலர்ப் பாதம் படிமிசை யாகவும்
முடியே மூலக முகட்டினை யளாவவுந்
திசையெலா முனது திருமேனி யாகவும்
அசைவன நிற்பன வவையெலா முன்னுளே
25 அடங்கவு நீயே யனைத்துமாய் நிறைந்தகல்
இடம்பட நிற்பா பிறைவா கொக்கார்
இளங்கோ யிற்க னீளம்பூ ரணனுய்
விளங்குவை நின்றிரு விளையா டல்கள்
அளப்பில வவைதா மன்பர்
உளத்தினுக் கின்ப ஹுற்று கும்மே.

4. இப்பாடலில் இளமுருகனின் (பாலசுப்பிரமணிய மூர்த்தி) திருவிளையாடல்கள் சில கூறப்படுகின்றன. அடி 1 - 10. பாலசுப்பிரமணிய மூர்த்தியின் திருக்கோலம் இங்கே விவரிக்கப்படுகிறது. 4. விருந்தொளி - புதுமையான ஓளி; விருந்து - புதுமை; 5. ஆனது - அமையாமல்; 8. அழியா இளமைக்கு அளவை வரம்பாகியும் - என்றும் அழியாத இளமைக்கு அளவை எல்லையாகியும்; அதாவது பேரெல்லை. 14. தகர் - ஆட்டுக் கடா. 16. விஞ்சைகள் - மாயவித்துதகள்; விஞ்சை - பரப்பிரமத்தைப்பற்றிய ஞானம் என வுமாம். 17 - 22 முருகனின் விசுவநுபக்காட்சி கூறப்படுகிறது. 23. இளங்கோயில் - புதுக்கோயில்.

ஹுற்று யின்ப முயிர்களுக் கூட்ட
வேற்று யொன்றுய் விளங்குவை யுடனுய்
இப்புரி சணரா திறுமாப் பவர்தம்
தப்பினைத் தெருட்டத் தண்டமுஞ் செய்வாய்
5 அன்று கயிலையி ஸரணடி பணியச்
சென்ற பிரமன் ரெருளா துன்னைச்
சிறுவனென் ரெள்ளிச் செருக்குட னேகலும்
முறுவலித் தவணை முன்னுற வழைத்து
வேத மோதும் வேதிய னீயெனின்
ஆதிக் குடிலையி னரும்பொரு ஞரைப்பாய்
என்றலு மயனு மொன்றுங் கூற
அறிகில னேயிழித் தவலப் படநீ
முறைசெயு மாறவன் முடிகள் குலுங்கக்
குட்டிச் சிறையிலு மிட்டனை யன்றியுஞ்
15 சிட்டித் தொழிலைத் திறம்பட நீயே
செய்தனை பின்னார்ச் சிவஞர் வேண்ட
வெய்ய சிறையின் வீடுசெய் தருளினை
குருவா யமர்ந்தக் குடிலைப் பொருளைத்
திருவாய் மலர்ந்தனை சிவன்செவி யுறவே
20 வான நாடரு மறியொனு வகையில்
ஞான நாடக மாடுவை நலஞ்சேர்
மக்களை யீர்த்து வயப்படுத் தற்கெனக்
கொக்குவிற் பதியிற் கோயில் கொண்டனை
சிவமே நீயெனுஞ் செம்பொரு டெளியின்
25 சிவகுரு வாகுநின் றிருவினை யாடலை
ஞான நாடக மென்நயந்து
மோன வின்பில் முழுவாயந் தினாத்தே.

5. அடி 2. வேற்றுய் ஹன்றுய் உடனுய் விளங்குவை என மாற்றிக் கூட்டுக. 5 - 17 முருகன் செருக்குற்ற பிரமனுக்குத் தண்டஞ் செய்து; பின் அருள் செய்தமை கூறப்படுகின்றது. 10. ஆதிக் குடிலை - பிரணவம். 15. சிட்டித் தொழில் - சிருட்டித் தொழில். 18 - 19. சிவகுருவான திருவிளையாடல் கூறப்படுகிறது. முருகன் சிவனுக்குப் பிரணவப் பொருள் உரைத்தது ஞான நாடகமாம். அதனை அவ்வாறு காணின் வாய்பேசல் இல்லாத மோன இன்பம் வெள்ளம்போற் பெருகும். 'மோன மென்பது ஞான வரம்பு' - ஒளவை.

தினைத்துன் எழுகிற நேவரு முனிவரும்
வளைத்துநின் நூன்னை வாழ்த்திடக் கயிலையில்
வீற்றிருக் குங்கால் வீணையின் முனிவன்
10 ஏற்றுயர் கொடியெம் மிறைவன தடிக்கே
திப்பிய மாமொரு தீங்கனி வைத்தலும்
அப்பா வக்கனி தருகென வாங்கே
ஐந்து கரத்தெம் மையனு நீயும்
தந்தையை வேண்டச் சங்கரன் முறுவலித்
துங்களி லொருகணத் துலகெலாஞ் சுற்றி
15 இங்குமுன் வருபவற் கீகுவன் கனியெனப்
புள்ளி மயின்மிசைத் துள்ளி யமர்ந்தே
வீள்ளரு மூலகெலாம் விரைந்துநீ வலம்வர
அன்னையு மப்பனு மனைத்துல காமென
முன்ன மவரை மூத்தோன் வலம்வந்து
கனியைனப் பெற்றுக் கையில்வைத் திருத்தல்
இனிதுகண் டாங்கே யெந்தா யுளத்தில்
துனிகொண் டாம்போற் ரேந்தித் துறவுக்
கோலம் பூன்டு கோவணந் தரித்து
வேஹும் வேஹுள படைகளும் வீசி
20 முன்தித ணகித் தண்டுகைத் தாங்கித்
தென்றிசைச் செஸ்ரு சிவகிரி யமர்ந்து
கன்றுதோ ரூடினை குமரநின் பிரிவுக்
காற்று தவரா யம்மையு மப்பனும்
25 மாற்றியுன் சின்ததை மகிழ்விப் பதற்கா
ஆவினன் குடியடைந் தணைத்துளை முத்தித்
தாவில் னானப் பழந் தகைசால்
நினக்கக் கனியு நிக்கோ வென்றே
மனக்குறை மாற்ற மருவினை யாங்கே
30 தண்ட பாணியுன் ரூபதக் கோலம்
வண்டமிழ் வழங்கும் கொக்குவில் வாழ்நர்
விதுப்பொடு காணப் புதுக்கோ யிற்கண்
உறைவாய் கிருபா கரவன்
நிறைவினைச் சொல்லி னிகழ்த்தலோ வரிதே.

6. அடி 3. வீணையின் முனிவன் - நாரத முனி: 5. திப்பியம் - தெய்வத்தன்மையடையது. தீங்கனி - இதனை மாங்கனி என்றும் மாதுளங் கனி என்றும் நூல்கள் கூறும். 12. வீள்ளரு மூலகெலாம் - சொல்லற்களிய பலவாகிய உலகங்களைல்லாம். 17. துனி - கோபம்; கோபங் கொண் டவர்போலக் காட்டியதும் ஒரு திருவிளையாடல். 20. முன்திதன் - மொட்டந்தலையன். 17 - 29. முருகன் தண்டாயுதபாணியாகிப் பழனிப் பதியில் எழுந்தருளிய வரலாறு கூறப்படுகிறது. 25. ஆவினன் குடி - திருவாவினன்குடி, அதாவது பழனித்தலம். முத்தி - முத்தமிட்டு. 29. தாபதக் கோலம் - தவக்கோலம், துறவுக்கோலம். 31. விதுப்பு - விருப்பம். 33. சொல்லில் நிகழ்த்தல் ஓ அரிது - சொல்லில் உறைப்பது அரிது; 'ஓ'-வியப்பைக் குறிப்பது.

7
அரியய னிந்திரன் முதலா மமரார்
பரிவொடு கயிலையிற் பரமஜை வணங்கிச்
குரைனைக் கிளையொடுந் தொலைத்துட வின்னே
வீர குமாரனை விடுத்தருள் வீரென
5 அப்பனு முன்னை யன்புட னனைத்தே
ஒப்பரும் வேற்படை யொன்றுகைத் தந்து
தானவன் றன்னைத் தமரொடுந் தொலைத்து
வானவர்க் கரச வழங்கி வருகென
விடைபெற் ரூங்கே வின்னனவர் குழப்
10 படையெழுந் தவணர் பகைப்புலஞ் செல்கையிற்
கடக்கரு மாயைவல் கரிமுகத் தவணன்
தடக்கிரி யோடுஞ் சாய்ந்திட வடிவேல்
விடுத்தவ ணீங்கி வீர மகேந்திரம்
அடுத்துவெஞ் குரைன யமர்க்களத் தெதிர்த்து
15 வெஞ்சமர் புரிகையில் வெல்படை வீழ்த்து
வஞ்ச வவணர் வறுங்கைய ராகி
உளையு மனத்தோ டுன்னெநிர் நிற்றலும்
விளையாட் டாக வெண்குடை யதனை
ஒருமுக வெழினியா யுன்முன் சாய்த்தே
20 பொருவருங் குடைக்கூத் தாடிப் புணர்ப்பொழிந்
தவணர் களத்தினின் றிரிந்திட வருவினை
அவுணர் தலைவனு மாங்குநின் ரேகி
மாக்கட னடுவேஞேர் மாமர மாகித்
தாக்கலு மன்னை வஞ்சனை போக்க

7. அடி 2. பரிவொடு - அன்புடன். 3. இன்னே - இப்போதே.
10. படையெழுந்து - சேணையுடன் போருக்குச் சென்று. 11 கடக்கரு
மாயை - கடத்தற்கு அரிய வஞ்சனை; கடக்க+அரு = கடக்கரு; மாயை
வல் - வஞ்சனையில் வல்ல; கரிமுகத்தவணன் - யானை முகத்தையுடைய
தாரகன். 12. தடக்கிரி - கிரவஞ்சமலை; தடம் - விசாலம். 15-20.
முருகன் குடைக்கூத்து ஆடியமை கூறப்படுகின்றது. போரில் அவுணர்
தம் படைக்கலங்களை யெல்லாம் ஏவ, அவை வந்து முருகன் மீது வார்
களைப் போல வீழ்த்து துகளாயின; நிராயுதரைக் கொல்வது அறமன்று
என்பதால், அவர் வேறு படைக்கலந் தேடி வருவதற்கு அவகாச
மளிக்கு முகமாக, முருகப் பெருமான் பூதர்கள் தமக்குக் கவித்த
குடையொன்றை எடுத்து முன்னே சாய்த்து அதனையே ஒருமுக எழினி
யாகக் கொண்டு நின்று ஆடினர். 20. பொருவரும் - ஒப்பில்லாத;
புணர்ப்பு - வஞ்சனை, குழச்சி.

25 ஆர்க்குந் திரையே யரங்கமாக் கொண்டு
சீர்த்திரு வடியிற் சிலம்பு கறங்க
இடியென வொலிக்குந் துடியடித் தொருகூத்
தாடி மாய மறுத்து மரத்தைச்
சாடினே வேலாற் சாடலு மவுணன்
30 தன்னுருக் கொண்டு தாக்க நின்வேல்
அன்னவ னுடல்கிழித் தடைந்ததுன் கரமே
கூறுக விரண்டுங் கோழியு மயிலுமாய்
மாறுபட் டெதிர்க்க மயக்கற நோக்கிக்
கோழியை நாதக் கொடியா வுயர்த்தியும்
35 ஊழின் மயிலை யூர்தியாக் கொண்டும்
வாழ்வ வித்தனை வானவர் வாழ்ந்தார்
வாழ்முத னீயே வையகத் தெமக்கும்
வென்றி வெல்போர் வீரா வேலா
என்று மினையா யெழிலார் கொக்கூர்
40 மேவு கிருபா கரவுனே.
நாவினி லேத்தா நாளவ மாமே.

8

அவல நீங்கி யமரா வதிக்கண்
உவகையின் மீண்ட வும்பர் கோமான்
அயிரா வதுத்தி னணைப்பில் வளர்ந்த
செயிரறு பொற்புடைத் தெய்வகுஞ் சரியாம்
5 மகளை நினங்கு மணவினை முறையால்
திகழ்ப்பரங் குன்றிற் சீருட னளிப்ப
உலகுயிர் செயற்படற் கூக்குந் தேவியை
வலது குறங்கினில் வைத்துத் தழுவினை
திருமால் பயந்த செல்விய ரிருவருள்

அடி 25 - 28. முருகன் குரன் கடல் நடுவில் மாய மாமரமாகத் தோன்றியபோது அவனது மாயத்தை அறுப்பதற்குத் துடிக்கூத்து ஆடியமை கூறப்படுகிறது. 33. மயக்கற நோக்கி - கோழியும் மயிலுமாய் வந்த குரபன்மனின் மயக்கம் அறும்படி அருட்பார்வைநல்கி, 35. ஊழின்-முறையையால்.

8. அடி 1 - 13. சுப்பிரமணியசுவாமி தெய்வானை அம்மையைக் கற்புமுறையிற் கடிமனங்குசெய்து திருப்பரங்குன்றில் எழுந்தருளிய செய்தி கூறப்படுகிறது. 7. உலகுயிர் ஊக்குந் தேவி - கிரியா சத்தி : 8. குறங்கு - தொடை ;

10 ஒருமக ளாஜையி னும்பாநா டெய்தித்
தெய்வ யாஜைத் திருப்பெயர் பூண்டு
ஐயநின் பக்க லடைந்தமை வாலை
டெய்யநீ யருஞுமா றணர்த்துமவ் வாறே
மற்றெருரு மகஞும் பெற்ற வரத்தால்
விற்றெழுபில் புரியும் வேடர் தலைவன்
15 மனையினில் வள்ளி மானைன வளர்ந்து
தினைவயல் காக்குந் செவ்வியி னவளை
மாண்ட வடிவில் வந்து மருட்டி
ஆஜையின் றுணையா லச்சுறுத் தணைத்துக்
களவு நிகழ்த்திக் கடிமனங்கு செய்தாய்
அளவிடற் கரியநின் னுற்றலின் கூரும்
இச்சை யாதவின் வள்ளியை யிடப்பால்
இருத்தி யமர்ந்தனை திருத்தனிப் பதியில்
இச்சையுஞ் செயலு மறிவு மெனவரும்
20 முச்சத்தி யொடுபுணர் மூர்த்தி கொக்கூரில்
வள்ளிதெய் வாஜை மணைனுய் வேலாடு
புள்ளி மயின்மிசைப் பொலியுநின் கோலம்
கண்ணிற் காண லாமெனின்
மண்ணிற் பிறவியும் மாண்புடைத் தாமே.

25

9

மாணையிற் குறிஞ்சியின் மலைமுகட் டாங்கட்
சேணுயர் ஞாயிறு செங்கதீர் விரித்து
வான்த திரையிற்பல் வண்ணந் திட்டி
நாளிலம் விளக்கி நவையிறு ளோட்டி
5 உயிர்க் னியங்க வொளிதரு காலையிற்
செயிரறு காட்சிச் செந்நாப் புலவோர்
முருகெனு முனது திருவருக் கண்டே
குறிஞ்சிக் கிழவோ னெனவுணைக் கூறி
நறுந்தமி மாலுன் னலம்புளைந் துரைத்தனர்:

அடி 10. ஒரு மகள் - அமுதவல்லி, ஆஜையின் - கந்தப் பெருமானின் பணிப்பினால். 14 - 23. சுவாமி வள்ளியம்மையைக் களவு முறையில் மணந்த செய்தி கூறப்படுகின்றது. 14. மற்றெருரு மகள் - சுந்தரவஸ்லி.

9. அடி 1. மலைமுகட்டு ஆங்கண் - மலைமுகடாகிய அவ்விடத்தில்.
6. செயிர் - குற்றம். செந்தபிழ் மொழியும் முருகனும் செவ்வியில் ஒத் திருத்தல் கூறப்பட்டது. செவ்வி - அழகு.

10 செந்தமிழ் மொழியிலுன் செவ்விகண டன்றே
நந்தமிழ் தெய்வ நன்மொழி யென்றனர்;
அந்தமிழ் மொழியி னசா னகி
எந்தைதீ செய்தவை யென்னவும் படுமோ?
துங்க முனிக்கியல் சொல்லினை யன்றியும்
15 சங்க மிருந்து தமிழாய்ந் தருளினை;
களவிய னாற்குரை கண்டவர் வேண்டலும்
இளமுரு காநீ யிக்கொழித் திதுவே
மெய்யுரை யென்னின் மெய்யினிற் காட்டினை;
கற்பொதும் பதனிற் கீரனைக் காத்தவன்
20 சொற்ற வாற்றுப் படைசுவைத் தருளினை;
சுட்ட கனிப்பொருள் சுவைபட வெளவைக்
கொட்டி னுணர்த்திந்த் பாட லோர்ந்தனை;
கச்சி யப்பனைக் கதைசொலப் பணித்தவன்
அச்ச மகற்றநா லாதாரங் காட்டினை;
25 அருண கிரிக்குக் கருணைசெய் தவண்கவி
அருவியி னடிப் பருகி மகிழ்ந்தனை;
கோழி பாடிய வாயாற் குஞ்சினை
வாழி பாடுதல் வழுவென மறுத்த
பொய்யா மொழியின் வாய்மொழி பொய்க்க
30 ஜயா ஏன்பெயர் முட்டையென் றவன்வாய்ப்
பாட்டுப் பெற்றவன் வாட்டம் போக்கினை;
செந்தமிழ்க் குருகுஞ் சேயே முருகா
கந்தா ஏன்றமிழ்க் காதலென் சொல்லுகேன்!
தக்கோன் சைவன் றமிழறி புலவன்
35 கொக்கூர்ச் செல்வன் குகதா சன்னுணைப்
பாடுவ என்றே கொக்கூர்
நாடினை தமிழின் நயமுணர் தேவே.

அடி 12. முருகனைச் செந்தமிழ்ப் பரமாசாரியன் என்பார். 14. துங்கமுனி-அகத்தியர்; இயல் - தமிழ் இலக்கணம். 15. குமரக் கடவுள் தலைச் சங்கப் புலவருள் ஒருவராயிருந்தா ரென்ப. 17. இளமுருகன் - ஜயாட்டைப் பிராயத்தனைய உருத்திரசன்மன். 18. மெய்யினிற் காட்டினை - மெய்யுரை கேட்டுப் புளகங்கொள்ளல், கண்ணீர் வடித்தல் முதலிய மெய்ப்பாடுகளால் உணர்த்தினை. 21 - 22. முருகன், ஒளவையாருடன் இடைச் சிறுவனுய் விளையாடிய செய்தி கூறப்படு கிறது. 22. ஓட்டு - ஓர் அணி; அது, கவி தான் கருதிய பொருளா மறைத்து அப்பொருளை வெளிப்படுத்தற்குரிய வேறொன்றைச் சொல்வது; பழுத்த நாவற் கனியை மனவில் உதிர்த்து, அதில் ஓட்டிய மணலைப் போக்க ஒளவை வாயால் ஊதியதைக் குறிப்பிட்டுச் ‘சுட்ட களி’ இன்னதென உணர்த்தியமை. 24. நூல் ஆதாரம் - ‘திகட்சக் கரம்’, என்னும் கந்தபுராணக் காப்புச் செய்யுளில், திகழ்+தசக்கரம் என்ற சொற்கள் ‘திகட சக்கரம்’ என்றுனதற்கு விதிகூறும் இலக்கண நூலான வீரசோழியம். 28. வாழி - அசைச்சொல்.

10 தேவரும் விரும்புந் திருவளர் கொக்கூர்
மேவி யுறையு மேலோய் நீயே
யாவரும் யாவையும் யாங்கு மாகி
ஏவருந் துதிக்கு மிறைவனு யுள்ளாய்;
5 அப்பனு நீயே யம்மையு நீயே
ஒப்பிலா வோமெனு மொன்பொரு ணீயே
ஆறெழுத் தருமறை யாகுவை நீயெனின்
வேறுவே றதனையும் விளம்புவர் மேலோர்;
ஒம்நமச் சிவாயவென் ரேதினு மொன்றே
குமாரய நமவெனக் கூறினு மொன்றே
கரவண பவவெனச் சாற்றினு மொன்றே
ஆங்கவை யாவு மாறெழுத் தாகவின்
திங்ககல் வதற்கவை செப்புவன் றினமும்;
நின்பா லடியே னிரப்பவை யுலகிற
பொன்னும் மன்னும் போகமு மல்ல;
என்ன வேண்டு மெனக்கென நீயே
நன்ன ரறிவாய் நான்சொல வேண்டா;
ஆயினும் வேண்டுவ வறைகுவன் சிலகேள்
நேய மென்று நின்பா ணீங்கா
20 தேயு நெஞ்ச மெனக்கவித் தருள்வாய்;
என்னுயிர் போன்றே மன்னுயிர் தமக்கும்
நன்மை நாடு நன்மன மருள்வாய்;
நோயி னுடவிது நொந்து நுடங்கிப்
பாடும் படுக்கையு மாகிப் பலர்க்கொரு

10. அடி 5 - 6. சிவனும் உமையும் விநாயகரும் கப்பிரமணிய ரும் வேறல்லர், ஒருவரே என்பது கூறப்பட்டது. ஒம் எனும் ஒன் பொருள் - பிரணவ மூர்த்தியாகிய மூத்த பின்னோயார். 7. ஆறெழுத் தருமறை - முருகனுக்குரிய சடாட்சரம் என்னும் மந்திரம். இம் மந்தி ரத்தை அறிஞர் வேறு வேறுக்க கூறுவர். மூன்று வகையும் இங்கே கூறப் பட்டுள்ளன. 17. நன்னர்-நன்மை; 18. வேண்டுவ சில அறைகுவன் கேள் என மாறிப் பொருள் கொள்க. 19-20 நேயம் என்றும் நின்பால் நீங்காது ஏயும் நெஞ்சம் எனக்கு அளித்து அருள்வாய்; ஏயும் - பொருந்தும்.

25 பொறையா காவண மிறைவா புரிவாய்;
இறக்கும் பொழுதுன் னினையடிக் கன்பு
சிறக்கத் திருவருள் செய்வாய் சேந்தா;
முருகா போற்றி முதல்வா போற்றி
குருவே போற்றி குமரா போற்றி
30 அழகா போற்றி யறவா போற்றி
குழகா போற்றி குகனே போற்றி
அனைதொறும் பெருகு மமிழ்தே போற்றி
இனைவே றில்லா விறைவா போற்றி
ஆறு முகத்தெம் மரணே போற்றி
35 மாறுசெய் பகையை மாய்ப்பாய் போற்றி
போற்றி வள்ளி போற்றி குஞ்சரி
போற்றி வடிவேல் போற்றி யென்றே
காழ்த்த வென்மனங் கனிய
வாழ்த்துவ னின்னடி வாழிய வுலகே.

திருச்சிற்றம்பலம்

வ.
குமயம்

கொக்கூர்க் கிருபாகுன் இரட்டை மணிமாலை காப்பு

நேரிசை வெண்பா

மன்னு கிருபா கரற்கிரட்டைப் பாவகையாற்
பன்னு மணிமாலை பாடுதற்குக் — கொன்னவில்வேற்
றம்பி தனக்காத் தனியானை யாய்வந்த
தும்பி முகத்தான் ருணை.

நூல்

நேரிசை வெண்பா

முதலாய் நடுவாய் முடிவா யுலகுக்
கிதமே புரிய வருவாய்ப் — பதந்தரவே
கொக்கூர்ப் பதியுவந்த கோமா னடியாருக்
கெக்காலு முண்டே துணை.

1

கட்டளைக் கலித்துறை

துணையென வுன்னைத் துணிந்தனன் வேறு துணையிலாதேன்
பணைவளம் பஸ்குதன் கொக்கூர்ப் பதியமர் பாலகாவுன்
இனையடி வாழ்த்தி யிடர்க்கட னீந்தவே யீங்கவற்றைப்
புணையெனப் பற்றினேன் போற்றி யருஞுக புண்ணியனே. 2

நேரிசை வெண்பா

புண்ணியனே கொக்கூர்ப் புதுக்கோயில் வீற்றிருக்குங்
கண்ணியனே யன்பார் களொகண்ணே — எண்ணியுனை
முப்போதுங் கைதொழுதுன் முண்டகத்தாள் சென்னிமிசை
வைப்பார்க்கு வாரா திடர்.

3

கட்டளைக் கலித்துறை

இடர்பல சேரு மிருநில வாழ்வை யினிதெனவே
மட்மையி னெண்ணி மதிகெடு வேலை வழிமறித்தே
படர்கொடி கொம்பினைப் பற்றுங் குறிப்பது காட்டியாண்டான்
கடர்மலர்ச் சோலைகுழ் கொக்குவின் மேவிய சுந்தரனே. 4

அடி 25. பொறை ஆகா வண்ணம் - பாரமாகாதவாறு; வணம் - வண்ணம் என்பதன் விகாரம். 38. காழ்ந்த - வைரித்த, கடினமான.

நேரிசை வெண்பா

சுந்தரன் செய்யோன் சூர்மாத் தழிந்தருளும்
கந்தன் கிருபா கரவென்றே — சுந்ததமும்
மெய்யன்பார் போற்றிசைப்ப மேவிக்கொக் கூர்ப்பதியில்
ஐய ஞருணல்கு வான்.

5

கட்டளைக் கலித்துறை

வானுடு தந்த வளர்காம வல்லிநற் குஞ்சரியுங்
கானுடு வேடர் குலவள்ளி மானுங் கலந்திருக்கத்
தேனுடு சோலை செறிகொக்கூர் மேவிய தேவனைநான்
மேனுன் மறந்து மிடியுற்றே னென்ன விதியிதுவே.

6

நேரிசை வெண்பா

விதிக்கும் விதியாய் விளங்கும் விமலர்
மதிக்குங் குருகொக்கூர் மன்னித் — துதிக்கின்ற
மெய்யன்பர்க் காத்தற்கு வீற்றிருக்கும் மேலோனைக்
கைதொழுத லெங்கள் கடன்.

7

கட்டளைக் கலித்துறை

கடம்பணி காலையைக் கன்னியர் காந்தனைக் கந்தவேளை
உடம்பிடி கொண்டுகூர் மாவுடல் கீண்ட வறுவலியைத்
தடம்பணை சூழுநற் கொக்கூர்த் தளியிடைக் கண்டபின்றர்
மடம்படு நெஞ்சிற்கு வாய்த்தநன் மாற்றமென் சொல்லுகேனே.

8

நேரிசை வெண்பா

சொல்லுஞ் செயலுமவன் ரெண்டிற்கே யாக்கினுல்
அல்லற் பிறவிநோ யற்றுவிடும் — மல்லல்சேர்
கொக்கூர்ப் பதிமேவுங் கோழிக் கொடியான்சீர்
மக்காள் சொல்வீர் மகிழ்ந்து.

9

கட்டளைக் கலித்துறை

மகிழு நிலையென வீணுக்கு மாழுகி மனங்கலங்கிப்
புகழும் பொருஞமெய்ப் போகமு நாடி யலைக்கழிந்தேன்
நெகிழு முளத்தர் நினைந்தே யுருகிடக் கொக்குவில்வேள்
முகிழ்நகை காட்டு முகத்தொடு நிற்ப தறிந்திலனே.

10

நேரிசை வெண்பா

அறிவாகி யப்பாலுக் கப்பாலா யெங்குஞ்
செறிவான் செம்பொருளாஞ் சேயை — வெறியாரும்
பூமலருங் கொக்கூர்ப் புதுக்கோயில் சென்றுகண்டாற்
காமக் கலக்க மிலை.

11

கட்டளைக் கலித்துறை

இல்லாத வற்றுக் கிரங்குதி நெஞ்சே யிருந்தியம்
எல்லா மிருந்தென்ன செய்வா யிறக்குந் தருணமதிற்
பொல்லாத கூற்றினைப் போக்க வழியுண்டு கொக்குவிற்கண்
நல்லா ஞருள்வேண் டதுபெறி னன்மை கிடைத்திடுமே.

12

நேரிசை வெண்பா

மேட்டிமைகொள் குரன் மிடுக்கடங்கப் பேருருவங்
காட்டிப்பின் வேல்விட்ட கந்தவேள் — நாட்டினர்க்கு
நல்லருளைப் பாலிக்கக் கொக்கூர் நயந்துறைந்தான்
தொல்லை துடைக்குமவன் வேல்.

13

கட்டளைக் கலித்துறை

வேல்கொண்ட கையன் விளங்கு கிருபா கரமுதல்வன்
நால்கொன் டறியாத நுண்ணிய னன்ப ருளமுறைவான்
மால்கொன் டவன்பா விரவும் பகலு மருகிருக்கச்
சேல்கொண்ட கண்ணியர் காந்தன் றிருவருள் செய்குவனே.

14

நேரிசை வெண்பா

செய்யன் மயிலாருஞ் சேந்தன் புதுக்கோயில்
ஐயன் கடம்ப னறுமுகவன் — வெய்ய
பகையழிக்கும் வீரன் பைந்தமிழழக் காக்கும்
வகைசெய்தற் கீவர்ன் வரம்.

15

கட்டளைக் கலித்துறை

வரம்பெற வேண்டுவர் வானே ரசரரை வாட்டுதற்கே
உரம்பெற வேண்டுவர் ஞானிய ருட்பகை வெல்வதற்கே
கரம்பன் விரண்டுடைக் காலையைக் கொக்கூர்க் குமரனையான்
சிரம்படத் தாழ்ந்தெ னுளத்திற் சிறைசெய வேண்டுவனே.

16

நேரிசை வெண்பா

வேண்டும் வரமெல்லாம் வேட்டாங் களிப்பான்
ஈண்டு நசையோ டிரப்பார்க்குத் — தூண்டாச்
சுடர்விளக்காய்க் கொக்கூ ரமர்ந்தவொரு சோதி
இடர்தீர்ப்பா னென்றே யிரும்.

17

கட்டளைக் கலித்துறை

இருநிலந் தீநீர் வளிவிசும் பென்றுள பூதமாயும்
வருப்பல் இயிரவை யாயுங் கலந்த வொருபொருளே
பருவம் வருங்கான் மலநீக்கிப் பல்லுயிர் தன்னிலொன்றத்
திருவருக் கொண்டு கிருபா கரனை யிருக்குமன்றே.

18

நேரிசை வெண்பா

இருக்கோது வார்க்கு மிசைத்தமிழ் பாடித்
திருக்கோயிற் ரேண்டுசெய் வார்க்கும் — உருக்கமாய்ப்
பேர்சொல்லு வார்க்கும் பிரபா கரனருள்
நேராகச் செய்வான் நிதம்.

19

கட்டளைக் கலித்துறை

நித்தங் கவலைக் கிரையாகி நெஞ்சே யழுங்கவேண்டா
முத்தன்ன மூரல் மடவா ரிருவர் முறைமையினற்
பத்தர்க் கருள்க் கவென்ப்பா லமர்ந்து பரிந்துறைக்க
அத்தன் கிருபா கரஞ்செ செய்வணைம் வாழ்முதலே.

20

திருச்சிற்றம்பலம்

வேலு மயிலுந் துணை

வ
சிவமயம்

வேல் விருத்தம்

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

விண்ணவர் துயரந் தீர்ப்பான்
வெள்ளியங் கிரியி னின்று
சண்முகக் குமார னன்று
சமர்செய வெழுந்த காலை
நன்னரும் படைகட் கெல்லாம்
நாயக மாக வென்றே
கண்ணுதற் கடவு ஸீந்த
கதிரொளி வைவேல் வாழி.

1

ஆயிரத் தெட்டென் ரேதும்
அண்டங்கள் தமைய றங்கள்
மாயநூற் றெட்டு கங்கள்
மறத்தினு லாண்ட சூரன்
தியவே செய்தா னேனும்
திருத்தியாட் கொள்வ தற்காச்
சேயவன் கையி லேந்தும்
சிவன்று வடிவேல் வாழி.

2

அருந்தவம் பலவு மாற்றி
அளப்பரும் வரங்கள் பெற்றுத்
திருந்தறம் யாவங் கொன்று
தேவரை வருத்தி மாயம்
புரிந்திடு மவுனர் பொல்லாப்
புணர்ப்பெலாம் வெல்ல வல்ல
பெரும்பெயர் முருகன் கையிற்
பிறங்குமோர் சுடர்வேல் வாழி.

3

பாரகம் நடுங்க வோங்கிப்
பலப்பல மாயை செய்து
நேருற வருவோர் தம்மை
நெடும்புழை யகப்ப உத்துக்

கோரமாய்க் கொன்றே மித்த
குருகுப்பேர்க் குன்றி ஞேடுந்
தாரகன் மார்பு கிண்ட
சண்முகன் கைவேல் வாழி.

4

நேர்பட முருக வெளின்
நிமிர்பெருந் தோற்றங் கண்டும்
போர்ப்பிற் தாற்று ணகிப்
பொய்ம்மாயம் புணர்க்க வெண்ணி
ஆர்கடல் நடுவி லண்டம்
அளாவுமா மரமாய் நின்ற
குர்முதல் மார்பு கிண்ட
சுந்தரன் நெடுவேல் வாழி.

5

தேவரு மவுணர் மற்றுஞ்
செயற்கருந் தவத்தின் மிக்கோர்
ஏவரு மிகவின் யாண்டும்
எற்றெதிர் நிற்க லாற்றூர்,
ஏவினைம் பூத மாதி
எவற்றையு மழித்து மீஞும்
சேவலங் கொடி யுயர்த்த
செவ்வேள்கைத் திகழ்வேல் போற்றி.

6

வானவ ரிடும்பை போக்க
வருந்திரு முருகன் மாசில்
நூனகு ரியனுய் நின்று
நவவசெயு மலத்தைப் போக்கி
ஹானமில் லுயிர்க்கு வீடாம்
உயர்கதி நல்கு மந்த
நூவமே யுருவ மான
நாயகன் அவிர்வேல் போற்றி.

7

ஆழ்ந்தகன் ரெருடுங்கிச் செவ்லும்
அயர்விலா வறிவி ஞேலே
குழ்ந்திடு மயக்கைப் போக்கிச்
சுட ரொளிப் பிழும்பைக் கண்டே

வாழ்ந்திடு மெய்யு ணர்வின்
வல்லர்வா சௌனம வத்தைப்
போழ்ந்திடப் படையாக் கொள்ளும்
பூரணன் ஓளிர்வேல் போற்றி.

8

உயர்வற வுயர்ந்த வுண்ணமை
உணர்த்திடு மொளிவேல் போற்றி
மயர்வற மனத்து ணின்றே
மலநீக்கும் வடிவேல் போற்றி
துயரறத் தூய ஞானம்
தொடுத்திடுஞ் சுடர்வேல் போற்றி
அயர்வற முருகி லெம்மை
ஆழ்ந்திடு மெழில்வேல் போற்றி.

9

அன்றுவெஞ் சூர்த டிந்த
அறுமுகன் அயில்வேல் போற்றி
குன்றெறும் வினை கர்க்கும்
குமரன்கைக் கூர்வேல் போற்றி
வென்றியை என்று நல்கும்
வீரன்கை விறல்வேல் போற்றி
என்றெற்றும் எம்மைக் காக்கும்
இறைவன்வேல் போற்றி போற்றி.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

அடியவர் நினைக்கும் போதே யவர்மனத் தடத்தி லுய்க்குங்
கடுகதித் தேரு முருங் கலாசியுங் களிறு மாடும்
வடிநெடு வேலும் போன்றே வள்ளற்குப் பணிசெய் தன்னுள்
கொடியினி னின்று கூவுங் குக்குடச் சேவல் வாழி. 6

இப்புலி முதலாய் நாத மீருன் தத்து வங்கள்
முப்பதோ டாறுந் தோற்றி முறைமையி னுயிர்க் ஞுய்ய
வைப்பவன் முருக னந்த வள்ளல்பால் வருவீ ரென்றே
செப்புதல் போல நாதன் செய்திடுஞ் சேவல் வாழி. 7

இருளெனு மலத்தாற் கட்டுண் டிருக்குமான் மாக்க ஞுய்ய
அருளினுல் யாக்கை யாதி யளித்தறி விச்சை செய்கை
வருமுறை வகைசெய் வாணைம் வள்ளலாம் முருக னென்றே
உருகெழு கொடியி னின்றங் குணர்த்திடுஞ் சேவல் வாழி. 8

வேதநால் கூறு முன்னை விளக்குசை வாக மங்கள்
பாதநான் காய்வ குத்துப் பலபட வரைப்ப தெல்லாம்
காதலாய்க் கசிந்து கந்தன் கழலடி சேர்த வென்றே
ஆதரந் தோன்றக் கூவு மறுமுகன் சேவல் வாழி. 9

உலகிடை வாழ்வீ ருங்க ஞுறக்கத்தி னெழுமின் மூல
மலவிருள் போக்க வான் மனியென முருகன் வந்தான்
நலமெலாந் தருவ னின்னே நாதன்றுள் சேர்மி னென்றே
உலகெலா முவக்கக் கூவு முகரமாஞ் சேவல் வாழி. 10

திருச்சிற்றம்பலம்

1. தோற்றம் - பிறப்பு; தோற்றங் கொண்டு - உருவத்திருமேனி
எடுத்து; தோற்றஞ்சால் - பொலிவு நிறைந்த; முருகன்து சேவல் சிவ
ஞானத்தைக் குறிப்பதால் தூயநற் சேவல் எனப்பட்டது. 2 நித்தமா
யுளது - இறை அல்லது பரம்பொருள்; நாதத்துவம் - சிவத்துவம்;
அது சிவம் கலந்து ஞானமாயிருப்பது; சேவல் நாத தத்துவத்தைக்
குறிப்பது; தாட்படை (தாள்+படை) - கோழி; அதாவது காலை ஆயுத
மாக்கடையது. 3 முனை - போர்; போர் முனை எனினுமாம்; பாவகன்
- தீக்கடவள், அக்கினி; தீ, சிவம் விளங்குவதற்கு இடமாயிருப்பது;
ஏன்று சேவல் - வஞ்சியாது எதிர்த்து நின்று அடுகின்ற சேவல்.
'கோழி யோங்கிய ஏன்று விற்கொடி' (திருமுருகாற்றுப்படை) என்பதுங்
காணக. 4 மாயை மைந்தன - குரபன்மன்; ஏற்றெதிர்ந்து - முருகப்
பெருமானைப் பகைத்து எதிர்நின்று; இருபாலாய் - இரு கூருகிச் சேவலும்
மயிலுமாகி என்க. 5 கோணில் வண்டம் - (கோள்+நிலவு+அண்டம்)
எண்ணற்ற கோள்கள் நிலவும் அண்டம். ஆணவத்தை அடக்கி வாகன
மாகக் கொண்டு கோழியாகிய சிவஞானத்தைக் கொடியாய் உயர்த்திக்
காட்டுகிறூர் முருகப் பெருமான். பெரும்பெயர்க் கடவுள் - முத்தியை
நல்கும் முருகக்கடவுள்; 'அரும்பெறல் மரபிற் பெரும்பெயர் முருக,
(திருமுருகு. 270) என்பதுங் காணக.

மயில் விருத்தம்

அறுசிர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

காலைப் பொழுதிற் கதிரோன்றன்
கதிர்க்கை நீட்டிக் கடலலைமேற்
கோலந் தீட்ட நிறங்களைந்து
குலவு நீலக் கடலேபோல்
வேலைக் கையில் ஏந்தியசெவ்
வேலோச் சமந்து நடனமிடும்
நீலச் சிகண்டி தன்னெழிலை
நெஞ்சில் நினைந்து வாழ்த்துவமே.

உள்ளும் புறமு மாயுலகில்
உயிருக் குயிரா யுளமுதல்வன்
உள்ளும் அன்பர் தம்பொருட்டாய்
உருவங் கொண்டு வேலேந்தி
வள்ளி தேவ குஞ்சரியை
வலமும் இடமும் வைத்தருணும்
வள்ளல் முருகன் றனைச்சுமக்கும்
வண்ண மயிலை வாழ்த்துவமே.

பண்டோர் அரிய மாங்கனிக்காய்ப்
பால முருகன் ஓர்கணத்தில்
அண்டம் அனைத்தும் வலம்வரவே
அகத்தில் நினைக்க ஆங்கவளைக்
கொண்டு பறந்தோர் நொடியினிலே
குமரன் குறிப்பை முடித்திட்ட
மண்டு வேகச் சிகண்டியினை
மனத்தில் வைத்து வாழ்த்துவமே.

உலக மெல்லாம் நீக்கமற
உள்ளான் இறைவன் எனுமுண்மை
உலகர்க் குணர்த்த இளமுருகன்
உளத்திற் கருதி விளையாட்டாய்
உலகம் அனைத்தும் இமைப்போதில்
உலவி வருதற் குறுதுணையென(று)
உலக முவக்கும் ஒளிமயிலை
உளத்தில் இருத்தி வாழ்த்துவமே.

4

முன்னம் இருவர் இளவரசர்
முனிவன் மொழியால் முருகனருள்
மன்னும் வண்ணந் தவஞ்செய்து
வழுவிச் சாப மேற்றுப்பின்
துன்னும் பகைகொள் குரளெனத்
தோன்றிப் பொருது தாள்பணிந்தே
வன்னச் சேவல் மயிலான
வரவை எண்ணி வாழ்த்துவமே.

5

மூல மலத்தின் உருவமென
முறையின் வழுவிச் சரர்தம்மைச்
சாலக் கொடுமைக் குள்ளாக்கித்
தருக்கி யிருந்த குரபன்மன்
கோலக் குமரன் றனையெதிர்த்துக்
கொடும்போர் புரிந்து பணிந்தவனை
ஆலும் மயிலாய்ச் சுமந்தானவ்
வரும்பே றெண்ணி வாழ்த்துவமே.

6

மாறு பட்ட குருதெனகு
மாயப் பறவை வடிவெடுக்க
ஆறு முகத்தோன் அருட்குறிப்பால்
ஆங்கிந் திரனும் அக்கடவுள்
ஏறி யூர்ந்து போர்செய்ய
எறும்சேர் மயிலாய் வந்தானப்
பேறு பெற்ற பெருமயிலின்
பேற்றை யெண்ணி வாழ்த்துவமே.

7

அண்ணல் முருகன் சன்னிதியை
அகலாப் பேறு பெற்றதனால்
எண்ணற் கரிய தவஞ்செய்தே
ஏற்ற முற்ற தெனவெண்ணி
விண்ணில் விபுதர் தனைவணங்க
விளங்கும் முடிமேல் அடிவைக்கும்
வணங்கிப் போற்றி வாழ்த்துவமே.

8

சத்தும் சித்தும் ஆனந்தச்
சமைவு மான பரம்பொருளே
முத்துக் குமார ஞகிவர
முதுகில் அவைச் சுமப்பதனால்

கு

மி

இல்

நக்

ஷத்

து

ஶு

மும்

ரா

வ

மா

நித்தம் அவன்றுள் படுந்தோறும்
நிகரில் இன்பக் களிப்பெய்தித்
தத்தித் தாவிச் சதிராடும்
தகைசால் மயிலை வாழ்த்துவமே.

9

முத்திக் குரிய முதல்வனுயிர்
மூல மலத்தின் நீங்கத்தன்
சத்தி யாலைந் தொழில்செய்யும்
சமயத் தந்தப் பரையருளால்
சத்த மாயை தனிற்றேன்றிச்
சுழியின் வடிவாய் ஒளிர்விந்து
தத்து வத்தின் குறியாகும்
தனிமா மயிலை வாழ்த்துவமே.

10

திருச்சிற்றம்பலம்

கிருபாகரன் துணை

கொக்குவில்,
கிருபாகர சிவகப்பிரமணிய சுவாமி கோவில் (புதுக்கோவில்)
புதிய சித்திரத்தேர்

வெள்ளோட்ட விழா

தீர்த்தனே ! கொக்கூர் சிறக்க அறுமுகத்து
மூர்த்தமாய் வந்த முதல்வனே ! — கார்த்திகையார்
பாலூட்ட உண்டருந்த பாலகா ! பாவியேன்
மாலோட்டி ஆண்டருள்வாய் மன் — பாரத்தின முதலியா

கோவில்கள் நிறைந்த கொக்குவில் பதியில் நடுநாயகமாக விளங்கு
வது புதுக்கோவில். இக்கோவிலில் எழுந்தருளியுள்ள ஆறுமுகசவாமி
பெரிதும் நல்ல அழகோடு கடியதுமாகும். கந்தவனக் கடவுவையில்
(பொலிகண்டி கந்தசுவாமி கோயில்) கோயில்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கும் சண்முகப் பெருமானின் அருள்மிகு தோற்றத்தை யொத்தது இத்திருவுருவம் என்பர் எம்முதாதையர். கொக்கூர் சிறக்க அறுமுகத்து
மூர்த்தமாய் வந்த முதல்வனுக்குப் புதிதாக அமைக்கப்பெற்ற அறு
கோணச் சித்திரத்தேரின் வெள்ளோட்ட விழா சென்ற 1983-05-23ஆம் திகதி திங்கட்கிழமை கோலாகலமாக நடைபெற்றது.

இவ்விழாவைக் கண்டு களிக்கப் பிற ஊர்களில் வாழ்ந்த எமது கிரா
மத்தவர்கள் அத்தனைபேரும் வந்திருந்தார்கள். அத்தோடு அயலூரவும் வேறும் பல இடத்து மக்களும் ஏராளமாக வருகை தந்து விழா
வைச் சிறப்பித்தனர்.

வெள்ளோட்ட வைபவத்திற்கான கிரியைகள் தேரடியில் ஆரம்ப
மாயின. அதேசமயம் கிரியைகள் யாவும் முட்டின்றி நிறைவேற, ஆலயத்தினுள்ளே அமைந்த மூலவருக்குத் தேர்த்திருப்பணிச் சபையினரால்
வெளியிடப்பட்ட சுப்பிரமணிய ஸஹஸ்ர நாம ஸதோத்திரத்தின் தமி

7

மூக்கமாகிய “ஆறுமாழுகன் அருட் பேராயிரம்” மிகுந்த பக்தி பரவச மாகப் பாடப்பெற்று அர்ச்சனையும் ஆராதணையும் நடந்தேறின். இந் நாலை ஆக்கிய ஆவரங்கால் பண்டிதர் ச. சுப்பிரமணியன் அவர்களே அவரின் நன்பரொருவரின் துணையோடு எம் பெருமானின் ஆயிரம் திரு நாமங்களையும் சொல்லிச் சொல்லிப் போற்றிப் பராவிய காட்சி அங்கு குழுமியிருந்தோர் அனைவரையும் பக்திக் கடலுள் ஆழ்த்திற்று.

புதிய சித்திரத் தேருக்குக் கலச ஸ்தாபனம், கண் திறப்பு வைப் வம் முதலியன யாவும் நடந்தேறிய பின்னர் தேருக்கு முன்னால் குவிக் கப்பட்டிருந்த தேங்காய்களை அடியார்கள் சிதற அடித்தனர். முருகன் அடியார்கள் அனைவரும் ஒன்று சேர்ந்து “அரோகரா” “அரோகரா” என்று கோஷமிடவும், சங்கு, சேமக்கலம், மணி, மேளம் போன்ற அனைத்து வாத்தியமும் முழங்கவும், தேரின் வடக் கயிற்றைப் பிடித்து இழுக்க அழகுமிக்க அறுகோணத்தேர் வீதியில் ஆடி ஆடி அசைந்தோடிற்று. தேர் கோவிலைச் சுற்றி வந்து முட்டியை அடைந்ததும், அடியார்கள் திருப்பணிச் சபையினரால் அளிக்கப்பட்ட மகேசுர பூசையில் கலந்து கொண்டனர்.

பின்னேரம் மூன்றுமணியளவில் தேர்த் திருப்பணி மலர் வெளி யீட்டு நிகழ்ச்சியும் ஸ்தபதி கலா கேசரி ஆ. தம்பித்துரை அவர்களைக் கொளரவிக்கும் வைபவமும் கோபுர வாசல் மண்டபத்தில் நிகழ்ந்தன. இவ்விரு நிகழ்ச்சிகளுக்கும் முறையே திருமதி அமிர்தாம்பிகை சதா சிவம் அவர்களும் மாவட்ட நீதிபதி கி. பாலகிடனர் அவர்களும் தலைமை தாங்கினார்கள். தேர்த் திருப்பணிமலர் இதழாசிரியர் திரு. செ. வேலாயுதபிள்ளை அவர்கள் ஓர் சிறப்புச் சொற்பொழிவு ஆற்றினார்கள். மலரின் முதற் பிரதியை பிரபல வாக்கிய பஞ்சாங்க கர்த்தாவாகிய பிரம்மஞ் தி. வெங்கடேஸ்வர ஐயரவர்கள் திருமதி அமிர்தாம்பிகையிட மிருந்து பெற்றுக் கொண்டார்.

“கிருபாகர சிவசுப்பிரமணிய சுவாமியின் தேர்த்திருப்பணி மலர் போற்றிக்கொள்ளத்தக்கது; அப்படியே போற்றிக் கொண்டுள்ளேன். இறைவன் சம்பந்தமாக மக்கள் தெரிந்துகொள்ள வேண்டிய அத்துணைப் பொருளும் அதில் தரப்பட்டுள்ளன. அதைப் பெறுவதற்கு ஒருவர் புண்ணியஞ் செய்திருத்தல் வேண்டும்” என்று காஞ்சிபுரம் க. வச்சிரவேல் முதலியார் எமக்கு அனுப்பிய கடிதத்தில் குறிப்பிட-

திருக்கிறூர். அளவெட்டி அருட்கவி சி. விநாசித்தம்பி இம் மலரில் தான் கண்ட கொக்கூர்க் கந்தன் காட்சியை பின்வரும் பாடல்களில் வர்ணிக்கிறார்.

திருத்தொண்டுச் செல்வர்காள், தேர்த் திருப்பணி மலரைக் கற்றுக் கருத்தினிற் கொக்கூர்க் கந்தன் காட்சியைக் கண்டேன் அன்னன் தரித்திடு மயிலைக் கண்டேன் தனிக்கொடி யசையக் கண்டேன் கரத்தினில் வேலைக் கண்டேன் கஜவல்லி வள்ளி கண்டேன். 1

இத்தகைத் தரிச னங்கள் எழில்பொலி தேரின் மீது பத்தியோர் காணு மாறு பகிரங்கம் செய்த நூவின் வித்தெனக் கண்டேன் கந்தன் வெண்பாஅந் தாதி யாகும் முத்தென மிலிர்வ(து) ஐயன் மும்மணிக் கோவைப் பாக்கள். 2

“பினியறுத் தே”என் ரூற்றுப் பேசிய அந்தா திக்கண் அனிதரு முருகன் வண்மை யழகினை யளந்து, விண்ணிரி பணிபுரி சின்னத் தம்பி பகர்ந்தனர், ஆங்கே ஈற்றில் தினிதரு மான்ம சாந்தி செயலிலே காண வைத்தார். 3

ஆறுமா முகளைப் போற்றும் அருட்பேரா யிரத்தைக் கற்றேர் கூறுமா மாயை நீங்கிக் கூற்றவின் கணக்கு நீங்கித் தேறுமா ருதா ரத்தின் சுரமெனும் சகல்ரா ரத்தில் ஏறுமா மஞ்ஞை மேவும் எந்தைதாள் பெறுவர் தின்ணம். 4

மதிதரு கிருபா னந்த வாரியார் தந்த ஆறு பதித்திழ் குமரன் வாரப் பதித்தைப் படித்த பேர்க்கு முதிருமேற் பவநோய் தீரும் மூவிரு முகத்தன் பாதக் கதிபெறும் தகுதி தோன்றும் கண்மனங் கணியுந் தானே. 5

கட்டுரை யாவும் கற்றேர், கருவினை தீர்வர் முத்தி திட்டமாய்ப் பெறுவர் இந்தத் திவ்விய மலரோ, வேதப் பெட்டியாய் விளங்கு தம்மா! பிரணை குருவாம் கந்தன் மட்டிலாக் கருளை வேண்டும் வழித்தொண்டர் வாழி வாழி!!

“எமது குலதெய்வமாகிய கிருபாகர சிவசுப்பிரமணியப் பெருமா
னுக்கு இந்த அற்புதமான புதிய தேரை அமைத்துத் தந்த ஸ்தபதி
கலாகேசரி ஆ. தம்பித்துரை அவர்களுக்கு எங்கள் அன்பைக் காட்டு
முகமாக இந்தத் தங்கப் பதக்கத்தை அணிவிப்பதோடு தேர்த் திருப்
பணிச் சபையாளின் சார்பில் நன்றியையும் தெரிவிக்கிறேன்” என்று
மாவட்ட நீதிபதி கி. பாலகிட்டிஷர் கூறி, பொன்னுடையை ஸ்தபதி
யாருக்குப் போர்த்தினார்கள். கோவில் பரிபாலனைசபைக் கொரவ
காரியத்தில் திரு. மு. திருஞானசம்பந்தபிள்ளை நன்றி கூறத் திருமுறை
ஒத்துவட்டன் வெள்ளோட்டவிழா நிகழ்ச்சிகள் யாவும் இனிது நிறை
வெய்தின.

சுபம்

தமிழ்ப்பிள்ளை துரைராசா,
துரைராசா நடேசு ஆகிய இருவரினதும்
ஞாபகார்த்த அன்பளிப்பு-து.கணேசு

B
A
BAYER
E
R

விவசாயிகளே!

இதுவரை தங்களுக்கு
பொலிமோல், தமரேன், அந்திரக்கோல்
விநியோகித்த

‘பேயர்’ ஸ்தாபனத்தாரின்
நிகழ்ச் சிற்பான் இன்னுமோர் புதிய கிருமி நாசினி

பேய்த்திரேயிட் ஏ. சி. 050

Baythroid E. C. 050

விலை 100 M. L. 130/-

[1 அவுண்ச 6—8 கலன் தண்ணீரில் கலக்கவும்]

மிளகாய், வெங்காயம், உருளைக்கிழங்கு, கத்தரி, கோவா, புகையிலை மற்றும் மரக்கறிப் பயிர்களைத் தாக்கும் இலை அரிபுனு, வெட்டுப்புனு, சந்துகுத்தி, காய்துளைப்பான் ஆகியவற்றை அறவே ஒழிக்கும் உண்ணத் திரும்நாசினி.

இருப்புகளுக்கு முங்குங்கள்

ஹைகெம் லிமிடெட்

400, என்ஸ் வீதி, த. பெ. இல. 70, கொழும்பு 10

யாழ். மாவட்ட விநியோகத்தர்கள் :

ஸ்ரீயங்கஜேன்சீஸ், 50A, பலாவி வீதி,
கந்தர்மபம், யாழ்ப்பாணம்.

Publishers : S. Ratnapragasam on behalf of the Kokuvil Kirupakara Siva-subramaniya Swami Kovil (Puthukkovil) Ther Thiruppani Sabai.

Printers : Thirumakal Press, Chunnakam—65095-84